

Γ'ΕΝΕΣΗ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38
39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50							

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 1

ΣΤΗΝ αρχή δημιούργησε ο Θεός τον ουρανό και τη γη.

² Και η γη ήταν άμορφη και έρημη· και σκοτάδι υπήρχε επάνω στο πρόσωπο της αβύσσου. Και Πνεύμα Θεού φερόταν επάνω στην επιφάνεια των νερών.

³ Και είπε ο Θεός: Ας γίνει φως· και έγινε φως·

⁴ και είδε ο Θεός το φως ότι ήταν καλό· και διαχώρισε ο Θεός το φως από το σκοτάδι·

⁵ και ονόμασε ο Θεός το φως Ημέρα· και το σκοτάδι το ονόμασε Νύχτα. Και έγινε εσπέρα, και έγινε πρωί, ημέρα πρώτη.

⁶ Και είπε ο Θεός: Ας γίνει στερέωμα ανάμεσα στα νερά, και ας διαχωρίζει τα νερά από τα νερά.

⁷ Και δημιούργησε ο Θεός το στερέωμα, και διαχώρισε τα νερά που ήσαν κάτω από το στερέωμα από τα νερά που ήσαν επάνω από το στερέωμα. Και έγινε έτσι.

⁸ Και ονόμασε ο Θεός το στερέωμα ουρανό. Και έγινε εσπέρα, και έγινε πρωί, ημέρα δεύτερη.

⁹ Και είπε ο Θεός: Ας μαζευτούν τα νερά που είναι κάτω από τον ουρανό σε έναν τόπο, και ας φανεί η ξηρά. Και έγινε έτσι.

¹⁰ Και ονόμασε ο Θεός την ξηρά Γη· και τη συγκέντρωση των νερών ονόμασε Θάλασσες· και είδε ο Θεός ότι ήταν καλό.

¹¹ Και είπε ο Θεός: Ας βλαστήσει η γη χλωρό χορτάρι, που κάνει σπόρο, και καρποφόρο δέντρο που κάνει καρπό σύμφωνα με το είδος του, του οποίου το σπέρμα να είναι μέσα του επάνω στη γη. Και έγινε έτσι.

¹² Και η γη βλάστησε χλωρό χορτάρι, χορτάρι που κάνει σπόρο σύμφωνα με το είδος του, και δέντρο καρποφόρο, του οποίου το σπέρμα είναι μέσα του, σύμφωνα με το είδος του· και είδε ο Θεός ότι ήταν καλό.

¹³ Και έγινε εσπέρα, και έγινε πρωί, ημέρα τρίτη.

¹⁴ Και είπε ο Θεός: Ας γίνουν φωστήρες στο στερέωμα του ουρανού, για να διαχωρίζουν την ημέρα από τη νύχτα· κι ας είναι για σημεία, και καιρούς, και ημέρες, και χρόνους·

¹⁵ και ας είναι για φωστήρες στο στερέωμα του ουρανού, για να φέγγουν επάνω στη γη. Και έγινε έτσι.

¹⁶ Και έκανε ο Θεός τούς δύο φωστήρες τους μεγάλους, τον φωστήρα τον μεγάλο για να εξουσιάζει επάνω στην ημέρα, και τον φωστήρα τον μικρότερο για να εξουσιάζει επάνω στη νύχτα· και τα αστέρια·

- ¹⁷ και τα έβαλε ο Θεός στο στερέωμα του ουρανού, για να φέγγουν επάνω στη γη,
- ¹⁸ και να εξουσιάζουν επάνω στην ημέρα, και επάνω στη νύχτα, και να διαχωρίζουν το φως από το σκοτάδι. Και είδε ο Θεός ότι ήταν καλό.
- ¹⁹ Και έγινε εσπέρα, και έγινε πρωί, ημέρα τέταρτη.
- ²⁰ Και είπε ο Θεός: Ας γεννήσουν τα νερά θαλάσσια ζώα σε αφθονία και πουλιά που πετούν επάνω από τη γη προς το στερέωμα του ουρανού.
- ²¹ Και δημιούργησε ο Θεός τα μεγάλα κήτη, και κάθε έμψυχο που κινείται, τα οποία γέννησαν με αφθονία τα νερά σύμφωνα με το είδος τους, και κάθε πουλί φτερωτό σύμφωνα με το είδος του. Και ο Θεός είδε ότι ήταν καλό.
- ²² Και ο Θεός τα ευλόγησε, λέγοντας: Αυξάνεστε και πληθύνεστε, και γεμίστε τα νερά μέσα στις θάλασσες· και τα πουλιά ας πληθύνονται επάνω στη γη.
- ²³ Και έγινε εσπέρα, και έγινε πρωί, ημέρα πέμπτη.
- ²⁴ Και είπε ο Θεός: Ας γεννήσει η γη έμψυχα ζώα σύμφωνα με το είδος τους, κτήνη, και ερπετά και ζώα της γης σύμφωνα με το είδος τους. Και έγινε έτσι.
- ²⁵ Και έκανε ο Θεός τα ζώα της γης σύμφωνα με το είδος τους, και τα κτήνη σύμφωνα με το είδος τους, και κάθε ερπετό της γης σύμφωνα με το είδος του. Και είδε ο Θεός ότι ήταν καλό.
- ²⁶ Και είπε ο Θεός: Ας κάνουμε άνθρωπο σύμφωνα με τη δική μας εικόνα, σύμφωνα με τη δική μας ομοίωση· και ας εξουσιάζει επάνω στα ψάρια τής θάλασσας, κι επάνω στα πουλιά τού ουρανού, κι επάνω στα κτήνη, κι επάνω σε ολόκληρη τη γη, κι επάνω σε κάθε ερπετό, που σέρνεται επάνω στη γη.
- ²⁷ Και ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο σύμφωνα με τη δική του εικόνα· σύμφωνα με την εικόνα τού Θεού τον δημιούργησε· αρσενικό και θηλυκό τούς δημιούργησε·
- ²⁸ και τους ευλόγησε ο Θεός· και είπε σ' αυτούς ο Θεός: Αυξάνεστε και πληθύνεστε και γεμίστε τη γη, και κυριεύστε την, και εξουσιάζετε επάνω στα ψάρια τής θάλασσας, κι επάνω στα πουλιά τού ουρανού κι επάνω σε κάθε ζώο που κινείται επάνω στη γη.
- ²⁹ Και είπε ο Θεός: Δέστε, σας έδωσα κάθε χορτάρι που κάνει σπόρο, που είναι επάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της γης, και κάθε δέντρο, που έχει μέσα του καρπό, δέντρο που κάνει σπόρο· αυτά θα είναι σε σας για τροφή·
- ³⁰ και σε όλα τα ζώα τής γης, και σε όλα τα πουλιά τού ουρανού, και σε κάθε ερπετό που σέρνεται επάνω στη γη, και έχει μέσα του ψυχή που ζει, έδωσα κάθε χλωρό χορτάρι για τροφή. Και έγινε έτσι.
- ³¹ Και είδε ο Θεός όλα όσα δημιούργησε· και να, ήσαν πολύ καλά. Και έγινε εσπέρα, και έγινε πρωί, ημέρα έκτη.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 2

Και συντελέστηκαν ο ουρανός και η γη, και ολόκληρη η στρατιά τους.

² Και ο Θεός είχε συντελεσμένα κατά την έβδομη ημέρα τα έργα του, που έκανε· και αναπαύθηκε την έβδομη ημέρα από όλα τα έργα του, που έκανε.

³ Και ο Θεός ευλόγησε την έβδομη ημέρα, και την αγίασε· επειδή, σ' αυτήν αναπαύθηκε από όλα τα έργα του, που έκτισε και έκανε ο Θεός.

⁴ ΑΥΤΗ είναι η γένεση του ουρανού και της γης, όταν αυτά κτίστηκαν, κατά την ημέρα που Κύριος ο Θεός δημιούργησε τη γη και τον ουρανό,

⁵ και όλα τα φυτά τού χωραφιού, πριν γίνουν επάνω στη γη, και κάθε χορτάρι τού χωραφιού, πριν βλαστήσει· επειδή, ο Κύριος ο Θεός δεν είχε βρέξει επάνω στη γη, και

άνθρωπος δεν υπήρχε για να εργάζεται τη γη·

⁶ και ανέβαινε ατμός από τη γη, και πότιζε ολόκληρο το πρόσωπο της γης.

⁷ Και ο Κύριος ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο από χώμα τής γης· και εμφύσησε στους μυκτήρες του πνοή ζωής, και έγινε ο άνθρωπος σε ψυχή που ζει.

⁸ Και ο Κύριος ο Θεός φύτεψε έναν παράδεισο στην Εδέμ προς τα Ανατολικά, και έβαλε εκεί τον άνθρωπο, που έπλασε.

⁹ Και ο Κύριος ο Θεός έκανε να βλαστήσει από τη γη κάθε δέντρο ωραίο στην όραση, και καλό στη γεύση· και το δέντρο τής ζωής στο μέσον του παραδείσου, και το δέντρο τής γνώσης τού καλού και του κακού.

¹⁰ Και έβγαινε ένας ποταμός από την Εδέμ για να ποτίζει τον παράδεισο, και από εκεί διαχωριζόταν σε τέσσερις κλάδους.

¹¹ Το όνομα του ενός είναι Φισών· αυτός είναι που περικυκλώνει ολόκληρη τη γη Αβιλά· όπου βρίσκεται το χρυσάφι,

¹² και το χρυσάφι εκείνης της γης είναι καλό· εκεί βρίσκεται το βδέλλιο, και η πέτρα ονυχίτης.

¹³ Και το όνομα του δεύτερου ποταμού είναι Γιών· αυτός είναι που περικυκλώνει ολόκληρη τη γη Χους.

¹⁴ Και το όνομα του τρίτου ποταμού είναι Τίγρης· αυτός είναι που ρέει προς τα Ανατολικά τής Ασσυρίας. Και ο τέταρτος ποταμός, αυτός είναι ο Ευφράτης.

¹⁵ Και ο Κύριος ο Θεός πήρε τον άνθρωπο, και τον έβαλε στον παράδεισο της Εδέμ για να τον εργάζεται, και να τον φυλάττει.

¹⁶ Και ο Κύριος ο Θεός έδωσε προσταγή στον Αδάμ, λέγοντας: Από κάθε δέντρο του παραδείσου θα τρως ελεύθερα,

¹⁷ από το δέντρο τής γνώσης τού καλού και του κακού, όμως, δεν θα φας απ' αυτό· επειδή, την ίδια ημέρα που θα φας απ' αυτό, θα πεθάνεις οπωσδήποτε.

¹⁸ Και ο Κύριος ο Θεός είπε: Δεν είναι καλό ο άνθρωπος να είναι μόνος· θα κάνω σ' αυτόν βοηθόν όμοιον μ' αυτόν.

¹⁹ Και ο Κύριος ο Θεός έπλασε από τη γη όλα τα ζώα τού αγρού, και όλα τα πουλιά τού ουρανού, και τα έφερε προς τον Αδάμ, για να δει πώς θα τα ονομάσει· και ό,τι όνομα θα έδινε ο Αδάμ σε κάθε έμψυχο, αυτό και να είναι το όνομά του.

²⁰ Και ο Αδάμ έδωσε ονόματα σε όλα τα κτήνη, και σε όλα τα πουλιά τού ουρανού και σε όλα τα ζώα τού χωραφιού· στον Αδάμ, όμως, δεν βρισκόταν βοηθός όμοιος μ' αυτόν.

²¹ Και ο Κύριος ο Θεός επέβαλε έκσταση στον Αδάμ, και κοιμήθηκε· και πήρε μία από τις πλευρές του και έκλεισε με σάρκα τον τόπο της.

²² Και κατασκεύασε ο Κύριος ο Θεός την πλευρά, που πήρε από τον Αδάμ, σε γυναίκα, και την έφερε στον Αδάμ.

²³ Και ο Αδάμ είπε: Τούτο είναι τώρα κόκαλο από τα κόκαλά μου, και σάρκα από τη σάρκα μου· αυτή θα ονομαστεί Ανδρίδα, επειδή πάρθηκε από τον άνδρα.

²⁴ Γι' αυτό, ο άνθρωπος θα αφήσει τον πατέρα του και τη μητέρα του, και θα προσκολληθεί στη γυναίκα του· και θα είναι οι δύο σε μία σάρκα.

²⁵ Και ήσαν και οι δύο γυμνοί, ο Αδάμ και η γυναίκα του, και δεν ντρέπονταν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Το φίδι, μάλιστα, ήταν το φρονιμότερο από όλα τα ζώα του χωραφιού, που έκανε ο Κύριος ο Θεός· και το φίδι είπε στη γυναίκα: Στ' αλήθεια, είπε ο Θεός: Μη φάτε από κάθε δέντρο του παραδείσου;

² Και η γυναίκα είπε στο φίδι: Από τον καρπό των δέντρων του παραδείσου μπορούμε να φάμε·

³ από τον καρπό, όμως, του δέντρου, που είναι στο μέσον του παραδείσου, ο Θεός είπε: Μη φάτε απ' αυτόν, μήτε να τον αγγίξετε, για να μη πεθάνετε.

⁴ Και το φίδι είπε στη γυναίκα: Σίγουρα δεν θα πεθάνετε,

⁵ αλλ' ο Θεός ξέρει ότι την ίδια ημέρα που θα φάτε απ' αυτόν, τα μάτια σας θα ανοιχτούν, και θα είστε σαν θεοί, γνωρίζοντας το καλό και το κακό.

⁶ Και η γυναίκα είδε ότι το δέντρο ήταν καλό για τροφή, και ότι ήταν αρεστό στα μάτια, και το δέντρο ήταν επιθυμητό στο να δίνει γνώση· και αφού πήρε από τον καρπό του, έφαγε· και έδωσε και στον άνδρα της μαζί της, κι αυτός έφαγε.

⁷ Κι ανοίχτηκαν τα μάτια και των δύο και γνώρισαν ότι ήσαν γυμνοί· και αφού έρραψαν φύλλα συκιάς, έφτιαξαν για τον εαυτό τους περιζώματα.

⁸ Και άκουσαν τη φωνή του Κυρίου του Θεού, να περπατάει στον παράδεισο προς το δειλινό· και ο Αδάμ και η γυναίκα του κρύφτηκαν από το πρόσωπο του Κυρίου του Θεού, ανάμεσα στα δέντρα του παραδείσου.

⁹ Και ο Κύριος ο Θεός κάλεσε τον Αδάμ, και του είπε: Πού είσαι;

¹⁰ Κι εκείνος είπε: Άκουσα τη φωνή σου στον παράδεισο, και φοβήθηκα, επειδή είμαι γυμνός· και κρύφτηκα.

¹¹ Και ο Θεός του είπε: Ποιος σου φανέρωσε ότι είσαι γυμνός; Μήπως έφαγες από το δέντρο, από το οποίο σε πρόσταξα να μη φας;

¹² Και ο Αδάμ είπε: Η γυναίκα που μου έδωσες για να είναι μαζί μου, αυτή μου έδωσε από το δέντρο και έφαγα.

¹³ Και ο Κύριος ο Θεός είπε στη γυναίκα: Τι είναι τούτο που έκανες; Και η γυναίκα είπε: Το φίδι με εξαπάτησε, και έφαγα.

¹⁴ Και ο Κύριος ο Θεός είπε στο φίδι: Επειδή έκανες τούτο, επικατάρατο να είσαι ανάμεσα σε όλα τα κτήνη, και όλα τα ζώα του χωραφιού· επάνω στην κοιλιά σου θα περπατάς, και θα τρως χώμα, όλες τις ημέρες της ζωής σου·

¹⁵ και θα στήσω έχθρα ανάμεσα σε σένα και στη γυναίκα, κι ανάμεσα στο σπέρμα σου και στο σπέρμα της· αυτό θα σου συντρίψει το κεφάλι, κι εσύ θα του λογχίσεις τη φτέρνα του.

¹⁶ Και στη γυναίκα είπε: Θα υπερπληθύνω τις λύπες σου και τους πόνους της κυοφορίας σου· με λύπες θα γεννάς παιδιά· και στον άνδρα σου θα είναι η επιθυμία σου, κι αυτός θα σε εξουσιάζει.

¹⁷ Και στον Αδάμ είπε: Επειδή υπάκουσες στον λόγο της γυναίκας σου, και έφαγες από το δέντρο, από το οποίο σε είχα προστάξει λέγοντας: Μη φας απ' αυτό, καταραμένη να είναι η γη εξαιτίας σου· με λύπες θα τρως τους καρπούς της όλες τις ημέρες της ζωής σου·

¹⁸ αγκάθια δε και τριβόλια θα βλαστάνει σε σένα· και θα τρως το χορτάρι του χωραφιού·

¹⁹ με τον ιδρώτα του προσώπου σου θα τρως το ψωμί σου, μέχρις ότου επιστρέψεις στη γη, από την οποία πάρθηκες· επειδή, γη είσαι και σε γη θα επιστρέψεις.

²⁰ Και ο Αδάμ αποκάλεσε το όνομα της γυναίκας του Εύα· επειδή, αυτή ήταν η μητέρα όλων των ζωντανών ανθρώπων.

²¹ Και ο Κύριος ο Θεός έκανε στον Αδάμ και στη γυναίκα του δερμάτινους χιτώνες, και τους έντυσε.

²² Και ο Κύριος ο Θεός είπε: Δέστε, ο Αδάμ έγινε σαν ένας από μας, στο να γνωρίζει το

καλό και το κακό· και τώρα μήπως απλώσει το χέρι του και πάρει από το δέντρο τής ζωής και φάει, και ζήσει αιώνια·

²³ γι' αυτό, ο Κύριος ο Θεός τον έβγαλε έξω από τον παράδεισο της Εδέμ, για να εργάζεται τη γη από την οποία πάρθηκε.

²⁴ Και έδωσε τον Αδάμ· και στα ανατολικά τού παραδείσου της Εδέμ έβαλε τα Χερουβείμ, και τη ρομφαία τη φλόγινη, την περιστρεφόμενη, για να φυλάττουν τον δρόμο τού δέντρου τής ζωής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΚΑΙ ο Αδάμ γνώρισε τη γυναίκα του Εύα· κι εκείνη συνέλαβε, και γέννησε τον Κάιν· και είπε: Απέκτησα άνθρωπον με τη βοήθεια του Κυρίου.

² Κι επιπλέον γέννησε τον αδελφό του τον Άβελ. Και ο Άβελ ήταν βοσκός προβάτων, ενώ ο Κάιν ήταν γεωργός.

³ Και ύστερα από ημέρες ο Κάιν πρόσφερε από τους καρπούς της γης προσφορά στον Κύριο.

⁴ Και ο Άβελ πρόσφερε κι αυτός από τα πρωτότοκα των προβάτων του, και από το πάχος τους. Και ο Κύριος κοίταξε με ευμένεια επάνω στον Άβελ, κι επάνω στην προσφορά του·

⁵ επάνω στον Κάιν, όμως, κι επάνω στην προσφορά του δεν κοίταξε. Και ο Κάιν αγανάκτησε πάρα πολύ, και κατσούφιασε το πρόσωπό του.

⁶ Και ο Κύριος είπε στον Κάιν: Γιατί αγανάκτησες; Και γιατί κατσούφιασε το πρόσωπό σου;

⁷ Αν εσύ ενεργείς σωστά, δεν θα είσαι ευπρόσδεκτος; Αν, όμως, δεν ενεργείς σωστά, στην πόρτα βρίσκεται η αμαρτία. Αλλά, σε σένα θα είναι η επιθυμία του, κι εσύ θα εξουσιάζεις επάνω του.

⁸ Και ο Κάιν είπε στον Άβελ τον αδελφό του: Πάμε στην πεδιάδα· κι ενώ ήσαν στην πεδιάδα, αφού ο Κάιν σηκώθηκε ενάντια στον αδελφό του, τον φόνευσε.

⁹ Και ο Κύριος είπε στον Κάιν: Πού είναι ο Άβελ, ο αδελφός σου; Κι εκείνος είπε: Δεν ξέρω· μήπως φύλακας του αδελφού μου είμαι εγώ;

¹⁰ Και ο Θεός είπε: Τι έκανες; Η φωνή του αίματος του αδελφού σου βοά σε μένα από τη γη·

¹¹ και, τώρα, επικατάρατος να είσαι από τη γη, που άνοιξε το στόμα της για να δεχθεί το αίμα του αδελφού σου από το χέρι σου·

¹² όταν εργάζεσαι τη γη, στο εξής δεν θα σου δίνει τον καρπό της· περιφερόμενος και φυγάδας θα είσαι επάνω στη γη.

¹³ Και ο Κάιν είπε στον Κύριο: Η αμαρτία μου είναι μεγαλύτερη από ό,τι να συγχωρεθεί·

¹⁴ δες, εσύ με καταδιώκεις σήμερα από το πρόσωπο της γης, και από το πρόσωπό σου θα κρυφτώ, και θα είμαι περιφερόμενος και φυγάδας επάνω στη γη· και οποιοσδήποτε με βρει, θα με φονεύσει.

¹⁵ Και ο Κύριος είπε σ' αυτόν: Γι' αυτό, οποιοσδήποτε φονεύσει τον Κάιν θα τιμωρηθεί επταπλάσια. Και ο Κύριος έβαλε ένα σημάδι στον Κάιν, για να μη τον φονεύσει οποιοσδήποτε τον βρει.

¹⁶ Και ο Κάιν βγήκε έξω από το πρόσωπο του Κυρίου, και κατοίκησε στη γη Νωδ, προς τα ανατολικά της Εδέμ.

¹⁷ Και ο Κάιν γνώρισε τη γυναίκα του, κι εκείνη συνέλαβε, και γέννησε τον Ενώχ· έκτιζε μάλιστα μια πόλη, και αποκάλεσε το όνομα της πόλης σύμφωνα με το όνομα του γιου του, Ενώχ.

- ¹⁸ Και στον Ενώχ γεννήθηκε ο Ιράδ· και ο Ιράδ γέννησε τον Μεχουϊάήλ· και ο Μεχουϊάήλ γέννησε τον Μεθουσαήλ· και ο Μεθουσαήλ γέννησε τον Λάμεχ.
- ¹⁹ Και ο Λάμεχ πήρε για τον εαυτό του δύο γυναίκες· το όνομα της μιας ήταν Αδά, και το όνομα της άλλης, Σιλλά.
- ²⁰ Και η Αδά γέννησε τον Ιαβάλ· αυτός ήταν ο πατέρας εκείνων που κατοικούσαν σε σκηνές και έτρεφαν κτήνη.
- ²¹ Και το όνομα του αδελφού του ήταν Ιουβάλ· αυτός ήταν πατέρας όλων εκείνων που έπαιζαν κιθάρα και αυλό.
- ²² Η Σιλλά δε κι αυτή γέννησε τον Θουβάλ-κάιν· που ήταν τεχνίτης χαλκού, κάθε εργαλείου από χαλκό και σίδερο· και αδελφή τού Θουβάλ-κάιν ήταν η Νααμά.
- ²³ Και ο Λάμεχ είπε στις γυναίκες του: Αδά και Σιλλά, ακούστε τη φωνή μου· γυναίκες τού Λάμεχ, ακροαστείτε τα λόγια μου· επειδή, σε πληγή μου σκότωσα έναν άνδρα· και σε μάστιγά μου έναν νέο άνθρωπο.
- ²⁴ Επειδή, ο μεν Κάιν θα λάβει επταπλάσια εκδίκηση· ο Λάμεχ, όμως, 70 φορές επτά.
- ²⁵ Και ο Αδάμ γνώρισε ξανά τη γυναίκα του, και γέννησε γιο, και αποκάλεσε το όνομά του Σηθ, λέγοντας ότι ο Θεός μου έδωσε ένα άλλο σπέρμα αντί του Άβελ, τον οποίο φόνευσε ο Κάιν.
- ²⁶ Και στον Σηθ, παρόμοια, γεννήθηκε γιος· και αποκάλεσε το όνομά του Ενώς. Τότε έγινε αρχή να ονομάζονται με το όνομα του Κυρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

- Τ**ΟΥΤΟ είναι το βιβλίο τής γενεαλογίας του ανθρώπου. Την ημέρα που ο Θεός δημιούργησε τον Αδάμ, τον δημιούργησε σύμφωνα με την εικόνα τού Θεού.
- ² Αρσενικό και θηλυκό τούς δημιούργησε· και τους ευλόγησε και αποκάλεσε το όνομά τους Αδάμ, την ημέρα που τους δημιούργησε.
- ³ Και ο Αδάμ έζησε 130 χρόνια, και γέννησε γιο, σύμφωνα με την ομοίωσή του, σύμφωνα με την εικόνα του, και αποκάλεσε το όνομά του Σηθ·
- ⁴ και οι ημέρες τού Αδάμ, αφού γέννησε τον Σηθ, έγιναν 800 χρόνια· και γέννησε γιους και θυγατέρες·
- ⁵ και όλες οι ημέρες του Αδάμ, που έζησε, έγιναν 930 χρόνια· και πέθανε.
- ⁶ Και ο Σηθ έζησε 105 χρόνια, και γέννησε τον Ενώς·
- ⁷ και ο Σηθ, αφού γέννησε τον Ενώς, έζησε 807 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες·
- ⁸ και όλες οι ημέρες τού Σηθ έγιναν 912 χρόνια· και πέθανε.
- ⁹ Και ο Ενώς έζησε 90 χρόνια και γέννησε τον Καϊνάν·
- ¹⁰ και ο Ενώς, αφού γέννησε τον Καϊνάν, έζησε 815 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες·
- ¹¹ και όλες οι ημέρες τού Ενώς έγιναν 905 χρόνια· και πέθανε.
- ¹² Και ο Καϊνάν έζησε 70 χρόνια, και γέννησε τον Μααλαλεήλ·
- ¹³ και ο Καϊνάν, αφού γέννησε τον Μααλαλεήλ, έζησε 840 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες·
- ¹⁴ και όλες οι ημέρες τού Καϊνάν έγιναν 910 χρόνια· και πέθανε.
- ¹⁵ Και ο Μααλαλεήλ έζησε 65 χρόνια, και γέννησε τον Ιάρεδ·
- ¹⁶ και ο Μααλαλεήλ, αφού γέννησε τον Ιάρεδ, έζησε 830 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες·

- ¹⁷ και όλες οι ημέρες τού Μααλαεήλ έγιναν 895 χρόνια· και πέθανε.
- ¹⁸ Και ο Ιάρεδ έζησε 162 χρόνια, και γέννησε τον Ενώχ·
- ¹⁹ και ο Ιάρεδ, αφού γέννησε τον Ενώχ, έζησε 800 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες·
- ²⁰ και όλες οι ημέρες τού Ιάρεδ έγιναν 962 χρόνια· και πέθανε.
- ²¹ Και ο Ενώχ έζησε 65 χρόνια, και γέννησε τον Μαθουσάλα·
- ²² και ο Ενώχ περπάτησε μαζί με τον Θεό, αφού γέννησε τον Μαθουσάλα, 300 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες·
- ²³ και όλες οι ημέρες τού Ενώχ έγιναν 365 χρόνια.
- ²⁴ Και ο Ενώχ περπάτησε μαζί με τον Θεό, και δεν βρισκόταν πλέον· επειδή, τον μετέθεσε ο Θεός.
- ²⁵ Και ο Μαθουσάλα έζησε 187 χρόνια, και γέννησε τον Λάμεχ·
- ²⁶ και ο Μαθουσάλα, αφού γέννησε τον Λάμεχ, έζησε 782 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες·
- ²⁷ και όλες οι ημέρες τού Μαθουσάλα έγιναν 969 χρόνια· και πέθανε.
- ²⁸ Και ο Λάμεχ έζησε 182 χρόνια, και γέννησε γιο·
- ²⁹ και αποκάλεσε το όνομά του Νώε, λέγοντας: Αυτός θα μας ανακουφίσει από το έργο μας, και από τον μόχθο των χεριών μας, εξαιτίας της γης, που ο Κύριος καταράστηκε.
- ³⁰ Και ο Λάμεχ, αφού γέννησε τον Νώε, έζησε 595 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες·
- ³¹ και όλες οι ημέρες τού Λάμεχ έγιναν 777 χρόνια· και πέθανε.
- ³² Και ο Νώε ήταν ηλικίας 500 χρόνων· και ο Νώε γέννησε τον Σημ, τον Χαμ, και τον Ιάφεθ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

- Κ**ΑΙ όταν οι άνθρωποι άρχισαν να πληθύνονται επάνω στο πρόσωπο της γης, και γεννήθηκαν σ' αυτούς θυγατέρες,
- ² βλέποντας οι γιοι τού Θεού τις θυγατέρες των ανθρώπων, ότι ήσαν ωραίες, πήραν για τον εαυτό τους γυναίκες από όλες όσες διάλεξαν.
- ³ Και ο Κύριος είπε: Δεν θα παραμείνει το πνεύμα μου πάντοτε μαζί με τον άνθρωπο, επειδή είναι σάρκα· οι ημέρες του θα είναι ακόμα 120 χρόνια.
- ⁴ Κατά τις ημέρες εκείνες ήσαν οι γίγαντες επάνω στη γη, κι ακόμα, ύστερα, αφού οι γιοι του Θεού είχαν μπει μέσα στις θυγατέρες των ανθρώπων, κι αυτές τεκνοποίησαν σ' αυτούς· εκείνοι ήσαν οι δυνατοί, οι ονομαστοί άνδρες από παλιά.
- ⁵ Και ο Κύριος είδε ότι η κακία τού ανθρώπου πληθυνόταν επάνω στη γη, και όλοι οι σκοποί των διαλογισμών της καρδιάς του ήσαν μόνον κακία όλες τις ημέρες.
- ⁶ Και ο Κύριος μεταμελήθηκε ότι δημιούργησε τον άνθρωπο επάνω στη γη· και λυπήθηκε στην καρδιά του.
- ⁷ Και ο Κύριος είπε: Θα εξαλείψω τον άνθρωπο που δημιούργησα από το πρόσωπο της γης· από άνθρωπον μέχρι κτήνος, μέχρι ερπετό και μέχρι πουλί τού ουρανού· επειδή, μεταμελήθηκα ότι τους δημιούργησα.
- ⁸ Ο Νώε, όμως, βρήκε χάρη μπροστά στον Κύριο.
- ⁹ Αυτή είναι η γενεαλογία του Νώε. Ο Νώε ήταν δίκαιος άνθρωπος, τέλειος ανάμεσα στους συγχρόνους του· ο Νώε περπάτησε μαζί με τον Θεό.

- ¹⁰ Και ο Νώε γέννησε τρεις γιους, τον Σημ, τον Χαμ, και τον Ιάφεθ.
- ¹¹ Και η γη διαφθάρθηκε μπροστά στον Θεό, και η γη γέμισε ολοκληρωτικά από αδικία.
- ¹² Και ο Θεός είδε τη γη, και να, ήταν διεφθαρμένη· επειδή, κάθε σάρκα είχε διαφθείρει τον δρόμο της επάνω στη γη.
- ¹³ Και ο Θεός είπε στον Νώε: Το τέλος κάθε σάρκας ήρθε μπροστά μου, επειδή η γη γέμισε ολοκληρωτικά αδικία απ' αυτούς· και δες, θα εξολοθρεύσω αυτούς και τη γη.
- ¹⁴ Φτιάξε για τον εαυτό σου μια κιβωτό από ξύλα Γόφερ· σε δωμάτια θα φτιάξεις την κιβωτό, και θα την αλείψεις από μέσα κι απέξω με πίσσα.
- ¹⁵ Και θα την κάνεις ως εξής· το μεν μήκος τής κιβωτού θα είναι 300 πήχες· το δε πλάτος της, 50 πήχες· και το ύψος της, 30 πήχες.
- ¹⁶ Θα φτιάξεις μια στέγη στην κιβωτό, και θα την τελειώσεις από επάνω σε μία πήχη· και την πόρτα της κιβωτού θα τη βάλεις από τα πλάγια· θα τη φτιάξεις κατώγεια, διώροφα και τριώροφα·
- ¹⁷ κι εγώ, πρόσεξε, εγώ επιφέρω κατακλυσμό των νερών επάνω στη γη, για να εξολοθρεύσω κάθε σάρκα, που έχει μέσα της πνεύμα ζωής κάτω από τον ουρανό· κάθε τι που βρίσκεται επάνω στη γη, θα πεθάνει.
- ¹⁸ Και θα στήσω τη διαθήκη μου σε σένα· και θα μπεις μέσα στην κιβωτό, εσύ και οι γιοι σου, και η γυναίκα σου, και οι γυναίκες των γιων σου μαζί σου.
- ¹⁹ Και από κάθε ζώο κάθε είδους σάρκας, ανά δύο από όλα, θα βάλεις μέσα στην κιβωτό, για να φυλάξεις τη ζωή τους μαζί σου· αρσενικό και θηλυκό θα είναι.
- ²⁰ Από τα πουλιά, σύμφωνα με το είδος τους, και από τα κτήνη, σύμφωνα με το είδος τους, από όλα τα ερπετά τής γης, σύμφωνα με το είδος τους, ανά δύο από όλα θα μπουν μέσα μαζί σου, για να φυλάξεις τη ζωή τους.
- ²¹ Κι εσύ, πάρε για τον εαυτό σου από κάθε φαγητό, που τρώγεται, και συγκέντρωσέ το κοντά σου· και θα είναι σε σένα, και σ' αυτά, για τροφή.
- ²² Και ο Νώε έκανε σύμφωνα με όλα όσα τον πρόσταξε ο Θεός· έτσι έκανε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

ΚΑΙ ο Κύριος είπε στον Νώε: Μπες μέσα στην κιβωτό εσύ, και ολόκληρη η οικογένειά σου· επειδή, σε είδα δίκαιο μπροστά μου σ' αυτή τη γενεά·

² από όλα τα κτήνη τα καθαρά πάρε μαζί σου ανά επτά, το αρσενικό και το θηλυκό του· και από τα κτήνη τα μη καθαρά ανά δύο, το αρσενικό και το θηλυκό του·

³ και από τα πουλιά τού ουρανού ανά επτά, αρσενικό και θηλυκό· για να διατηρήσεις σπέρμα επάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της γης·

⁴ επειδή, μετά από ακόμα επτά ημέρες εγώ φέρνω βροχή επάνω στη γη 40 ημέρες και 40 νύχτες· και θα εξαλείψω από το πρόσωπο της γης κάθε τι που υπάρχει, το οποίο δημιούργησα.

⁵ Και ο Νώε έκανε σύμφωνα με όλα όσα πρόσταξε σ' αυτόν ο Κύριος.

⁶ Και ο Νώε ήταν 600 χρόνων, όταν έγινε ο κατακλυσμός των νερών επάνω στη γη.

⁷ Και ο Νώε μπήκε μέσα στην κιβωτό, και οι γιοι του, και η γυναίκα του, και οι γυναίκες των γιων του μαζί του, εξαιτίας των νερών του κατακλυσμού.

⁸ Από τα κτήνη τα καθαρά, και από τα κτήνη τα μη καθαρά, και από τα πουλιά, και από όλα εκείνα που σέρνονται επάνω στη γη,

⁹ ανά δύο μπήκαν μαζί μέσα προς τον Νώε στην κιβωτό, αρσενικό και θηλυκό, καθώς ο Κύριος πρόσταξε στον Νώε.

- ¹⁰ Και ύστερα από επτά ημέρες, τα νερά τού κατακλυσμού έπεσαν επάνω στη γη.
- ¹¹ Τον 600ό χρόνο τής ζωής τού Νώε, τον δεύτερο μήνα, τη 17η ημέρα τού μήνα, αυτή την ίδια ημέρα σχίστηκαν όλες οι πηγές τής μεγάλης αβύσσου, και οι καταρράκτες των ουρανών ανοίχτηκαν.
- ¹² Και έγινε ραγδαία βροχή επάνω στη γη για 40 ημέρες και 40 νύχτες.
- ¹³ Και κατά την ίδια εκείνη ημέρα μπήκε μέσα στην κιβωτό ο Νώε, και οι γιοι τού Νώε, ο Σημ, και ο Χαμ, και ο Ιάφεθ, και η γυναίκα τού Νώε, και οι τρεις γυναίκες των γιων του μαζί τους.
- ¹⁴ αυτοί, και όλα τα ζώα σύμφωνα με το είδος τους, και όλα τα κτήνη σύμφωνα με το είδος τους, και όλα τα ερπετά που σέρνονται επάνω στη γη σύμφωνα με το είδος τους, και όλα τα πουλιά σύμφωνα με το είδος τους, και κάθε φτερωτό από κάθε είδος.
- ¹⁵ Και μπήκαν μέσα στην κιβωτό προς τον Νώε, ανά δύο από κάθε σάρκα που έχει πνεύμα ζωής.
- ¹⁶ Και εκείνα που έμπαιναν μέσα, μπήκαν μέσα αρσενικό και θηλυκό από κάθε σάρκα, καθώς τον πρόσταξε ο Θεός, και ο Κύριος έκλεισε την κιβωτό από επάνω του.
- ¹⁷ Και ο κατακλυσμός έγινε για 40 ημέρες επάνω στη γη· και τα νερά πλήθυναν, και σήκωσαν την κιβωτό, και σηκώθηκε ψηλά από τη γη.
- ¹⁸ Και δυνάμωναν τα νερά, και πληθύνονταν υπερβολικά επάνω στη γη· και η κιβωτός φερόταν επάνω στην επιφάνεια των νερών.
- ¹⁹ Και τα νερά υπερδυνάμωναν σε υπερβολικό βαθμό επάνω στη γη· και σκεπάστηκαν όλα τα ψηλά βουνά, που είναι κάτω από ολόκληρο τον ουρανό.
- ²⁰ 15 πήχες πιο ψηλά υψώθηκαν τα νερά, και σκεπάστηκαν τα βουνά.
- ²¹ Και πέθανε κάθε κινούμενη σάρκα επάνω στη γη, από τα πουλιά, και από τα κτήνη, και από τα ζώα, και από όλα τα ερπετά που σέρνονται επάνω στη γη, και κάθε άνθρωπος.
- ²² Από όλα τα όντα επάνω στην ξηρά, όλα όσα είχαν πνοή ζωής στους μυκτήρες τους, πέθαναν.
- ²³ Και εξαλείφθηκε κάθε τι που υπήρχε επάνω στο πρόσωπο της γης, από άνθρωπο μέχρι κτήνος, μέχρι ερπετό, και μέχρι πουλί τού ουρανού, και εξαλείφθηκαν από τη γη· έμενε δε μόνον ο Νώε, και όσα ήσαν μαζί του μέσα στην κιβωτό.
- ²⁴ Και δυνάμωναν τα νερά επάνω στη γη για 150 ημέρες.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 8

- Κ**ΑΙ ο Θεός θυμήθηκε τον Νώε, και όλα τα ζώα, και όλα τα κτήνη, που ήσαν μαζί του μέσα στην κιβωτό· και ο Θεός έστειλε άνεμο επάνω στη γη, και στάθηκαν τα νερά.
- ² Και κλείστηκαν οι πηγές τής αβύσσου, και οι καταρράκτες τού ουρανού· και κρατήθηκε η ραγδαία βροχή από τους ουρανούς.
- ³ Και αποσύρονταν τα νερά από τη γη συνεχώς· και λιγόστευαν τα νερά ύστερα από τις 150 ημέρες.
- ⁴ Και η κιβωτός κάθησε τη 17η ημέρα τού έβδομου μήνα επάνω στα βουνά Αραράτ.
- ⁵ Και τα νερά λιγόστευαν συνεχώς μέχρι τον δέκατο μήνα· την πρώτη ημέρα τού δέκατου μήνα φάνηκαν οι κορυφές των βουνών.
- ⁶ Και μετά 40 ημέρες ο Νώε άνοιξε τη θυρίδα τής κιβωτού, που είχε κάνει.
- ⁷ και έστειλε τον κόρακα, ο οποίος βγαίνοντας πήγαινε κι ερχόταν, μέχρις ότου ξεράθηκαν τα νερά από τη γη.
- ⁸ Και έστειλε το περιστέρι έπειτα απ' αυτόν, για να δει αν σταμάτησαν τα νερά από το

πρόσωπο της γης·

⁹ και το περιστέρι μη βρίσκοντας ανάπαυση στα πόδια του, ξαναγύρισε σ' αυτόν στην κιβωτό, επειδή τα νερά ήσαν επάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της γης. Κι απλώνοντας το χέρι του, το έπιασε και το έφερε μέσα στην κιβωτό κοντά του.

¹⁰ Και περίμενε ακόμα άλλες επτά ημέρες, και έστειλε ξανά το περιστέρι από την κιβωτό·

¹¹ και το περιστέρι ξαναγύρισε σ' αυτόν προς το δειλινό, και να, στο στόμα του υπήρχε ένα φύλλο ελιάς, αποκομμένο· και ο Νώε γνώρισε ότι τα νερά σταμάτησαν από τη γη.

¹² Και περίμενε ακόμα άλλες επτά ημέρες, και έστειλε το περιστέρι· και δεν ξαναγύρισε πλέον σ' αυτόν.

¹³ Και στον 601ο χρόνο τού Νώε, την πρώτη ημέρα τού πρώτου μήνα, εξέλιπαν τα νερά από τη γη· και ο Νώε σήκωσε τη στέγη τής κιβωτού, και είδε, και να, εξέλιπε το νερό από το πρόσωπο της γης.

¹⁴ Και την 27η ημέρα του δεύτερου μήνα η γη στέγνωσε.

¹⁵ Και ο Θεός μίλησε στον Νώε, λέγοντας:

¹⁶ Βγες έξω από την κιβωτό, εσύ, και η γυναίκα σου, και οι γιοι σου, και οι γυναίκες των γιων σου μαζί σου·

¹⁷ όλα τα ζώα που είναι μαζί σου, από κάθε σάρκα, και τα πουλιά και τα κτήνη, και κάθε ερπετό που σέρνεται επάνω στη γη, να τα βγάλεις έξω μαζί σου, και ας πολλαπλασιαστούν επάνω στη γη, και ας αυξηθούν, και ας πληθύνουν επάνω στη γη.

¹⁸ Και βγήκε έξω ο Νώε, και οι γιοι του, και η γυναίκα του, και οι γυναίκες των γιων του μαζί του·

¹⁹ όλα τα ζώα, όλα τα ερπετά, και όλα τα πουλιά, κάθε τι που κινείται επάνω στη γη, σύμφωνα με τα είδη τους, βγήκαν έξω από την κιβωτό.

²⁰ Και ο Νώε έκτισε ένα θυσιαστήριο στον Κύριο· και πήρε από κάθε καθαρό κτήνος, και από κάθε καθαρό πουλί, και πρόσφερε ολοκαυτώματα επάνω στο θυσιαστήριο.

²¹ Και ο Κύριος οσφράνθηκε οσμή ευωδίας· και ο Κύριος είπε στην καρδιά του: Δεν θα καταραστώ στο εξής τη γη εξαιτίας του ανθρώπου· επειδή, ο λογισμός της καρδιάς τού ανθρώπου είναι κακός από τη νηπιότητά του· ούτε θα πατάξω στο εξής όλα όσα ζουν, καθώς έκανα·

²² όσον καιρό η γη μένει, σπορά και θερισμός, και ψύχος και καύμα, και καλοκαίρι και χειμώνας, και ημέρα και νύχτα, δεν θα παύσουν να υπάρχουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

ΚΑΙ ο Θεός ευλόγησε τον Νώε, και τους γιους του· και τους είπε: Αυξάνεστε και πληθύνεστε, και γεμίστε τη γη·

² και ο φόβος σας, και ο τρόμος σας, θα είναι επάνω σε όλα τα ζώα τής γης, κι επάνω σε όλα τα πουλιά τού ουρανού, επάνω σε κάθε τι που σέρνεται επάνω στη γη, κι επάνω σε όλα τα ψάρια τής θάλασσας· στα χέρια σας δόθηκαν·

³ κάθε τι που κινείται, το οποίο ζει, θα είναι σε σας για τροφή· μέχρι το χλωρό χορτάρι, σας έδωσα τα πάντα·

⁴ κρέας, όμως, με τη ζωή του, με το αίμα του, δεν θα φάτε·

⁵ και θα εκζητήσω εξάπαντος το αίμα σας, το αίμα της ζωής σας· από το χέρι κάθε ζώου θα το εκζητήσω, και από το χέρι τού ανθρώπου· από το χέρι τού κάθε αδελφού θα εκζητήσω τη ζωή τού ανθρώπου·

⁶ όποιος χύσει αίμα ανθρώπου, από άνθρωπο θα χυθεί το αίμα του· επειδή, σύμφωνα με

την εικόνα του Θεού ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο·

⁷ κι εσείς αυξάνεστε και πληθύνεστε, πολλαπλασιάζετε επάνω στη γη, και πληθύνεστε επάνω σ' αυτή.

⁸ Και ο Θεός είπε στον Νώε, και στους γιους του μαζί του, λέγοντας:

⁹ Κι εγώ, δεξ, στήνω τη διαθήκη μου σε σας, και στο σπέρμα σας μετά από σας·

¹⁰ και σε κάθε έμψυχο ζώο, που είναι μαζί σας, από τα πουλιά, από τα κτήνη, και από όλα τα ζώα της γης, που είναι μαζί σας· από κάθε ένα που βγήκε από την κιβωτό, μέχρι κάθε ζώο της γης·

¹¹ και στήνω τη διαθήκη μου σε σας· και στο εξής δεν θα εξολοθρευτεί καμιά σάρκα από τα νερά του κατακλυσμού· ούτε θα υπάρξει πλέον κατακλυσμός για να φθείρει τη γη.

¹² Και ο Θεός είπε: Τούτο είναι το σημείο τής διαθήκης, που εγώ κάνω ανάμεσα σε μένα και σε σας και σε κάθε έμψυχο ζώο, που είναι μαζί σας, σε αιώνιες γενεές.

¹³ Βάζω το τόξο μου στο σύννεφο, και θα είναι σε σημείο διαθήκης ανάμεσα σε μένα και στη γη·

¹⁴ και όταν συγκεντρώσω σύννεφα επάνω στη γη, θα φανεί το τόξο στα σύννεφα·

¹⁵ και θα θυμηθώ τη διαθήκη μου, ανάμεσα σε μένα και σε σας, και σε κάθε έμψυχο ζώο από κάθε σάρκα· και τα νερά δεν θα είναι πλέον για κατακλυσμό για να εξαλείψουν κάθε σάρκα·

¹⁶ και το τόξο θα είναι στο σύννεφο· και θα το βλέπω, για να θυμάμαι την παντοτινή διαθήκη, τη διαθήκη ανάμεσα στον Θεό και σε κάθε έμψυχο ζώο από κάθε σάρκα, που υπάρχει επάνω στη γη.

¹⁷ Και ο Θεός είπε στον Νώε: Τούτο είναι το σημείο τής διαθήκης, που έστησα ανάμεσα σε μένα και σε κάθε σάρκα, που υπάρχει επάνω στη γη.

¹⁸ Και οι γιοι του Νώε, που βγήκαν από την κιβωτό, ήσαν ο Σημ, και ο Χαμ, και ο Ιάφεθ. Και ο Χαμ ήταν ο πατέρας του Χαναάν.

¹⁹ Αυτοί οι τρεις είναι οι γιοι του Νώε, και απ' αυτούς διασκορπίστηκαν σε ολόκληρη τη γη.

²⁰ Και ο Νώε άρχισε να είναι γεωργός, και φύτεψε ένα αμπέλι·

²¹ και ήπια από το κρασί, και μέθυσε, και γυμνώθηκε μέσα στη σκηνή του.

²² Και ο Χαμ, ο πατέρας του Χαναάν, είδε τη γύμνωση του πατέρα του· και το ανήγγειλε στους δύο αδελφούς του έξω.

²³ Και παίρνοντας ο Σημ και ο Ιάφεθ το ένδυμα, το έβαλαν επάνω στις δύο πλάτες τους· και περπατώντας πίσωπλάτα, σκέπασαν τη γύμνωση του πατέρα τους· και τα πρόσωπά τους ήσαν προς τα πίσω και δεν είδαν τη γύμνωση του πατέρα τους.

²⁴ Και όταν ο Νώε συνήλθε από το κρασί του, έμαθε όσα έκανε σ' αυτόν ο γιος του ο νεότερος.

²⁵ Και είπε: Επικατάρατος ο Χαναάν· θα είναι δούλος των δούλων στους αδελφούς του.

²⁶ Και είπε: Ευλογητός ο Κύριος ο Θεός του Σημ· και ο Χαναάν θα είναι σ' αυτόν δούλος·

²⁷ ο Θεός θα πλατύνει τον Ιάφεθ, και θα κατοικήσει στις σκηνές του Σημ, και ο Χαναάν θα είναι σ' αυτόν δούλος.

²⁸ Και ο Νώε έζησε μετά τον κατακλυσμό 350 χρόνια.

²⁹ Και όλες οι ημέρες του Νώε έγιναν 950 χρόνια· και πέθανε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

ΚΑΙ οι γενεαλογίες των γίων τού Νώε, του Σημ, του Χαμ και του Ιάφεθ είναι αυτές· και γεννήθηκαν σ' αυτούς γιοι μετά τον κατακλυσμό.

² Οι γιοι τού Ιάφεθ ήσαν ο Γομέρ, και ο Μαγώγ, και ο Μαδαϊ, και ο Ιαυάν, και ο Θουβάλ, και ο Μεσέχ, και ο Θειράς.

³ Και οι γιοι τού Γομέρ, ήσαν ο Ασχενάζ, και ο Ριφάθ, και ο Θωγαρμά.

⁴ Και οι γιοι τού Ιαυάν, ήσαν ο Ελεισά, και ο Θαρσείς, ο Κιττείμ, και ο Δωδανείμ.

⁵ Απ' αυτούς μοιράστηκαν τα νησιά των εθνών στους τόπους τους· του καθενός σύμφωνα με τη γλώσσα του, σύμφωνα με τις φυλές τους, στα έθνη τους.

⁶ Και οι γιοι τού Χαμ, ήσαν ο Χους, και ο Μισραϊμ, και ο Φουθ, και ο Χαναάν.

⁷ Και οι γιοι τού Χους ήσαν ο Σεβά, και ο Αβιλά, και ο Σαβθά, και ο Ρααμά, και ο Σαβθεκά· και οι γιοι τού Ρααμά ήσαν ο Σεβά και ο Δαιδάν.

⁸ Και ο Χους γέννησε τον Νεβρώδ. Αυτός άρχισε να είναι ισχυρός επάνω στη γη·

⁹ αυτός ήταν ισχυρός κυνηγός μπροστά στον Κύριο· γι' αυτό και λέγεται: Όπως ο Νεβρώδ, ισχυρός κυνηγός μπροστά στον Κύριο·

¹⁰ και η αρχή τής βασιλείας του στάθηκε η Βαβυλώνα, και η Ερέχ, και η Αχάδ, και η Χαλνέ, στη γη Σεναάρ.

¹¹ Από εκείνη τη γη βγήκε ο Ασσοúr, και οικοδόμησε τη Νινευή, και την πόλη Ρεχωβώθ, και τη Χαλάχ,

¹² και τη Ρεσέν, ανάμεσα στη Νινευή και τη Χαλάχ· αυτή είναι η μεγάλη πόλη.

¹³ Και ο Μισραϊμ γέννησε τους Λουδείμ, και τους Ανανείμ, και τους Λεαβείμ, και τους Ναφθουχείμ,

¹⁴ και τους Πατρουσείμ, και τους Χασλουχείμ, από τους οποίους βγήκαν οι Φιλισταίοι, και τους Χαφθορείμ.

¹⁵ Και ο Χαναάν γέννησε τον Σιδώνα, τον πρωτότοκό του, και τον Χετταίο,

¹⁶ και τον Ιεβουσαίο, και τον Αμορραίο, και τον Γεργεσαίο,

¹⁷ και τον Ευαίο, και τον Αρουκαίο, και τον Ασενναίο,

¹⁸ και τον Αρβάδιο, και τον Σαμαραίο, και τον Αμαθαίο. Και ύστερα απ' αυτό διασπάρθηκαν οι φυλές των Χαναναίων.

¹⁹ Και τα όρια των Χαναναίων ήσαν από τη Σιδώνα, καθώς πηγαίνει κανείς στα Γέραρα, μέχρι τη Γάζα, και καθώς πηγαίνει κανείς στα Σόδομα και Γόμορρα, και προς την Αδαμά και τη Σεβωείμ, μέχρι τη Λασά.

²⁰ Αυτοί είναι οι γιοι τού Χαμ, σύμφωνα με τις φυλές τους, σύμφωνα με τις γλώσσες τους, στους τόπους τους, στα έθνη τους.

²¹ Και στον Σημ, τον πατέρα όλων των γίων τού Έβερ, τον αδελφό τού Ιάφεθ τού μεγαλύτερου, γεννήθηκαν και σ' αυτόν γιοι.

²² Οι γιοι τού Σημ ήσαν ο Ελάμ, και ο Ασσοúr, και ο Αρφαξάδ, και ο Λουδ, και ο Αράμ.

²³ Και οι γιοι τού Αράμ, ήσαν ο Ουζ, και ο Οουλ, και ο Γεθέρ, και ο Μας.

²⁴ Και ο Αρφαξάδ γέννησε τον Σαλά· και ο Σαλά γέννησε τον Έβερ.

²⁵ Και στον Έβερ γεννήθηκαν δύο γιοι· το όνομα του ενός, Φαλέγ· επειδή, στις ημέρες του διαμερίστηκε η γη· και το όνομα του αδελφού του ήταν Ιοκτάν.

²⁶ Και ο Ιοκτάν γέννησε τον Αλμωδάδ, και τον Σαλέφ, και τον Ασαρμαβέθ, και τον Ιαράχ,

²⁷ και τον Αδωράμ, και τον Ουζάλ, και τον Δικλά,

²⁸ και τον Οβάλ, και τον Αβιμαήλ, και τον Σεβά,

²⁹ και τον Οφείρ, και τον Αβιλά, και τον Ιωαβάβ· όλοι αυτοί ήσαν γιοι τού Ιοκτάν.

³⁰ Και η κατοικία τους ήταν από τη Μησά, καθώς πηγαίνει κανείς προς τη Σεφαρά, στο

βουνό της Ανατολής.

³¹ Αυτοί είναι οι γιοι του Σημ, σύμφωνα με τις φυλές τους, σύμφωνα με τις γλώσσες τους, στους τόπους τους, σύμφωνα με τα έθνη τους.

³² Αυτές είναι οι φυλές των γιων του Νώε, σύμφωνα με τις γενεές τους, στα έθνη τους· και απ' αυτούς διασπάρθηκαν τα έθνη επάνω στη γη μετά τον κατακλυσμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

ΚΑΙ ολόκληρη η γη ήταν μιας γλώσσας, και μιας φωνής.

² Και όταν κίνησαν από την ανατολή, βρήκαν μια πεδιάδα στη γη Σενάαρ· και κατοίκησαν εκεί.

³ Και ο ένας είπε στον άλλον: Ελάτε, ας κάνουμε πλίθες, και ας τις ψήσουμε σε φωτιά· και η μεν πλίθα τούς χρησίμευσε αντί για πέτρα, η δε ασφαλτος τους χρησίμευσε αντί για πηλό.

⁴ Και είπαν: Ελάτε, ας κτίσουμε για μας μια πόλη και έναν πύργο, που η κορυφή του να φτάνει μέχρι τον ουρανό· και ας αποκτήσουμε για μας όνομα, μήπως και διασπαρούμε επάνω στο πρόσωπο της γης.

⁵ Και ο Κύριος κατέβηκε για να δει την πόλη και τον πύργο, που οικοδόμησαν οι γιοι των ανθρώπων.

⁶ Και ο Κύριος είπε: Να, ένας λαός, και όλοι έχουν μία γλώσσα, και άρχισαν να το πραγματοποιούν· και τώρα δεν θα εμποδιστεί σ' αυτούς κάθε τι που σκοπεύουν να κάνουν·

⁷ ελάτε, ας κατέβουμε, και ας συγχύσουμε εκεί τη γλώσσα τους, για να μη καταλαβαίνει ο ένας τη γλώσσα τού άλλου.

⁸ Και από εκεί ο Κύριος τους διασκόρπισε επάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της γης· και σταμάτησαν να κτίζουν την πόλη.

⁹ Γι' αυτό, το όνομά της ονομάστηκε Βαβέλ· επειδή, εκεί ο Κύριος σύγχυσε τη γλώσσα ολόκληρης της γης· και από εκεί ο Κύριος τους διασκόρπισε επάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της γης.

¹⁰ ΑΥΤΗ είναι η γενεαλογία του Σημ. Ο Σημ ήταν 100 χρόνων, όταν γέννησε τον Αρφαξάδ, δύο χρόνια μετά τον κατακλυσμό·

¹¹ και ο Σημ έζησε, αφού γέννησε τον Αρφαξάδ, 500 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες.

¹² Και ο Αρφαξάδ έζησε 35 χρόνια, και γέννησε τον Σαλά·

¹³ και ο Αρφαξάδ έζησε, αφού γέννησε τον Σαλά, 403 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες.

¹⁴ Και ο Σαλά έζησε 30 χρόνια, και γέννησε τον Έβερ·

¹⁵ και ο Σαλά έζησε, αφού γέννησε τον Έβερ, 403 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες.

¹⁶ Και ο Έβερ έζησε 34 χρόνια, και γέννησε τον Φαλέγ·

¹⁷ και ο Έβερ έζησε, αφού γέννησε τον Φαλέγ, 430 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες.

¹⁸ Και ο Φαλέγ έζησε 30 χρόνια, και γέννησε τον Ραγαύ·

¹⁹ και ο Φαλέγ έζησε, αφού γέννησε τον Ραγαύ, 209 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες.

²⁰ Και ο Ραγαύ έζησε 32 χρόνια, και γέννησε τον Σερούχ·

- ²¹ και ο Ραγαύ έζησε, αφού γέννησε τον Σερούχ, 207 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες.
- ²² Και ο Σερούχ έζησε 30 χρόνια, και γέννησε τον Ναχώρ.
- ²³ και ο Σερούχ έζησε, αφού γέννησε τον Ναχώρ, 200 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες.
- ²⁴ Και ο Ναχώρ έζησε 29 χρόνια, και γέννησε τον Θάρα.
- ²⁵ και ο Ναχώρ έζησε, αφού γέννησε τον Θάρα, 119 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες.
- ²⁶ Και ο Θάρα έζησε 70 χρόνια, και γέννησε τον Άβραμ, τον Ναχώρ, και τον Αρράν.
- ²⁷ ΚΑΙ αυτή είναι η γενεαλογία τού Θάρα: Ο Θάρα γέννησε τον Άβραμ, τον Ναχώρ, και τον Αρράν· και ο Αρράν γέννησε τον Λωτ.
- ²⁸ Και ο Αρράν πέθανε μπροστά στον Θάρα τον πατέρα του, στον τόπο της γέννησής του, στην Ουρ των Χαλδαίων.
- ²⁹ Και ο Άβραμ και ο Ναχώρ πήραν για τον εαυτό τους γυναίκες· το όνομα της γυναίκας τού Άβραμ, ήταν Σάρα· και το όνομα της γυναίκας τού Ναχώρ, ήταν Μελχά, θυγατέρα τού Αρράν, πατέρα τής Μελχά και πατέρα τού Ιεσχά.
- ³⁰ Και η Σάρα ήταν στείρα, δεν είχε παιδί.
- ³¹ Και ο Θάρα πήρε τον γιο του, τον Άβραμ, και τον Λωτ, τον γιο τού Αρράν, τον εγγονό του, και τη νύφη του, τη Σάρα, τη γυναίκα τού Άβραμ, του γιου του· και μαζί βγήκαν από την Ουρ των Χαλδαίων για να πάνε στη γη Χαναάν· και ήρθαν μέχρι τη Χαρράν, και κατοίκησαν εκεί.
- ³² Και οι ημέρες τού Θάρα έγιναν 205 χρόνια· και ο Θάρα πέθανε στη Χαρράν.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 12

- Κ**ΑΙ ο Κύριος είπε στον Άβραμ: Βγες έξω από τη γη σου, και από τη συγγένειά σου, και από την οικογένεια του πατέρα σου, στη γη που θα σου δείξω.
- ² και θα σε κάνω να γίνεις ένα μεγάλο έθνος· και θα σε ευλογήσω, και θα μεγαλύνω το όνομά σου· και θα είσαι για ευλογία·
- ³ και θα ευλογήσω εκείνους που σε ευλογούν, και θα καταραστώ εκείνους που σε καταριούνται· και μέσα από σένα θα ευλογηθούν όλες οι φυλές τής γης.
- ⁴ Και ο Άβραμ πήγε, καθώς του είπε ο Κύριος· και μαζί του πήγε και ο Λωτ· και ο Άβραμ ήταν ηλικίας 75 χρόνων, όταν βγήκε από τη Χαρράν.
- ⁵ Και ο Άβραμ πήρε τη Σάρα, τη γυναίκα του, και τον γιο τού αδελφού του, τον Λωτ, και όλα τα υπάρχοντά τους, όσα είχαν αποκτήσει, και τους ανθρώπους που είχαν αποκτήσει στη Χαρράν, και βγήκαν για να πάνε στη γη Χαναάν· και ήρθαν στη γη Χαναάν.
- ⁶ Και ο Άβραμ διαπέρασε εκείνη τη γη μέχρι τον τόπο Συχέμ, μέχρι τη βελανιδιά Μορέχ· και οι Χαναναίοι κατοικούσαν τότε σ' αυτή τη γη.
- ⁷ Και ο Κύριος φάνηκε στον Άβραμ, και του είπε: Στο σπέρμα σου θα δώσω αυτή τη γη. Και έκτισε εκεί θυσιαστήριο στον Κύριο, που φάνηκε σ' αυτόν.
- ⁸ Και από εκεί μετέβηκε στο βουνό, που είναι προς τα μεσημβρινά τής Βαιθήλ, και έστησε τη σκηνή του, έχοντας τη Βαιθήλ προς τα δυτικά, και τη Γαι προς τα ανατολικά· και έκτισε εκεί θυσιαστήριο στον Κύριο, και επικαλέστηκε το όνομα του Κυρίου.
- ⁹ Και ο Άβραμ μετασκήνωσε οδοιπορώντας και προχωρώντας προς τα μεσημβρινά.
- ¹⁰ Και έγινε πείνα σ' αυτή τη γη· και ο Άβραμ κατέβηκε στην Αίγυπτο για να παροικήσει εκεί· επειδή, η πείνα στη γη ήταν βαριά.

- 11** Και όταν πλησίαζε να μπει μέσα στην Αίγυπτο, είπε στη Σάρα, τη γυναίκα του: Δες, γνωρίζω ότι είσαι μια όμορφη γυναίκα·
- 12** θα συμβεί, λοιπόν, ώστε καθώς σε δουν οι Αιγύπτιοι θα πουν: Γυναίκα του είναι αυτή· και θα με φονεύσουν, εσένα όμως θα σε διαφυλάξουν ζωντανή·
- 13** πες, λοιπόν, ότι είσαι αδελφή μου, για να γίνει σε μένα καλό εξαιτίας σου, και να διαφυλαχθεί η ζωή μου, για χάρη σου.
- 14** ΚΑΙ όταν ο Άβραμ μπήκε μέσα στην Αίγυπτο, είδαν οι Αιγύπτιοι τη γυναίκα ότι ήταν υπερβολικά ωραία.
- 15** Και οι άρχοντες του Φαραώ την είδαν, και την επαίνεσαν στον Φαραώ· και πήραν τη γυναίκα στο σπίτι του Φαραώ.
- 16** Και μεταχειρίστηκαν τον Άβραμ καλά για χάρη της· και είχε πρόβατα, και βόδια, και γαϊδούρια, και δούλους, και δούλες, και θηλυκά γαϊδούρια και καμήλες.
- 17** Και ο Κύριος έρριξε στον Φαραώ και στην οικογένειά του μεγάλες πληγές εξαιτίας της Σάρας τής γυναίκας τού Άβραμ·
- 18** και ο Φαραώ κάλεσε τον Άβραμ, και του είπε: Τι είναι αυτό που μου έκανες; Γιατί δεν μου φανέρωσες ότι αυτή είναι γυναίκα σου;
- 19** Γιατί είπες: Αυτή είναι αδελφή μου; Και την πήρα στον εαυτό μου για γυναίκα· και τώρα, να η γυναίκα σου· παρ' την, και πήγαινε.
- 20** Και ο Φαραώ διόρισε ανθρώπους γι' αυτόν· και τον πρόπεμψαν με συνοδεία, και τη γυναίκα του, και όλα όσα είχε.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 13

ΚΑΙ ο Άβραμ ανέβηκε από την Αίγυπτο, αυτός και η γυναίκα του και όλα όσα είχε, και ο Λωτ μαζί του, προς τα μεσημβρινά.

- 2** Και ο Άβραμ ήταν υπερβολικά πλούσιος σε κτήνη, σε ασήμι, και σε χρυσάφι,
- 3** και πήγε οδεύοντας από τα μεσημβρινά μέχρι τη Βαιθήλ, μέχρι τον τόπο όπου ήταν η σκηνή του την προηγούμενη φορά, ανάμεσα στη Βαιθήλ και στη Γαι·
- 4** στον τόπο τού θυσιαστηρίου, που είχε κάνει εκεί αρχικά· και εκεί ο Άβραμ επικαλέστηκε το όνομα του Κυρίου.
- 5** Ακόμα και ο Λωτ, που συμπορευόταν μαζί με τον Άβραμ, είχε πρόβατα και βόδια και σκηνές.
- 6** Και δεν τους χωρούσε η γη για να κατοικούν μαζί· επειδή, τα υπάρχοντά τους ήσαν πολλά, και δεν μπορούσαν να κατοικούν μαζί.
- 7** Και έγινε φιλονικία ανάμεσα στους βοσκούς των κτηνών τού Άβραμ, και στους βοσκούς των κτηνών τού Λωτ· και οι Χαναναίοι και οι Φερεζαίοι κατοικούσαν τότε στη γη.
- 8** Και ο Άβραμ είπε στον Λωτ: Ας μη είναι, παρακαλώ, φιλονικία ανάμεσα σε μένα και σε σένα, κι ανάμεσα στους βοσκούς μου και στους βοσκούς σου· επειδή, εμείς είμαστε αδελφοί·
- 9** δεν είναι ολόκληρη η γη μπροστά σου; Διαχώρισε, λοιπόν, τον εαυτό σου από μένα· αν εσύ πας στα αριστερά, εγώ πηγαίνω στα δεξιά· και αν εσύ στα δεξιά, εγώ στα αριστερά.
- 10** Και αφού ο Λωτ σήκωσε τα μάτια του ψηλά, είδε ολόκληρη την περίχωρο του Ιορδάνη, ότι ποτιζόταν ολόκληρη, πριν ο Κύριος να καταστρέψει τα Σόδομα και τα Γόμορρα, ήταν σαν παράδεισος του Κυρίου, όπως η γη της Αιγύπτου, μέχρι να πάει κανείς στη Σηγώρ.
- 11** Και ο Λωτ διάλεξε για τον εαυτό του ολόκληρη την περίχωρο του Ιορδάνη· και ο Λωτ μετασκήνωσε προς τα ανατολικά, και διαχωρίστηκαν ο ένας από τον άλλον.

¹² Ο μεν Άβραμ κατοίκησε στη γη Χαναάν· ο δε Λωτ κατοίκησε ανάμεσα στις πόλεις τής περιχώρου, και έστησε τις σκηνές του μέχρι τα Σόδομα.

¹³ Και οι άνθρωποι των Σοδόμων ήσαν κακοί, και υπερβολικά αμαρτωλοί μπροστά στον Κύριο.

¹⁴ Και ο Κύριος είπε στον Άβραμ, αφού ο Λωτ είχε διαχωριστεί απ' αυτόν: Σήκωσε τώρα τα μάτια σου ψηλά και δεξ από τον τόπο όπου είσαι, προς τα βορινά και τα μεσημβρινά, και τα ανατολικά και τα δυτικά·

¹⁵ επειδή, ολόκληρη τη γη που βλέπεις θα τη δώσω σε σένα, και στο σπέρμα σου, μέχρι τον αιώνα·

¹⁶ και θα κάνω το σπέρμα σου σαν την άμμο τής γης· ώστε αν μπορεί κανείς να απαριθμήσει την άμμο τής γης, θα μπορεί να απαριθμηθεί και το σπέρμα σου·

¹⁷ και αφού σηκωθείς, διάσχισε τη γη, και κατά το μάκρος της, και κατά το πλάτος της· επειδή, σε σένα θα τη δώσω.

¹⁸ Και ο Άβραμ σήκωσε τη σκηνή του, και όταν ήρθε κατοίκησε κοντά στις βελανιδιές Μαμβρή, που είναι στη Χεβρών· και έκτισε εκεί θυσιαστήριο στον Κύριο.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 14

ΚΑΙ στις ημέρες τού Αμαρφέλ, βασιλιά της Σενναάρ, του Αριώχ, βασιλιά τής Ελλασάρ, του Χοδολλογομόρ, βασιλιά τής Ελάμ, και του Θαργάλ, βασιλιά των εθνών,

² αυτοί έκαναν πόλεμο με τον Βερά, βασιλιά των Σοδόμων, και τον Βαρσά, βασιλιά των Γομόρρων, τον Σενναάβ, βασιλιά τής Αδαμά, και τον Σεμοβόρ, βασιλιά τής Σεβωείμ, και τον βασιλιά τής Βελά· αυτή είναι η Σηγώρ.

³ Όλοι αυτοί ενώθηκαν μαζί στην κοιλάδα Σιδδίμ, που είναι η αλμυρή θάλασσα.

⁴ 12 χρόνια δούλευαν στον Χοδολλογομόρ· και τον 13ο αποστάτησαν.

⁵ Και τον 14ο χρόνο ήρθε ο Χοδολλογομόρ, και οι βασιλιάδες που ήσαν μαζί του, και πάταξαν τους Ραφαείμ στην Ασταρώθ-καρναΐμ, και τους Ζουζείμ στην Αμ, και τους Εμμαίους στη Σαυή-κιριαθαΐμ,

⁶ και τους Χορραίους στο βουνό τους, το Σηείρ, μέχρι την πεδιάδα Φαράν, που είναι στην έρημο.

⁷ Και επέστρεψαν και ήρθαν στην Εν-μισπάτ, που είναι η Κάδης· και πάταξαν ολόκληρη την περιοχή τού Αμαλήκ, και τους Αμορραίους που κατοικούσαν στην Ασασών-θαμάρ.

⁸ Και βγήκε ο βασιλιάς των Σοδόμων, και ο βασιλιάς των Γομόρρων, και ο βασιλιάς τής Αδαμά, και ο βασιλιάς των Σεβωείμ, και ο βασιλιάς τής Βελά, που είναι η Σηγώρ· και συγκρότησαν μάχη μαζί τους στην κοιλάδα Σιδδίμ,

⁹ μαζί με τον Χοδολλογομόρ βασιλιά τής Ελάμ, και τον Θαργάλ βασιλιά των εθνών, και τον Αμαρφέλ βασιλιά τής Σενναάρ, και τον Αριώχ βασιλιά τής Ελλασάρ· τέσσερις βασιλιάδες ενάντια σε πέντε.

¹⁰ Και η κοιλάδα Σιδδίμ ήταν γεμάτη από φρέατα ασφάλτου· και οι βασιλιάδες των Σοδόμων και των Γομόρρων τράπηκαν σε φυγή, και έπεσαν εκεί· και εκείνοι που εναπέμειναν έφυγαν στο βουνό.

¹¹ Και πήραν όλα τα υπάρχοντα των Σοδόμων και των Γομόρρων, και ολόκληρη τη ζωοτροφία τους, και αναχώρησαν.

¹² Πήραν ακόμα και τον Λωτ, τον γιο τού αδελφού τού Άβραμ, που κατοικούσε στα Σόδομα, και τα υπάρχοντά του, και αναχώρησαν.

¹³ Και κάποιος από τους διασωθέντες πήγε και το ανήγγειλε στον Άβραμ τον Εβραίο, που

κατοικούσε κοντά στις βελανιδιές Μαμβρή, του Αμορραίου, αδελφού του Εσχώλ, και αδελφού του Ανήρ, που ήσαν σύμμαχοι του Άβραμ.

14 Και όταν ο Άβραμ άκουσε ότι αιχμαλωτίστηκε ο αδελφός του, εξόπλισε 318 από τους δούλους του, που είχαν γεννηθεί στο σπίτι του, και τους καταδίωξε μέχρι τη Δαν.

15 Και αφού χώρισε τους δικούς του, όρμησε εναντίον τους τη νύχτα, αυτός και οι δούλοι του, και τους πάταξε, και τους καταδίωξε μέχρι τη Χοβά, που είναι προς τα αριστερά της Δαμασκού.

16 Και επανέφερε όλα τα υπάρχοντα, κι ακόμα επανέφερε και τον αδελφό του τον Λωτ, και τα υπάρχοντά του, ακόμα μάλιστα και τις γυναίκες, και τον λαό.

17 Και ο βασιλιάς των Σοδόμων βγήκε σε συνάντησή του, αφού γύρισε από την καταστροφή του Χοδολλογομόρ, και των βασιλιάδων του, στην κοιλάδα Σαυή, που είναι η κοιλάδα του βασιλιά.

18 Και ο Μελχισεδέκ, ο βασιλιάς της Σαλήμ, έφερε έξω ψωμί και κρασί· και ήταν ιερέας του Θεού του ύψιστου.

19 Και τον ευλόγησε, και είπε: Ευλογημένος ο Άβραμ από τον Θεό τον ύψιστο, που έκτισε τον ουρανό και τη γη·

20 και ευλογημένος ο Θεός ο ύψιστος, που παρέδωσε τους εχθρούς σου στο χέρι σου. Και ο Άβραμ έδωσε σ' αυτόν ένα δέκατο από όλα.

21 Και ο βασιλιάς των Σοδόμων είπε στον Άβραμ: Δώσε μου τους ανθρώπους, και πάρε τα υπάρχοντα για τον εαυτό σου.

22 Και ο Άβραμ είπε στον βασιλιά των Σοδόμων: Εγώ ύψωσα το χέρι μου στον Κύριο, τον Θεό τον ύψιστο, που έκτισε τον ουρανό και τη γη,

23 ότι δεν θα πάρω από όλα τα δικά σου από κλωστή μέχρι λουρί παπουτσιού, για να μη πεις: Εγώ πλούτισα τον Άβραμ·

24 εκτός μόνον από εκείνο, που έφαγαν οι νέοι, και το μερίδιο των ανθρώπων που ήρθαν μαζί μου, του Ανήρ, του Εσχώλ, και του Μαμβρή· αυτοί ας πάρουν το μερίδιό τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

ΥΣΤΕΡΑ από τα πράγματα αυτά, έγινε λόγος του Κυρίου στον Άβραμ, σε όραμα, λέγοντας: Μη φοβάσαι, Άβραμ· εγώ είμαι ο υπερασπιστής σου· ο μισθός σου θα είναι υπερβολικά μεγάλος.

2 Και ο Άβραμ είπε: Δέσποτα Κύριε, τι θα μου δώσεις, ενώ απέρχομαι άτεκνος, και ο κληρονόμος του σπιτιού μου είναι αυτός ο Ελιέζερ από τη Δαμασκό;

3 Είπε ακόμα ο Άβραμ: Δες, δεν έδωσες σε μένα σπέρμα· και να, θα με κληρονομήσει ο υπηρέτης μου.

4 Και να, έγινε σ' αυτόν λόγος του Κυρίου, λέγοντας: Δεν θα σε κληρονομήσει αυτός· αλλ' εκείνος που θα βγει από τα σπλάχνα σου, αυτός θα σε κληρονομήσει.

5 Και τον έφερε έξω, και είπε: Κοίταξε τώρα ψηλά στον ουρανό, και απαρίθμησε τα αστέρια, αν μπορείς να τα απαριθμήσεις· και του είπε: Έτσι θα είναι το σπέρμα σου.

6 Και πίστεψε στον Κύριο· και λογαριάστηκε σ' αυτόν για δικαιοσύνη.

7 Και του είπε: Εγώ είμαι ο Κύριος, που σε έβγαλα από την Ουρ των Χαλδαίων, για να σου δώσω αυτή τη γη για κληρονομιά.

8 Κι εκείνος είπε: Δέσποτα Κύριε, από πού θα γνωρίσω ότι θα την κληρονομήσω;

9 Και του είπε: Πάρε για μένα μία δάμαλη τριών χρόνων, και μία κατσίκα τριών χρόνων, και ένα αρσενικό κριάρι τριών χρόνων, και μια τρυγόνα και ένα περιστέρι.

- ¹⁰ Και πήρε σ' αυτόν όλα αυτά, και τα έσχισε στο μέσον, και έβαλε κάθε ένα κομμάτι απέναντι στο όμοιό του· τα πουλιά, όμως, δεν τα έσχισε,
- ¹¹ και κατέβηκαν τα όρνια επάνω στα πτώματα, και ο Άβραμ τα έδιωξε.
- ¹² Και κατά τη δύση τού ήλιου, έπεσε έκσταση επάνω στον Άβραμ· και να, ένας μεγάλος σκοτεινός φόβος πέφτει επάνω του.
- ¹³ Και ο Κύριος είπε στον Άβραμ: Να ξέρεις με σιγουριά ότι το σπέρμα σου θα παροικήσει σε γη όχι δική τους, και θα τους υποδουλώσουν, και θα τους καταθλίψουν, 400 χρόνια·
- ¹⁴ το έθνος, όμως, στο οποίο θα υποδουλωθεί, εγώ θα το κρίνω· ύστερα δε απ' αυτά, θα βγουν με πολλά υπάρχοντα·
- ¹⁵ εσύ, όμως, θα απέλθεις στους πατέρες σου με ειρήνη· θα ταφείς σε καλά γηρατειά·
- ¹⁶ και στην τέταρτη γενεά θα επιστρέψουν εδώ· επειδή, δεν αναπληρώθηκε ακόμα η ανομία των Αμορραίων.
- ¹⁷ Και όταν ο ήλιος έδυσε και έγινε πυκνό σκοτάδι, να, ένα καμίνι που κάπνιζε, και μια λαμπάδα φωτιάς, η οποία διαπέρασε ανάμεσα σε τούτα τα διχοτομημένα.
- ¹⁸ Εκείνη την ημέρα ο Κύριος έκανε διαθήκη στον Άβραμ, λέγοντας: Στο σπέρμα σου έδωσα αυτή τη γη, από τον ποταμό τής Αιγύπτου μέχρι τον ποταμό τον μεγάλο, τον ποταμό Ευφράτη·
- ¹⁹ τους Κεναίους, και τους Κενεζαίους, και τους Κεδμωναίους,
- ²⁰ και τους Χετταίους, και τους Φερεζαίους, και τους Ραφαείμ,
- ²¹ και τους Αμορραίους, και τους Χαναναίους, και τους Γεργεσαίους, και τους Ιεβουσαίους.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 16

- Κ**ΑΙ η Σάρα, η γυναίκα τού Άβραμ, δεν τεκνοποιούσε σ' αυτόν· και είχε μια Αιγύπτια δούλη, που ονομαζόταν Άγαρ.
- ² Και η Σάρα είπε στον Άβραμ: Δες, ο Κύριος με απέκλεισε από την τεκνοποιία· μπες, λοιπόν, στη δούλη μου, ίσως αποκτήσω παιδί απ' αυτή. Και ο Άβραμ υπάκουσε στον λόγο τής Σάρας.
- ³ Και η Σάρα, η γυναίκα τού Άβραμ, πήρε την Άγαρ, την Αιγύπτια, τη δούλη της, αφού ο Άβραμ είχε κατοικήσει δέκα χρόνια στη γη Χαναάν, και την έδωσε στον άνδρα της τον Άβραμ, για να είναι γυναίκα του.
- ⁴ Και μπήκε στην Άγαρ, και εκείνη συνέλαβε· και όταν είδε ότι συνέλαβε, η κυρία της καταφρονιόταν μπροστά της.
- ⁵ Και η Σάρα είπε στον Άβραμ: Εξαιτίας σου αδικούμαι. Εγώ έδωσα τη δούλη μου στον κόρφο σου· και αφού είδε ότι συνέλαβε, εγώ καταφρονήθηκα μπροστά της· ας κρίνει ο Κύριος ανάμεσα σε μένα και σε σένα.
- ⁶ Και ο Άβραμ είπε στη Σάρα: Δες, η δούλη σου είναι στο χέρι σου· κάνε σ' αυτήν όπως φαίνεται αρεστό στα μάτια σου. Και η Σάρα τη μεταχειρίστηκε άσχημα, κι εκείνη έφυγε από το πρόσωπό της.
- ⁷ Και τη βρήκε ένας άγγελος του Κυρίου κοντά σε μια πηγή νερού, στην έρημο, κοντά στην πηγή προς τον δρόμο τής Σουρ·
- ⁸ και της είπε: Άγαρ, δούλη τής Σάρας, από πού έρχεσαι και πού πηγαίνεις; Κι εκείνη είπε: Φεύγω από το πρόσωπο της κυρίας μου της Σάρας.
- ⁹ Και ο άγγελος του Κυρίου τής είπε: Επιστρέψε στην κυρία σου, και ταπεινώσου κάτω από τα χέρια της.
- ¹⁰ Ο άγγελος του Κυρίου τής είπε ακόμα: Θα πληθύνω υπερβολικά το σπέρμα σου, ώστε

να μη απარიθμείται λόγω του πλήθους του.

11 Και ο άγγελος του Κυρίου τής είπε: Δες, εσύ είσαι έγκυος, και θα γεννήσεις γιο, και θα αποκαλέσεις το όνομά του Ισμαήλ· επειδή, ο Κύριος άκουσε τη θλίψη σου·

12 κι αυτός θα είναι άγριος άνθρωπος· το χέρι του θα είναι ενάντια σε όλους, και το χέρι όλων ενάντια σ' αυτόν· και θα κατοικήσει κατά πρόσωπο όλων των αδελφών του.

13 Και η Άγαρ αποκάλεσε το όνομα του Κυρίου, που της μιλούσε: Εσύ είσαι ο Θεός, που με είδες· επειδή είπε: Εγώ είδα, ακόμα, εδώ εκείνον που με είδε;

14 Γι' αυτό, το πηγάδι εκείνο ονομάστηκε Πηγάδι Λαχαΐ-ροϊ· να, βρίσκεται ανάμεσα στην Κάδης και τη Βαράδ.

15 Και η Άγαρ γέννησε στον Άβραμ έναν γιο· και ο Άβραμ αποκάλεσε το όνομα αυτού του γιου, που γέννησε η Άγαρ, Ισμαήλ.

16 Και ο Άβραμ ήταν 86 χρόνων, όταν η Άγαρ γέννησε τον Ισμαήλ στον Άβραμ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 17

ΚΑΙ όταν ο Άβραμ ήταν 99 χρόνων, ο Κύριος φάνηκε στον Άβραμ, και του είπε: Εγώ είμαι ο Θεός ο Παντοκράτορας· περπάτα μπροστά μου, και να είσαι τέλειος.

2 Και θα στήσω τη διαθήκη μου ανάμεσα σε μένα και σε σένα· και θα σε πληθύνω σε υπερβολικό βαθμό.

3 Και ο Άβραμ έπεσε επάνω στο πρόσωπό του· και ο Θεός τού μίλησε, λέγοντας:

4 Εγώ, δες, η διαθήκη μου είναι σε σένα· και θα γίνεις πατέρας πλήθους εθνών·

5 και δεν θα αποκαλείται πλέον το όνομά σου Άβραμ, αλλά το όνομά σου θα είναι Αβραάμ· επειδή, σε κατέστησα πατέρα πολλών εθνών·

6 και θα σε αυξήσω σε υπερβολικό βαθμό, και θα σε καταστήσω σε έθνη, και από σένα θα βγουν βασιλιάδες·

7 και θα στήσω τη διαθήκη μου ανάμεσα σε μένα και σε σένα, και στο σπέρμα σου μετά από σένα στις γενεές τους, σε μια αιώνια διαθήκη, για να είμαι Θεός σε σένα και στο σπέρμα σου μετά από σένα·

8 και θα δώσω σε σένα, και στο σπέρμα σου μετά από σένα, τη γη τής παροικίας σου, ολόκληρη τη γη Χαναάν, σε αιώνια κατάσχεση· και θα είμαι ο Θεός τους.

9 Και ο Θεός είπε στον Αβραάμ: Εσύ θα φυλάξεις τη διαθήκη μου, και το σπέρμα σου μετά από σένα στις γενεές τους.

10 Τούτη είναι η διαθήκη μου, την οποία θα φυλάξετε ανάμεσα σε μένα και σε σας, και το σπέρμα σου μετά από σένα: Κάθε αρσενικό σας θα περιτέμνεται.

11 Και θα περιτέμνετε τη σάρκα της ακροβυστίας σας, και θα είναι για σημείο τής διαθήκης μου ανάμεσα σε μένα και σε σας·

12 και ένα παιδί οκτώ ημερών θα περιτέμνεται μεταξύ σας, κάθε αρσενικό στις γενεές σας, εκείνος που γεννιέται στο σπίτι, και ο αγορασμένος με αργύρια από κάθε ξένον, που δεν είναι από το σπέρμα σου·

13 εξάπαντος θα περιτέμνεται εκείνος που γεννιέται στο σπίτι σου, και ο αγορασμένος σε σένα με αργύρια· και θα είναι η διαθήκη μου επάνω στη σάρκα σας για αιώνια διαθήκη·

14 και το απερίτμητο αρσενικό, στο οποίο δεν θα περιτεμνόταν η σάρκα τής ακροβυστίας του, εκείνη η ψυχή θα εξολοθρευτεί μέσα από τον λαό της· παρέβηκε τη διαθήκη μου.

15 Και ο Θεός είπε στον Αβραάμ: Τη γυναίκα σου Σάρα, δεν θα αποκαλέσεις πλέον το όνομά της Σάρα, αλλά το όνομά της θα είναι Σάρρα.

16 Και θα την ευλογήσω, κι ακόμα θα σου δώσω απ' αυτή έναν γιο· και θα την ευλογήσω,

και θα γίνει μητέρα πολλών εθνών· βασιλιάδες λαών θα βγουν απ' αυτή·

17 Και ο Αβραάμ έπεσε επάνω στο πρόσωπό του, και γέλασε, και είπε στην καρδιά του: Σε άνθρωπον 100 χρόνων θα γεννηθεί παιδί; Και η Σάρρα, γυναίκα 90 χρόνων, θα γεννήσει;

18 Και ο Αβραάμ είπε στον Θεό: Είθε να ζήσει μπροστά σου ο Ισμαήλ!

19 Και ο Θεός είπε: Ναι, η γυναίκα σου η Σάρρα θα γεννήσει σε σένα έναν γιο, και θα αποκαλέσεις το όνομά του Ισαάκ· και θα στήσω τη διαθήκη μου σ' αυτόν για αιώνια διαθήκη, και στο σπέρμα του ύστερα απ' αυτόν·

20 Και για τον Ισμαήλ σε εισάκουσα· δεξ, τον ευλόγησα, και θα τον αυξήσω, και θα τον πληθύνω σε υπερβολικά μεγάλο βαθμό· θα γεννήσει 12 άρχοντες, και θα τον κάνω μεγάλο έθνος·

21 αλλά, τη διαθήκη μου θα τη στήσω στον Ισαάκ, τον οποίο θα γεννήσει σε σένα η Σάρρα τον ερχόμενο χρόνο, την ίδια αυτή εποχή·

22 Και αφού τέλειωσε να μιλάει μαζί του, ο Θεός ανέβηκε από τον Αβραάμ·

23 Και ο Αβραάμ πήρε τον γιο του τον Ισμαήλ, και όλους τούς γεννημένους στο σπίτι του, και όλους τούς αγορασμένους απ' αυτόν με αργύρια, κάθε αρσενικό τού σπιτιού τού Αβραάμ, και έκανε περιτομή της σάρκας τής ακροβυστίας τους, την ίδια εκείνη ημέρα, καθώς του είπε ο Θεός·

24 Και ο Αβραάμ ήταν 99 χρόνων, όταν περιτιμήθηκε στη σάρκα τής ακροβυστίας του·

25 Και ο Ισμαήλ, ο γιος του, ήταν 13 χρόνων, όταν περιτιμήθηκε η σάρκα της ακροβυστίας του·

26 Την ίδια εκείνη ημέρα περιτιμήθηκε ο Αβραάμ, και ο Ισμαήλ ο γιος του·

27 και όλοι οι άνθρωποι του σπιτιού του, οι γεννημένοι στο σπίτι, και οι αγορασμένοι με αργύρια από τους αλλογενείς, περιτιμήθηκαν μαζί του·

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 18

ΚΑΙ ο Κύριος φάνηκε σ' αυτόν στις βελανιδιές Μαμβρή, ενώ καθόταν στην είσοδο της σκηνής στον καύσωνα της ημέρας·

2 Και αφού σήκωσε τα μάτια του, είδε· και να, τρεις άνδρες όρθιοι μπροστά του· και μόλις τους είδε, έσπευσε σε προϋπάντησή τους από την είσοδο της σκηνής, και προσκύνησε μέχρι το έδαφος·

3 και είπε: Κύριέ μου, αν βρήκα χάρη στα μάτια σου, μη προσπεράσεις, παρακαλώ, τον δούλο σου·

4 ας φερθεί, παρακαλώ, λίγο νερό, και πλύντε τα πόδια σας, και αναπαυθείτε κάτω από το δέντρο·

5 κι εγώ θα φέρω λίγο ψωμί, και στηρίξτε την καρδιά σας· έπειτα, θα προχωρήσετε· επειδή, γι' αυτό περάσατε από τον δούλο σας· Κι εκείνοι είπαν: Κάνε έτσι, καθώς είπες·

6 Και ο Αβραάμ έσπευσε στη σκηνή στη Σάρρα, και είπε: Βιάσου, ζύμωσε τρία μέτρα σιμιγδάλι, και κάνε ψωμιά στη στάχτη·

7 Και ο Αβραάμ έτρεξε στα βόδια, και πήρε ένα μοσχάρι απαλό και καλό, και το έδωσε στον δούλο· κι εκείνος έσπευσε να το ετοιμάσει·

8 έπειτα, πήρε βούτυρο και γάλα, και το μοσχάρι, που ετοίμασε, και τα έβαλε μπροστά τους· κι αυτός στεκόταν κοντά τους κάτω από το δέντρο· κι αυτοί έφαγαν·

9 Και του είπαν: Πού είναι η γυναίκα σου η Σάρρα; Κι εκείνος είπε: Να, μέσα στη σκηνή·

10 Και είπε: Θα επιστρέψω σε σένα εξάπαντος κατά την ίδια αυτή εποχή τού χρόνου· και να, η γυναίκα σου η Σάρρα θα έχει έναν γιο· Και η Σάρρα άκουσε στην είσοδο της σκηνής,

που ήταν πίσω απ' αυτόν.

11 Και ο Αβραάμ και η Σάρρα ήσαν γέροντες, προχωρημένοι σε ηλικία· στη Σάρρα είχαν σταματήσει να γίνονται τα γυναικεία.

12 Και η Σάρρα γέλασε από μέσα της, λέγοντας: Αφού γέρασα θα γίνει σε μένα ηδονή; Και ο κύριός μου είναι γέροντας.

13 Και είπε ο Κύριος στον Αβραάμ: Γιατί γέλασε η Σάρρα, λέγοντας: Αφού εγώ γέρασα, πραγματικά θα γεννήσω;

14 Είναι τίποτα αδύνατο στον Κύριο; Στον ορισμένο καιρό θα επιστρέψω σε σένα, κατά την ίδια αυτή εποχή τού χρόνου, και η Σάρρα θα έχει έναν γιο.

15 Τότε, η Σάρρα αρνήθηκε, λέγοντας: Δεν γέλασα· επειδή, φοβήθηκε. Κι εκείνος είπε: Όχι, αλλά γέλασες.

16 Και αφού οι άνδρες σηκώθηκαν από εκεί κατευθύνθηκαν στα Σόδομα· και ο Αβραάμ πορευόταν μαζί τους για να τους συμπροπέμψει.

17 Και ο Κύριος είπε: Θα κρύψω εγώ από τον Αβραάμ οτιδήποτε κάνω;

18 Και ο Αβραάμ θα γίνει εξάπαντος μεγάλο έθνος και δυνατό· και διαμέσου αυτού θα ευλογηθούν όλα τα έθνη της γης·

19 επειδή, τον γνωρίζω, ότι θα διατάξει τους γιους του και την οικογένειά του, ύστερα απ' αυτόν και θα φυλάξουν τον δρόμο τού Κυρίου, για να εκτελούν δικαιοσύνη και κρίση, ώστε ο Κύριος να επιφέρει επάνω στον Αβραάμ τα όσα μίλησε σ' αυτόν.

20 Και ο Κύριος είπε: Η κραυγή των Σοδόμων και των Γομόρρων πλήθυνε και η αμαρτία τους είναι υπερβολικά βαριά·

21 Θα κατέβω, λοιπόν, και θα δω αν έπραξαν ολοκληρωτικά σύμφωνα με την κραυγή που έρχεται σε μένα· και θα γνωρίσω, μήπως όχι.

22 Και όταν οι άνδρες αναχώρησαν από εκεί, πήγαν στα Σόδομα· και ο Αβραάμ στεκόταν ακόμα μπροστά στον Κύριο.

23 Και καθώς ο Αβραάμ πλησίασε, είπε: Μήπως θα καταστρέψεις τον δίκαιο μαζί με τον ασεβή;

24 Αν είναι στην πόλη 50 δίκαιοι, άραγε θα τους καταστρέψεις; Και δεν θα συγχωρούσες τον τόπο χάρη των 50 δικαίων που βρίσκονται σ' αυτόν;

25 Μη γένοιτο ποτέ εσύ να πράξεις ένα τέτοιο πράγμα, να θανατώσεις μαζί, δίκαιο και ασεβή, και ο δίκαιος να είναι όπως και ο ασεβής! Μη γένοιτο ποτέ σε σένα! Εκείνος που κρίνει ολόκληρη τη γη δεν θα κάνει κρίση;

26 Και είπε ο Κύριος: Αν βρω στα Σόδομα 50 δικαίους μέσα στην πόλη, θα συγχωρήσω σε ολόκληρο τον τόπο για χάρη τους.

27 Και αποκρινόμενος ο Αβραάμ είπε: Δες, τώρα τόλμησα να μιλήσω στον Κύριό μου, ενώ είμαι χώμα και στάχτη·

28 αν λείψουν πέντε από τους 50 δικαίους, θα καταστρέψεις ολόκληρη την πόλη εξαιτίας των πέντε; Και είπε: Δεν θα την καταστρέψω, αν βρω εκεί 45.

29 Και ο Αβραάμ πρόσθεσε ακόμα να του μιλήσει, και είπε: Αν βρεθούν εκεί 40; Και είπε: Δεν θα την καταστρέψω, εξαιτίας των 40.

30 Και ο Αβραάμ είπε: Ας μη παροξυνθεί ο Κύριός μου αν μιλήσω ξανά· αν βρεθούν εκεί 30; Και είπε: Δεν θα την καταστρέψω, αν βρω εκεί 30.

31 Και ο Αβραάμ είπε: Δες, τώρα τόλμησα να μιλήσω στον Κύριό μου· αν βρεθούν εκεί 20; Και είπε: Δεν θα την καταστρέψω, εξαιτίας των 20.

32 Και ο Αβραάμ είπε: Ας μη παροξυνθεί ο Κύριός μου, αν μιλήσω ακόμα μια φορά· αν

βρεθούν εκεί 10; Και είπε: Δεν θα την καταστρέψω, εξαιτίας των 10.

33 Και ο Κύριος αναχώρησε, αφού έπαυσε να μιλάει στον Αβραάμ· και ο Αβραάμ επέστρεψε στον τόπο του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19

ΚΑΙ οι δύο άγγελοι ήρθαν το δειλινό στα Σόδομα· και ο Λωτ καθόταν δίπλα στην πύλη των Σοδόμων· ο δε Λωτ, βλέποντάς τους, σηκώθηκε σε συνάντησή τους, και προσκύνησε με το πρόσωπό του μέχρι το έδαφος·

2 και είπε: Να, κύριοί μου, στραφείτε, παρακαλώ, στο σπίτι τού δούλου σας, και διανυχτερεύστε, και πλύντε τα πόδια σας· και αφού σηκωθείτε το πρωί, θα πάτε στον δρόμο σας. Κι εκείνοι είπαν: Όχι, αλλά θα διανυχτερεύσουμε στην πλατεία.

3 Και αφού τους βίασε πολύ, στράφηκαν σ' αυτόν, και μπήκαν μέσα στο σπίτι του· και τους έκανε συμπόσιο, και έψησε άζυμα, και έφαγαν.

4 Και πριν κοιμηθούν, οι άνδρες τής πόλης, οι άνδρες των Σοδόμων, περικύκλωσαν το σπίτι, νέοι και γέροντες, ολόκληρος ο λαός μαζί, από παντού·

5 και έκραζαν στον Λωτ, και του έλεγαν: Πού είναι οι άνδρες, εκείνοι που μπήκαν μέσα σε σένα τη νύχτα; Βγάλ' τους έξω σε μας, για να τους γνωρίσουμε.

6 Και ο Λωτ βγήκε σ' αυτούς στο πρόθυρο, και έκλεισε πίσω του την πόρτα,

7 και είπε: Μη, αδελφοί μου, μη πράξετε ένα τέτοιο κακό·

8 δέστε, έχω δύο θυγατέρες, που δεν γνώρισαν άνδρα· να σας τις φέρω, λοιπόν, έξω· και κάντε σ' αυτές, όπως σας φανεί αρεστό· μόνον σ' αυτούς τους άνδρες να μη πράξετε τίποτε, επειδή για τούτο μπήκαν κάτω από τη σκιά τής στέγης μου.

9 Κι εκείνοι είπαν: Φύγε από εκεί. Και είπαν ακόμα: Αυτός ήρθε για να παροικήσει· θέλει να γίνει και κριτής; Τώρα θα κακοποιήσουμε μάλλον εσένα παρά εκείνους. Και βίαζαν υπερβολικά τον άνθρωπο, τον Λωτ, και πλησίασαν για να σπάσουν την πόρτα.

10 Κι απλώνοντας οι άνδρες τα χέρια τους, τράβηξαν τον Λωτ κοντά τους στο σπίτι, και έκλεισαν την πόρτα·

11 και τους ανθρώπους, εκείνους που ήσαν στην πόρτα τού σπιτιού, τους χτύπησαν με αορασία από τον μικρό μέχρι τον μεγάλο, ώστε απέκταναν να ζητούν την πόρτα.

12 Και οι άνδρες είπαν στον Λωτ: Έχεις εδώ κάποιον άλλον; Γαμπρό ή γιους ή θυγατέρες ή οποιονδήποτε άλλον έχεις στην πόλη, να τους βγάλεις έξω από τον τόπο·

13 επειδή, εμείς καταστρέφουμε τούτο τον τόπο, για τον λόγο ότι η κραυγή τους μεγάλωσε μπροστά στον Κύριο· και μας έστειλε ο Κύριος για να τον καταστρέψουμε.

14 Βγήκε, λοιπόν, ο Λωτ και μίλησε στους γαμπρούς του, εκείνους που επρόκειτο να πάρουν τις θυγατέρες του, και είπε: Σηκωθείτε, βγείτε έξω από τούτο τον τόπο· επειδή, ο Κύριος καταστρέφει την πόλη. Αλλά, φάνηκε στους γαμπρούς του σαν αστεϊζόμενος.

15 Και όταν έγινε αυγή, οι άγγελοι βίαζαν τον Λωτ, λέγοντας: Σήκω, πάρε τη γυναίκα σου, και τις δύο θυγατέρες σου, που βρίσκονται εδώ, για να μη καταστραφείς κι εσύ μαζί με την ανομία τής πόλης.

16 Και επειδή καθυστέρούσε, πιάνοντας οι άνδρες το χέρι του, και το χέρι τής γυναίκας του, και τα χέρια των δύο θυγατέρων του (επειδή, ο Κύριος τον σπλαχνίστηκε), τον έβγαλαν και τον πήγαν έξω από την πόλη.

17 Και όταν τους έβγαλαν έξω, ο Κύριος είπε: Διάσωσε τη ζωή σου· μη περιβλέψεις πίσω σου, και μη σταθείς σε ολόκληρη την περίχωρο· διάσωσε τον εαυτό σου στο βουνό, για να μη καταστραφείς.

- 18** Και ο Λωτ τούς είπε: Μη, παρακαλώ, Κύριε·
- 19** δες, ο δούλος σου βρήκε χάρη μπροστά σου, και μεγάλυνες το έλεός σου, που έκανες σε μένα, φυλάττοντας τη ζωή μου· αλλ' εγώ δεν θα μπορέσω να διασωθώ στο βουνό, μήπως με προφτάσει το κακό, και πεθάνω·
- 20** δες, παρακαλώ, η πόλη αυτή είναι κοντά, ώστε να καταφύγω εκεί, και είναι μικρή· εκεί, παρακαλώ, να διασωθώ· δεν είναι μικρή; Και θα ζήσει η ψυχή μου.
- 21** Και ο Κύριος είπε σ' αυτόν: Να, σε εισάκουσα και σε τούτο το πράγμα, να μη καταστρέψω την πόλη, για την οποίαμίλησες·
- 22** βιάσου να διασωθείς εκεί· επειδή, δεν θα μπορέσω να κάνω τίποτε, μέχρις ότου φτάσεις εκεί· γι' αυτό, αποκάλεσε το όνομα της πόλης, Σηγώρ.
- 23** Ο ήλιος ανέτειλε επάνω στη γη, όταν ο Λωτ μπήκε στη Σηγώρ.
- 24** Και έβρεξε ο Κύριος επάνω στα Σόδομα και τα Γόμορρα θειάφι και φωτιά από τον Κύριο του ουρανού·
- 25** και κατέστρεψε αυτές τις πόλεις, και όλα τα περίχωρα, και όλους τους κατοίκους των πόλεων, και τα φυτά τής γης.
- 26** Αλλ' η γυναίκα του, πίσω απ' αυτόν, καθώς κοίταξε ολόγυρα, έγινε στήλη από αλάτι.
- 27** Και ο Αβραάμ, καθώς σηκώθηκε ενωρίς το πρωί, ήρθε στον τόπο όπου είχε σταθεί μπροστά στον Κύριο·
- 28** και κοιτάζοντας επάνω στα Σόδομα και τα Γόμορρα, κι επάνω σε ολόκληρη τη γη τής περιχώρου, είδε, και να, καπνός ανέβαινε από τη γη, σαν καπνός από καμίνι.
- 29** Έτσι, λοιπόν, όταν ο Θεός κατέστρεψε τις πόλεις της περιχώρου, θυμήθηκε ο Θεός τον Αβραάμ, και εξαπέστειλε τον Λωτ από μέσα από την καταστροφή, όταν κατέστρεψε τις πόλεις, στις οποίες κατοικούσε ο Λωτ.
- 30** Και ο Λωτ ανέβηκε από τη Σηγώρ, και κατοίκησε στο βουνό, και μαζί του οι δύο θυγατέρες του, επειδή φοβήθηκε να κατοικήσει στη Σηγώρ· και κατοίκησε σε σπήλαιο, αυτός και οι δύο θυγατέρες του.
- 31** Και η μεγαλύτερη είπε στη νεότερη: Ο πατέρας μας είναι γέροντας, και άνθρωπος δεν υπάρχει επάνω στη γη για να μπει μέσα προς εμάς, σύμφωνα με τη συνήθεια ολόκληρης της γης·
- 32** έλα, ας ποτίσουμε τον πατέρα μας κρασί, και ας κοιμηθούμε μαζί του, και ας αναστήσουμε σπέρμα από τον πατέρα μας.
- 33** Πότισαν, λοιπόν, τον πατέρα τους κρασί κατά τη νύχτα εκείνη· και η μεγαλύτερη μπήκε μέσα, και κοιμήθηκε με τον πατέρα της· κι εκείνος δεν κατάλαβε ούτε πότε αυτή πλάγιασε, και πότε σηκώθηκε.
- 34** Και την επαύριο η μεγαλύτερη είπε στη νεότερη: Δες, εγώ κοιμήθηκα χθες τη νύχτα με τον πατέρα μας· ας τον ποτίσουμε κρασί και τούτη τη νύχτα, και μπαίνοντας μέσα εσύ, κοιμήσου μαζί του, και ας αναστήσουμε σπέρμα από τον πατέρα μας.
- 35** Πότισαν, λοιπόν, κι εκείνη τη νύχτα τον πατέρα τους κρασί, και αφού σηκώθηκε η νεότερη, κοιμήθηκε μαζί του· κι εκείνος δεν κατάλαβε ούτε πότε αυτή πλάγιασε, και πότε σηκώθηκε.
- 36** Και συνέλαβαν οι δύο θυγατέρες του Λωτ από τον πατέρα τους.
- 37** Και η μεγαλύτερη γέννησε γιο, και αποκάλεσε το όνομά του Μωάβ· αυτός είναι ο πατέρας των Μωαβιτών μέχρι σήμερα.
- 38** Αλλά και η νεότερη γέννησε γιο, και αποκάλεσε το όνομά του Βεν-αμμί· αυτός είναι ο πατέρας των Αμμωνιτών μέχρι σήμερα.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 20

ΚΑΙ ο Αβραάμ κίνησε από εκεί προς τη γη που βρίσκεται προς τα μεσημβρινά, και κατοίκησε ανάμεσα στην Κάδης και στη Σουρ· και παροίκησε στα Γέραρα.

² Και ο Αβραάμ είπε για τη γυναίκα του τη Σάρρα: Είναι αδελφή μου. Και ο Αβιμέλεχ, ο βασιλιάς των Γεράρων, έστειλε και πήρε τη Σάρρα.

³ Και ο Θεός ήρθε στον Αβιμέλεχ σε όνειρο τη νύχτα, και του είπε: Δες, εσύ πεθαίνεις εξαιτίας τής γυναίκας που πήρες· επειδή, είναι παντρεμένη με άνδρα.

⁴ Και ο Αβιμέλεχ δεν είχε πλησιάσει σ' αυτή· και είπε: Κύριε, θα θανάτωνες ένα έθνος, ακόμα και έναν δίκαιο;

⁵ Αυτός δεν μου είπε: Είναι αδελφή μου; Κι αυτή πάλι, αυτή είπε: Είναι αδελφός μου. Με ευθύτητα της καρδιάς μου, και με καθαρότητα των χεριών μου το έπραξα αυτό.

⁶ Και ο Θεός είπε σ' αυτόν σε όνειρο: Κι εγώ γνώρισα ότι με ευθύτητα της καρδιάς σου το έπραξες· γι' αυτό κι εγώ σε εμπόδισα από το να αμαρτήσεις σε μένα· γι' αυτό, δεν σε άφησα να την αγγίξεις·

⁷ τώρα, λοιπόν, απόδωσε τη γυναίκα στον άνθρωπο, επειδή είναι προφήτης· και θα προσευχηθεί για σένα, και θα ζήσεις· αλλά, αν δεν την αποδώσεις, να ξέρεις ότι εξάπαντος θα πεθάνεις, εσύ, και όλα όσα έχεις.

⁸ Και ο Αβιμέλεχ σηκώθηκε ενωρίς το πρωί, κάλεσε όλους τους δούλους του και μίλησε όλα αυτά τα λόγια σε επήκοό τους· και οι άνθρωποι φοβήθηκαν υπερβολικά.

⁹ Και ο Αβιμέλεχ κάλεσε τον Αβραάμ και του είπε: Τι μας έκανες; Και ποιο αμάρτημα έκανα σε σένα, ώστε να φέρεις επάνω μου, κι επάνω στο βασίλειό μου, μια μεγάλη αμαρτία; Έκανες σε μένα ένα πράγμα, το οποίο δεν έπρεπε να γίνει.

¹⁰ Και ο Αβιμέλεχ είπε στον Αβραάμ: Τι είδες, ώστε να κάνεις αυτό το πράγμα;

¹¹ Και ο Αβραάμ είπε: Επειδή, εγώ είπα: Βέβαια, δεν υπάρχει φόβος Θεού σε τούτο τον τόπο· και θα με θανατώσουν εξαιτίας της γυναίκας μου·

¹² κι όμως, στ' αλήθεια είναι αδελφή μου, θυγατέρα του πατέρα μου, αλλ' όχι θυγατέρα τής μητέρας μου· και έγινε γυναίκα μου·

¹³ και όταν ο Θεός με έκανε να βγω έξω από την οικογένεια του πατέρα μου, της είπα: Αυτή τη χάρη θα κάνεις σε μένα· σε κάθε τόπο, όπου αν πάμε, να λες για μένα: Αυτός είναι αδελφός μου.

¹⁴ Και ο Αβιμέλεχ πήρε πρόβατα, και βόδια, και δούλους, και δούλες, και τα έδωσε στον Αβραάμ, και απέδωσε σ' αυτόν τη γυναίκα του τη Σάρρα.

¹⁵ Και ο Αβιμέλεχ είπε: Δες, η γη μου μπροστά σου· κατοίκησε όπου σου αρέσει·

¹⁶ και στη Σάρρα είπε: Δες, έδωσα 1.000 αργύρια στον αδελφό σου· να, αυτός είναι σε σένα σκέπη των ματιών σου σε όλους όσους είναι μαζί σου και σε όλους τους άλλους. Έτσι επιπλήχθηκε αυτή.

¹⁷ Και ο Αβραάμ προσευχήθηκε στον Θεό· και ο Θεός θεράπευσε τον Αβιμέλεχ, και τη γυναίκα του, και τις θεράπαινές του, και τεκνοποίησαν.

¹⁸ Επειδή, Οο Κύριος είχε κλείσει ολοκληρωτικά κάθε μήτρα στο σπίτι τού Αβιμέλεχ, εξαιτίας της Σάρρας, της γυναίκας τού Αβραάμ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 21

ΚΑΙ ο Κύριος επισκέφθηκε τη Σάρρα, καθώς είχε πει· και ο Κύριος έκανε στη Σάρρα καθώς είχε μιλήσει.

² Και η Σάρρα συνέλαβε, και γέννησε στον Αβραάμ έναν γιο στα γηρατειά του· κατά την εποχή, που του είχε πει ο Θεός.

³ Και ο Αβραάμ αποκάλεσε το όνομα αυτού του γιου, που γεννήθηκε σ' αυτόν, τον οποίο η Σάρρα γέννησε σ' αυτόν, Ισαάκ.

⁴ Και ο Αβραάμ έκανε περιτομή στον γιο του τον Ισαάκ την όγδοη ημέρα, καθώς τον είχε προστάξει ο Θεός.

⁵ Και ο Αβραάμ ήταν 100 χρόνων, όταν γεννήθηκε σ' αυτόν ο γιος του ο Ισαάκ.

⁶ Και η Σάρρα είπε: Ο Θεός με έκανε να γελάω· όποιος ακούσει, θα γελάει μαζί μου.

⁷ Και είπε: Ποιος θα έλεγε στον Αβραάμ, ότι η Σάρρα θα θήλαζε παιδιά; Επειδή, γέννησα γιο στα γηρατειά μου.

⁸ Και το παιδί μεγάλωσε, και απογαλακτίστηκε· και ο Αβραάμ έκανε μεγάλο συμπόσιο, την ημέρα που απογαλακτίστηκε ο Ισαάκ.

⁹ Και η Σάρρα είδε τον γιο τής Άγαρ τής Αιγύπτιας, που γέννησε στον Αβραάμ, να περιγελάει τον Ισαάκ.

¹⁰ Και είπε στον Αβραάμ: Διώξε αυτή τη δούλη και τον γιο της· επειδή, δεν θα κληρονομήσει ο γιος αυτής της δούλης μαζί με τον γιο μου, τον Ισαάκ.

¹¹ Και το πράγμα φάνηκε υπερβολικά σκληρό στα μάτια τού Αβραάμ, για τον γιο του.

¹² Και ο Θεός είπε στον Αβραάμ: Ας μη φανεί σκληρό στα μάτια σου για το παιδί, και για τη δούλη σου· σε όλα όσα σου πει η Σάρρα, να ακούσεις τα λόγια της· επειδή, στον Ισαάκ θα κληθεί σπέρμα σε σένα·

¹³ και τον γιο τής δούλης θα τον καταστήσω έθνος· επειδή, είναι σπέρμα σου.

¹⁴ Και αφού ο Αβραάμ σηκώθηκε ενωρίς το πρωί, πήρε ψωμιά, και ένα ασκί με νερό, και τα έδωσε στην Άγαρ, βάζοντάς τα επάνω στον ώμο της· και το παιδί, και την έδιωξε. Κι εκείνη, καθώς αναχώρησε, περιπλανιόταν στην έρημο Βηρ-σαβεέ.

¹⁵ Και αφού τέλειωσε το νερό από το ασκί, έρριξε το παιδί κάτω από έναν θάμνο·

¹⁶ και αφού ήρθε κάθησε απέναντι, σε απόσταση μέχρι βολής ενός τόξου· επειδή, είπε: Να μη δω τον θάνατο του παιδιού. Και κάθησε απέναντι και ύψωσε τη φωνή της, και έκλαψε.

¹⁷ Και ο Θεός εισάκουσε τη φωνή τού παιδιού· και ένας άγγελος του Θεού φώναξε από τον ουρανό στην Άγαρ, και της είπε: Τι έχεις, Άγαρ; Μη φοβάσαι· επειδή, ο Θεός άκουσε τη φωνή τού παιδιού από τον τόπο όπου βρίσκεται·

¹⁸ σήκω, πάρε το παιδί, και κράτα το με το χέρι σου· επειδή, θα το καταστήσω μεγάλο έθνος.

¹⁹ Και ο Θεός άνοιξε τα μάτια της, και σαν είδε ένα πηγάδι με νερό, πήγε και γέμισε το ασκί με νερό, και πότισε το παιδί.

²⁰ Και ο Θεός ήταν μαζί με το παιδί, και μεγάλωσε, και κατοίκησε στην έρημο και έγινε τοξότης.

²¹ Και κατοίκησε στην έρημο Φαράν· και η μητέρα του πήρε σ' αυτόν μία γυναίκα από τη γη τής Αιγύπτου.

²² ΚΑΙ κατά τον καιρό εκείνο ο Αβιμέλεχ, μαζί με τον Φιχόλ, τον αρχιστράτηγο της δύναμής του, είπε στον Αβραάμ, λέγοντας: Ο Θεός είναι μαζί σου σε όλα όσα κάνεις·

²³ τώρα, λοιπόν, να μου ορκιστείς στον Θεό, εδώ, ότι δεν θα φανείς ψεύτης σε μένα ούτε στον γιο μου ούτε στα εγγόνια μου· αλλά, σύμφωνα με το έλεος που έκανα σε σένα θα κάνεις κι εσύ σε μένα, και στη γη όπου παροίκησες.

²⁴ Και ο Αβραάμ είπε: Εγώ θα ορκιστώ.

- ²⁵ Και ο Αβραάμ έλεγξε τον Αβιμέλεχ για το πηγάδι τού νερού, που άρπαξαν οι δούλοι τού Αβιμέλεχ.
- ²⁶ Και ο Αβιμέλεχ είπε: Δεν ξέρω ποιος έκανε αυτό το πράγμα· ούτε κι εσύ μου το φανέρωσες και ούτε εγώ άκουσα γι' αυτό, παρά σήμερα.
- ²⁷ Και ο Αβραάμ παίρνοντας πρόβατα, και βόδια, έδωσε στον Αβιμέλεχ· και έκαναν και οι δύο συνθήκη.
- ²⁸ Και ο Αβραάμ έβαλε κατά μέρος επτά θηλυκά αρνιά τού ποιμνίου.
- ²⁹ Και ο Αβιμέλεχ είπε στον Αβραάμ: Τι είναι τούτα τα επτά θηλυκά αρνιά, που έβαλες κατά μέρος;
- ³⁰ Κι εκείνος είπε: Ότι αυτά τα επτά θηλυκά αρνιά θα πάρεις από το χέρι μου, για να είναι σε μένα ως μαρτυρία ότι εγώ έσκαψα αυτό το πηγάδι.
- ³¹ Γι' αυτό, ονόμασε εκείνο τον τόπο Βηρ-σαβεέ· επειδή, εκεί ορκίστηκαν και οι δύο.
- ³² Και έκαναν συνθήκη στη Βηρ-σαβεέ. Και σηκώθηκε ο Αβιμέλεχ, και ο Φιχόλ, ο αρχιστράτηγος της δύναμής του, και επέστρεψαν στη γη των Φιλισταίων.
- ³³ Και ο Αβραάμ φύτεψε έναν δρυμό στη Βηρ-σαβεέ· και επικαλέστηκε εκεί το όνομα του Κυρίου, του αιώνιου Θεού.
- ³⁴ Και ο Αβραάμ παροίκησε στη γη των Φιλισταίων πολλές ημέρες.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 22

ΚΑΙ ύστερα από τα πράγματα αυτά, ο Θεός δοκίμασε τον Αβραάμ, και του είπε: Αβραάμ· κι εκείνος είπε: Εδώ είμαι.

- ² Και είπε: Πάρε τώρα τον γιο σου τον μονογενή, που αγάπησες, τον Ισαάκ, και πήγαινε στον τόπο Μοριά, και πρόσφερε τον εκεί σε ολοκαύτωμα επάνω σε ένα από τα βουνά, που θα σου πω.
- ³ Και αφού ο Αβραάμ σηκώθηκε ενωρίς το πρωί, σαμάρωσε το γαϊδούρι του, και πήρε μαζί του δύο από τους δούλους του, και τον γιο του τον Ισαάκ· και αφού έσχισε ξύλα για την ολοκαύτωση, σηκώθηκε, και πήγε στον τόπο που του είπε ο Θεός.
- ⁴ Και την τρίτη ημέρα, υψώνοντας τα μάτια του ο Αβραάμ, είδε τον τόπο από μακριά.
- ⁵ Και ο Αβραάμ είπε στους δούλους του: Εσείς καθήστε αυτού μαζί με το γαϊδούρι· εγώ δε και το παιδάκι θα πάμε μέχρις εκεί· και όταν προσκυνήσουμε, θα επιστρέψουμε σε σας.
- ⁶ Και αφού ο Αβραάμ πήρε τα ξύλα της ολοκαύτωσης, τα έβαλε επάνω στον Ισαάκ τον γιο του· και πήρε στο χέρι του φωτιά, και τη μάχαιρα, και πήγαιναν και οι δύο μαζί.
- ⁷ Τότε, ο Ισαάκ μίλησε στον Αβραάμ τον πατέρα του, και είπε: Πατέρα μου. Κι εκείνος είπε: Εδώ είμαι, παιδί μου. Και ο Ισαάκ είπε: Να η φωτιά και τα ξύλα· αλλά, πού είναι το πρόβατο για την ολοκαύτωση;
- ⁸ Και ο Αβραάμ είπε: Ο Θεός, παιδί μου, θα προβλέψει για τον εαυτό του το πρόβατο για την ολοκαύτωση. Και πορεύονταν οι δύο μαζί.
- ⁹ Και αφού έφτασαν στον τόπο, που του είχε πει ο Θεός, ο Αβραάμ οικοδόμησε εκεί το θυσιαστήριο, και τακτοποίησε τα ξύλα, και αφού έδεσε τον Ισαάκ τον γιο του, τον έβαλε επάνω στο θυσιαστήριο, επάνω στα ξύλα·
- ¹⁰ κι απλώνοντας ο Αβραάμ το χέρι του, πήρε τη μάχαιρα για να σφάξει τον γιο του.
- ¹¹ Και ο άγγελος του Κυρίου τού φώναξε από τον ουρανό, και είπε: Αβραάμ, Αβραάμ. Κι εκείνος είπε: Εδώ είμαι.
- ¹² Και είπε: Μη επιβάλεις το χέρι σου επάνω στο παιδάκι, και μη του κάνεις τίποτε· επειδή, τώρα γνώρισα ότι εσύ φοβάσαι τον Θεό, δεδομένου ότι δεν λυπήθηκες τον γιο σου τον

μονογενή για μένα.

13 Και υψώνοντας ο Αβραάμ τα μάτια του, είδε· και να, πίσω του ήταν ένα κριάρι, που κρατιόταν από τα κέρατά του σε ένα πυκνόκλαδο φυτό· και αφού ήρθε ο Αβραάμ, πήρε το κριάρι, και το πρόσφερε σε ολοκαύτωμα, αντί του δικού του γιου.

14 Και ο Αβραάμ αποκάλεσε το όνομα εκείνου του τόπου Ιεοβά-ιρέ· όπως λέγεται και σήμερα: Στο βουνό αυτό θα εμφανιστεί ο Κύριος.

15 Και ο άγγελος του Κυρίου φώναξε μια δεύτερη φορά στον Αβραάμ από τον ουρανό.

16 Και είπε: Ορκίστηκα στον εαυτό μου, λέει ο Κύριος, ότι, επειδή έπραξες αυτό το πράγμα, και δεν λυπήθηκες τον γιο σου, τον μονογενή σου,

17 ότι εξάπαντος θα σε ευλογήσω, και εξάπαντος θα πληθύνω το σπέρμα σου σαν τα αστέρια του ουρανού, και σαν την άμμο που είναι κοντά στο χείλος της θάλασσας· και το σπέρμα σου θα κυριεύσει τις πύλες των εχθρών σου·

18 και διαμέσου του σπέρματός σου θα ευλογηθούν όλα τα έθνη της γης, επειδή υπάκουσες στη φωνή μου.

19 Και ο Αβραάμ επέστρεψε στους δούλους του· και αφού σηκώθηκαν, πήγαν μαζί στη Βηρ-σαβεέ· και ο Αβραάμ κατοίκησε στη Βηρ-σαβεέ.

20 ΚΑΙ ύστερα από τα πράγματα αυτά, ανήγγειλαν στον Αβραάμ, λέγοντας: Δες, η Μελχά γέννησε κι αυτή γιους στον Ναχώρ τον αδελφό σου·

21 τον πρωτότοκό του τον Ουζ και τον αδελφό του τον Βουζ, και τον Κεμουήλ τον πατέρα τού Αράμ,

22 και τον Κεσέδ, και τον Αζαύ, και τον Φαλδές, και τον Ιελδάφ, και τον Βαθουήλ.

23 Και ο Βαθουήλ γέννησε τη Ρεβέκκα· αυτούς τους οκτώ γέννησε η Μελχά στον Ναχώρ τον αδελφό τού Αβραάμ.

24 Και η παλλακή του, η ονομαζόμενη Ρευμά, γέννησε κι αυτή τον Ταβέκ, και τον Γαάμ, και τον Ταχάς, και τον Μααχά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23

ΚΑΙ η Σάρρα έζησε 127 χρόνια· αυτά είναι τα χρόνια της ζωής της Σάρρας.

2 Και η Σάρρα πέθανε στην Κιριάθ-αρβά· αυτή είναι η Χεβρών στη γη Χαναάν· και ο Αβραάμ ήρθε για να κλάψει τη Σάρρα, και να την πενήθει.

3 Και αφού ο Αβραάμ σηκώθηκε μπροστά από τον νεκρό του, μίλησε στους γιους τού Χετ, λέγοντας:

4 Εγώ είμαι ξένος και πάροικος, μεταξύ σας· δώστε μου ένα κτήμα τάφου ανάμεσά σας, για να θάψω τον νεκρό μου από μπροστά μου.

5 Και οι γιοι τού Χετ αποκρίθηκαν στον Αβραάμ, λέγοντάς του:

6 Άκουσέ μας, κύριέ μου· εσύ είσαι μεταξύ μας ηγεμόνας από τον Θεό· θάψε τον νεκρό σου στο εκλεκτότερο από τα μνήματά μας· κανένας από μας δεν θα σου αρνηθεί το μνήμα του, για να θάψεις τον νεκρό σου.

7 Τότε, αφού ο Αβραάμ σηκώθηκε, προσκύνησε προς τον λαό τού τόπου, προς τους γιους τού Χετ·

8 και μίλησε σ' αυτούς, λέγοντας: Αν ευαρεστείται η ψυχή σας να θάψω τον νεκρό μου από μπροστά μου, ακούστε με, και μεσιτεύστε για μένα στον Εφρών, τον γιο τού Σωάρ,

9 και ας μου δώσει το σπήλαιό του, Μαχπελάχ, εκείνο στην άκρη τού χωραφιού του· ας μου το δώσει σε πλήρη τιμή, για κτήμα τάφου ανάμεσά σας.

10 Και ο Εφρών καθόταν ανάμεσα στους γιους τού Χετ· και ο Εφρών, ο Χετταίος,

αποκρίθηκε στον Αβραάμ σε επήκοο των γιων τού Χετ, όλων εκείνων που έμπαιναν στην πύλη τής πόλης του, λέγοντας:

11 Όχι, κύριέ μου, άκουσέ με· σου δίνω το χωράφι, σου δίνω και το σπήλαιο, που είναι μέσα στο χωράφι, παρουσία των γιων τού λαού μου τα δίνω σε σένα· θάψε τον νεκρό σου.

12 Και ο Αβραάμ προσκύνησε μπροστά στον λαό τού τόπου·

13 και είπε στον Εφρών σε επήκοο του λαού τού τόπου, λέγοντας: Αν εσύ θέλεις, άκουσέ με, παρακαλώ· θα σου δώσω το ασήμι για το χωράφι· πάρ' το από μένα, και θα θάψω τον νεκρό μου εκεί.

14 Και ο Εφρών αποκρίθηκε στον Αβραάμ, λέγοντάς του:

15 Άκουσέ με, κύριέ μου: Γη για 400 σίκλους ασήμι, τι είναι ανάμεσα σε μένα και σε σένα; Θάψε, λοιπόν, τον νεκρό σου.

16 Και ο Αβραάμ άκουσε τον Εφρών· και ο Αβραάμ ζύγισε στον Εφρών το ασήμι, που είπε σε επήκοο των γιων τού Χετ, 400 σίκλους ασήμι, δεκτό ανάμεσα σε εμπόρους.

17 Και το χωράφι τού Εφρών, που ήταν στη Μαχπελάχ, μπροστά στη Μαμβρή, το χωράφι και το σπήλαιο που βρισκόταν σ' αυτό, και όλα τα δέντρα που ήσαν στο χωράφι και σε όλα τα όρια ολόγυρα, ασφαλίστηκαν

18 στον Αβραάμ για κτήμα, μπροστά στους γιους τού Χετ, μπροστά σε όλους εκείνους που έμπαιναν στην πύλη τής πόλης του.

19 Και ύστερα απ' αυτά, ο Αβραάμ έθαψε τη γυναίκα του τη Σάρρα στο σπήλαιο του χωραφιού Μαχπελάχ, μπροστά στη Μαμβρή· αυτή είναι η Χεβρών στη γη Χαναάν.

20 Και το χωράφι, και το σπήλαιο που υπήρχε σ' αυτό, ασφαλίστηκαν στον Αβραάμ για κτήμα τάφου από τους γιους τού Χετ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24

ΚΑΙ ο Αβραάμ ήταν γέροντας, προχωρημένος στην ηλικία· και ο Κύριος ευλόγησε τον Αβραάμ σε όλα.

2 Και ο Αβραάμ είπε στον δούλο του, τον γεροντότερο του σπιτιού του, τον επιστάτη σε όλα τα υπάρχοντά του: Βάλε, παρακαλώ, το χέρι σου κάτω από τον μηρό μου·

3 και θα σε ορκίσω στον Κύριο, τον Θεό τού ουρανού και τον Θεό τής γης, ότι δεν θα πάρεις στον γιο μου γυναίκα από τις θυγατέρες των Χαναναίων, ανάμεσα στις οποίες εγώ κατοικώ·

4 αλλά, στον τόπο μου, και στη συγγενείά μου θα πας, και θα πάρεις γυναίκα στον γιο μου τον Ισαάκ.

5 Και ο δούλος τού είπε: Ίσως η γυναίκα δεν θελήσει να με ακολουθήσει σε τούτη τη γη· πρέπει να φέρω τον γιο σου στη γη από την οποία βγήκες;

6 Και ο Αβραάμ τού είπε: Πρόσεχε, μη φέρεις τον γιο μου εκεί·

7 ο Κύριος ο Θεός τού ουρανού, που με πήρε από την οικογένεια του πατέρα μου, και από τη γη τής γέννησής μου, και μίλησε σε μένα, και ορκίστηκε σε μένα, λέγοντας: Στο σπέρμα σου θα δώσω τούτη τη γη, αυτός θα αποστείλει τον άγγελό του μπροστά σου· και θα πάρεις γυναίκα στον γιο μου από εκεί·

8 και αν η γυναίκα δεν θέλει να σε ακολουθήσει, τότε θα είσαι ελεύθερος από τον όρκο μου αυτόν· μόνον, μη φέρεις τον γιο μου εκεί.

9 Και ο δούλος έβαλε το χέρι του κάτω από τον μηρό τού Αβραάμ τού κυρίου του, και ορκίστηκε σ' αυτόν για τούτο το πράγμα.

10 Και ο δούλος πήρε δέκα καμήλες από τις καμήλες τού κυρίου του, και αναχώρησε,

φέρνοντας μαζί του από όλα τα αγαθά τού κυρίου του· και αφού σηκώθηκε, πήγε στη Μεσοποταμία, στην πόλη τού Ναχώρ.

11 Και γονάτισε τις καμήλες έξω από την πόλη κοντά στο πηγάδι του νερού, προς το δειλινό, όταν βγαίνουν οι γυναίκες για να αντλήσουν νερό.

12 Και είπε: Κύριε Θεέ τού κυρίου μου, του Αβραάμ, δώσε μου, παρακαλώ, σήμερα ένα καλό συνάντημα, και κάνε έλεος στον κύριό μου, τον Αβραάμ·

13 δες, εγώ στέκομαι κοντά στην πηγή τού νερού· και οι θυγατέρες των κατοίκων τής πόλης βγαίνουν για να αντλήσουν νερό·

14 και η κόρη στην οποία θα πω: Γύρε τη στάμνα σου, παρακαλώ, για να πιω, κι αυτή θα πει: Πιες, και θα ποτίσω και τις καμήλες σου, αυτή ας είναι εκείνη, την οποία ετοίμασες στον δούλο σου τον Ισαάκ· και απ' αυτό θα γνωρίσω ότι έκανες έλεος στον κύριό μου.

15 Και πριν αυτός σταματήσει να μιλάει, να, έβγαине η Ρεβέκκα, που γεννήθηκε στον Βαθουήλ, τον γιο τής Μελχάς, της γυναίκας τού Ναχώρ, αδελφού τού Αβραάμ, έχοντας τη στάμνα της επάνω στον ώμο της.

16 Και η κόρη ήταν υπερβολικά ωραία στην όψη, παρθένα, και άνδρας δεν την είχε γνωρίσει· αφού, λοιπόν, κατέβηκε στην πηγή, γέμισε τη στάμνα της, κι ανέβαινε.

17 Και τρέχοντας ο δούλος σε συνάντησή της, είπε: Πότισέ με, παρακαλώ, λίγο νερό από τη στάμνα σου.

18 Κι εκείνη είπε: Πιες, κύριέ μου· και έσπευσε και κατέβασε τη στάμνα της επάνω στον βραχίονά της, και τον πότισε.

19 Και αφού έπαυσε να τον ποτίζει, είπε: Και για τις καμήλες σου θα αντλήσω, μέχρις ότου πιουν όλες.

20 Κι αμέσως άδειασε τη στάμνα της στην ποτίστρα, και έτρεξε ακόμα στο πηγάδι για να αντλήσει, και άντλησε για όλες τις καμήλες του.

21 Και ο άνθρωπος, ενώ θαύμαζε γι' αυτή, σιωπούσε, για να γνωρίσει αν ο Κύριος κατευόδωσε τον δρόμο του ή όχι.

22 Και αφού έπαυσαν οι καμήλες να πίνουν, ο άνθρωπος πήρε χρυσά σκουλαρίκια βάρους μισού σίκλου, και δύο βραχιόλια για τα χέρια της, βάρους δέκα σίκλων χρυσάφι·

23 και είπε: Τίνος θυγατέρα είσαι εσύ; Πες μου, παρακαλώ· στο σπίτι τού πατέρα σου είναι τόπος για μας, για κατάλυμα;

24 Κι εκείνη τού είπε: Είμαι θυγατέρα τού Βαθουήλ, του γιου τής Μελχάς, που γέννησε στον Ναχώρ.

25 Του είπε ακόμα: Υπάρχουν σε μας και άχυρα, και πολλή τροφή, και τόπος για κατάλυμα.

26 Τότε ο άνθρωπος έκλινε και προσκύνησε τον Κύριο·

27 και είπε: Ευλογητός ο Κύριος ο Θεός τού κυρίου μου, του Αβραάμ, ο οποίος δεν εγκατέλειψε το έλεός του και την αλήθεια του από τον κύριό μου· ο Κύριος με κατευόδωσε στην οικογένεια των αδελφών τού κυρίου μου.

28 Και αφού η κόρη έτρεξε, ανήγγειλε στην οικογένεια της μητέρας της αυτά τα πράγματα.

29 Και η Ρεβέκκα είχε έναν αδελφό, που ονομαζόταν Λάβαν· και ο Λάβαν έτρεξε στον άνθρωπο έξω στην πηγή,

30 και καθώς είδε τα σκουλαρίκια, και τα βραχιόλια στα χέρια τής αδελφής του, και καθώς άκουσε τα λόγια τής Ρεβέκκας, της αδελφής του, να λέει: Έτσι μουμίλησε ο άνθρωπος, ήρθε στον άνθρωπο· και να, στεκόταν κοντά στις καμήλες δίπλα στην πηγή.

31 Και είπε: Έλα μέσα, ευλογημένε τού Κυρίου· γιατί στέκεσαι έξω; Επειδή, εγώ ετοίμασα το σπίτι, και τόπο για τις καμήλες.

32 Και ο άνθρωπος μπήκε στο σπίτι, κι εκείνος ξεφόρτωσε τις καμήλες, και έδωσε άχυρα

και τροφή στις καμήλες, και νερό για νίψιμο των ποδιών του, και των ποδιών των ανθρώπων εκείνων που ήσαν μαζί του.

33 Και μπροστά του παρατέθηκε φαγητό· αυτός, όμως, είπε: Δεν θα φάω μέχρις ότου μιλήσω τον λόγο μου. Κι εκείνος είπε: Μίλησε.

34 Και είπε: Εγώ είμαι δούλος τού Αβραάμ.

35 Και ο Κύριος ευλόγησε τον κύριό μου υπερβολικά, και έγινε μεγάλος· και έδωσε σ' αυτόν πρόβατα, και βόδια, και ασήμι, και χρυσάφι, και δούλους, και δούλες, και καμήλες, και γαϊδούρια.

36 Και η Σάρρα, η γυναίκα τού κυρίου μου, γέννησε έναν γιο στον κύριό μου, αφού γέρασε· και έδωσε σ' αυτόν όλα όσα έχει.

37 Και ο κύριός μου με όρκισε, λέγοντας: Δεν θα πάρεις γυναίκα στον γιο μου από τις θυγατέρες των Χαναναίων, στη γη των οποίων εγώ κατοικώ·

38 αλλά θα πας στην οικογένεια του πατέρα μου, και στη συγγενείά μου, και θα πάρεις γυναίκα στον γιο μου.

39 Και είπα στον κύριό μου: Ίσως δεν θελήσει η γυναίκα να με ακολουθήσει.

40 Κι εκείνος μού είπε: Ο Κύριος, μπροστά στον οποίο περπάτησα, θα αποστείλει τον άγγελό του μαζί σου, και θα κατευδώσει τον δρόμο σου και θα πάρεις γυναίκα στον γιο μου από τη συγγενείά μου, και από την οικογένεια του πατέρα μου·

41 τότε θα είσαι ελεύθερος από τον ορκισμό μου· όταν πας στη συγγενείά μου, και δεν δώσουν σε σένα, τότε θα είσαι ελεύθερος από τον ορκισμό μου.

42 Και καθώς ήρθα σήμερα στην πηγή, είπα: Κύριε, ο Θεός τού κυρίου μου Αβραάμ, κατευόδωσε, παρακαλώ, τον δρόμο μου, στον οποίο εγώ πηγαίνω·

43 δες, εγώ στέκομαι κοντά στην πηγή τού νερού· και η κόρη η οποία βγαίνει για να αντλήσει, και στην οποία θα πω: Πότισέ με, παρακαλώ, λίγο νερό από τη στάμνα σου,

44 κι αυτή μου πει: Κι εσύ πιες, και για τις καμήλες σου ακόμα θα αντλήσω, αυτή ας είναι η γυναίκα, που ετοίμασε ο Κύριος για τον γιο τού κυρίου μου.

45 Και πριν πάψω να μιλάω μέσα στην καρδιά μου, να, η Ρεβέκκα έβγαине, κρατώντας τη στάμνα της επάνω στον ώμο της· και κατέβηκε στην πηγή, και άντλησε· και της είπα: Πότισέ με, παρακαλώ.

46 Κι εκείνη έσπευσε και κατέβασε τη στάμνα της από επάνω της, και είπε: Πιες, και θα ποτίσω και τις καμήλες σου· ήπια, λοιπόν, και πότισε και τις καμήλες.

47 Και τη ρώτησα, και είπα: Τίνος θυγατέρα είσαι; Κι εκείνη είπε: Θυγατέρα τού Βαθουήλ, γιου τού Ναχώρ, που γέννησε σ' αυτόν η Μελχά· και έβαλα τα σκουλαρίκια στο πρόσωπό της, και τα βραχιόλια στα χέρια της.

48 Και αφού έκλινα, προσκύνησα τον Κύριο· και ευλόγησα τον Κύριο τον Θεό τού κυρίου μου Αβραάμ, που με κατευόδωσε στον αληθινό δρόμο, για να πάρω τη θυγατέρα τού αδελφού τού κυρίου μου στον γιο του.

49 Τώρα, λοιπόν, αν θέλετε να κάνετε έλεος και αλήθεια στον κύριό μου, πείτε μου· ειδεμή, πείτε μου, για να στραφώ δεξιά ή αριστερά.

50 Και αφού αποκρίθηκαν ο Λάβαν και ο Βαθουήλ, είπαν: Από τον Κύριο βγήκε το πράγμα· εμείς δεν μπορούμε να σου πούμε κακό ή καλό·

51 να, η Ρεβέκκα είναι μπροστά σου· πάρ' την και πήγαινε· και ας είναι γυναίκα τού γιου τού κυρίου σου, καθώς μίλησε ο Κύριος.

52 Και όταν ο δούλος τού Αβραάμ άκουσε τα λόγια τους, προσκύνησε μέχρις εδάφους τον Κύριο.

53 Και ο δούλος βγάζοντας ασημένια σκεύη και χρυσά σκεύη, και ενδύματα, έδωσε στη Ρεβέκκα· έδωσε ακόμα δώρα στον αδελφό της, και στη μητέρα της.

- ⁵⁴ Και έφαγαν και ήπιαν, αυτός, και οι άνθρωποι που ήσαν μαζί του, και διανυχτέρευσαν· και αφού σηκώθηκαν το πρωί, είπε: Εξαποστείλτε με στον κύριό μου.
- ⁵⁵ Και ο αδελφός της και η μητέρα της είπαν: Ας μείνει η κόρη μαζί μας μερικές ημέρες, τουλάχιστον δέκα· έπειτα θα φύγει.
- ⁵⁶ Και τους είπε: Μη με κρατάτε, επειδή, ο Κύριος κατευόδωσε τον δρόμο μου· εξαποστείλτε με να πάω στον κύριό μου.
- ⁵⁷ Κι εκείνοι είπαν: Ας καλέσουμε την κόρη, και ας ρωτήσουμε τη γνώμη της.
- ⁵⁸ Και κάλεσαν τη Ρεβέκκα, και της είπαν: Πηγαίνεις με τούτο τον άνθρωπο; Κι εκείνη είπε: Πηγαίνω.
- ⁵⁹ Και εξαπέστειλαν τη Ρεβέκκα, την αδελφή τους, και την τροφό της, και τον δούλο τού Αβραάμ, και τους ανθρώπους του.
- ⁶⁰ Και ευλόγησαν τη Ρεβέκκα, και της είπαν: Αδελφή μας είσαι, είτε να γίνεις σε χιλιάδες μυριάδων, και το σπέρμα σου να εξουσιάσει τις πύλες των εχθρών του!
- ⁶¹ Και η Ρεβέκκα σηκώθηκε, και οι υπηρέτριές της, και κάθησαν επάνω στις καμήλες, και ακολούθησαν τον άνθρωπο· και ο δούλος πήρε τη Ρεβέκκα, και αναχώρησε.
- ⁶² Και ο Ισαάκ επέστρεφε από το πηγάδι Λαχαί-ροϊ· επειδή, κατοικούσε στη γη τής μεσημβρίας.
- ⁶³ Και ο Ισαάκ βγήκε να προσευχηθεί στην πεδιάδα κατά το δειλινό· και καθώς ύψωσε τα μάτια του, είδε, και να, έρχονταν καμήλες.
- ⁶⁴ Και καθώς η Ρεβέκκα ύψωσε τα μάτια της, είδε τον Ισαάκ, και πήδηξε από την καμήλα.
- ⁶⁵ Επειδή, είχε πει στον δούλο: Ποιος είναι ο άνθρωπος εκείνος που έρχεται μέσα από την πεδιάδα σε συνάντησή μας; Και ο δούλος είχε πει: Είναι ο κύριός μου. Κι αυτή, παίρνοντας την καλύπτρα, σκεπάστηκε.
- ⁶⁶ Και διηγήθηκε ο δούλος στον Ισαάκ όλα όσα είχε πράξει.
- ⁶⁷ Και ο Ισαάκ την έφερε στη σκηνή τής μητέρας του, της Σάρρας· και πήρε τη Ρεβέκκα, και έγινε γυναίκα του, και την αγάπησε· και παρηγορήθηκε ο Ισαάκ για τη μητέρα του.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 25

Ο ΑΒΡΑΑΜ, μάλιστα, πήρε και άλλη γυναίκα, που ονομαζόταν Χεττούρα.

- ² Κι αυτή γέννησε σ' αυτόν τον Ζεμβρά, και τον Ιοζάν, και τον Μαδάν, και τον Μαδιάμ, και τον Ιεσβώκ, και τον Σουά.
- ³ Και ο Ιοζάν γέννησε τον Σεβά, και τον Δαιδάν· και οι γιοι τού Δαιδάν ήσαν οι Ασσουρείμ, και οι Λετουσιείμ, και οι Λαωμείμ.
- ⁴ Και οι γιοι τού Μαδιάμ ήσαν ο Γεφά, και ο Εφέρ, και ο Ανώχ, και ο Αβειδά, και ο Ελδαγά· όλοι αυτοί ήσαν γιοι τής Χεττούρας.
- ⁵ Και ο Αβραάμ έδωσε όλα τα υπάρχοντά του στον Ισαάκ.
- ⁶ Στους γιους, όμως, των παλλακών του, ο Αβραάμ έδωσε χαρίσματα, όταν ακόμα ζούσε, και επιπλέον, τους εξαπέστειλε μακριά από τον γιο του τον Ισαάκ προς τα ανατολικά, στη γη της Ανατολής.
- ⁷ Κι αυτά είναι τα χρόνια των ημερών της ζωής τού Αβραάμ, όσα έζησε, 175 χρόνια.
- ⁸ Και αφού εξέπνευσε, ο Αβραάμ πέθανε σε καλά γηρατειά, γέροντας, και γεμάτος από χρόνια· και προστέθηκε στον λαό του.
- ⁹ Και τον έθαψαν ο Ισαάκ και ο Ισμαήλ, οι γιοι του, στο σπήλαιο Μαχπελάχ, στο χωράφι τού Εφρών, του γιου τού Σωάρ τού Χετταίου, που είναι απέναντι στη Μαμβρή·
- ¹⁰ στο χωράφι, που αγόρασε ο Αβραάμ, από τους γιους τού Χετ· εκεί τάφηκε ο Αβραάμ,

και η γυναίκα του η Σάρρα.

11 Και μετά τον θάνατο του Αβραάμ, ο Θεός ευλόγησε τον γιο του τον Ισαάκ· και ο Ισαάκ κατοίκησε κοντά στο πηγάδι Λαχαϊ-ροϊ.

12 Κι αυτή είναι η γενεαλογία τού Ισμαήλ του γιου τού Αβραάμ, που γέννησε στον Αβραάμ η Αιγύπτια, η Άγαρ, η δούλη τής Σάρρας·

13 κι αυτά είναι τα ονόματα των γιων τού Ισμαήλ, σύμφωνα με τα ονόματά τους, στις γενεές τους· πρωτότοκος του Ισμαήλ ήταν ο Ναβαϊώθ, έπειτα ο Κηδάρ, και ο Αβδεήλ, και ο Μιβσάμ,

14 και ο Μισμά, και ο Δουμά, και ο Μασσά,

15 ο Χαδδάρ, και ο Θαιμά, ο Ιετούρ, ο Ναφίς, και ο Κεδμά·

16 αυτοί είναι οι γιοι τού Ισμαήλ, κι αυτά είναι τα ονόματά τους σύμφωνα με τις κωμοπόλεις τους, και σύμφωνα με τις κατοικίες τους· 12 άρχοντες σύμφωνα με τα έθνη τους.

17 Κι αυτά είναι τα χρόνια της ζωής τού Ισμαήλ, 137 χρόνια· και αφού εξέπνευσε πέθανε, και προστέθηκε στον λαό του.

18 Και κατοίκησε από την Αβιλά μέχρι τη Σουρ, που είναι απέναντι από την Αίγυπτο, καθώς πηγαίνει κανείς στην Ασσυρία· ο Ισμαήλ κατοίκησε μπροστά σε όλα τ' αδέλφια του.

19 Κι αυτή είναι η γενεαλογία τού Ισαάκ, του γιου τού Αβραάμ· ο Αβραάμ γέννησε τον Ισαάκ·

20 και ο Ισαάκ ήταν 40 χρόνων, όταν πήρε για τον εαυτό του γυναίκα τη Ρεβέκκα, τη θυγατέρα τού Βαθουήλ, του Σύριου, από την Παδάν-αράμ, αδελφή τού Λάβαν τού Σύριου.

21 Και ο Ισαάκ προσευχόταν στον Κύριο για τη γυναίκα του, επειδή ήταν στείρα· και ο Κύριος τον εισάκουσε, και η Ρεβέκκα, η γυναίκα του, συνέλαβε.

22 Και τα παιδιά συγκρούονταν μέσα της· και είπε: Αν έτσι πρόκειται να γίνει, γιατί εγώ να συλλάβω; Και πήγε να ρωτήσει τον Κύριο.

23 Και ο Κύριος της είπε: Δύο έθνη είναι στην κοιλιά σου· και δύο λαοί θα διαχωριστούν από τα σπλάχνα σου· Και ο ένας λαός θα είναι δυνατότερος από τον άλλο λαό· και ο μεγαλύτερος θα δουλέψει στον μικρότερο.

24 Και όταν συμπληρώθηκαν οι ημέρες της για να γεννήσει, να, στην κοιλιά της ήσαν δίδυμα.

25 Και ο πρώτος βγήκε κόκκινος, και ήταν ολόκληρος δασύτριχος σαν δέρμα· και αποκάλεσαν το όνομά του Ησαύ.

26 Και έπειτα βγήκε ο αδελφός του· και το χέρι του κρατούσε τη φτέρνα τού Ησαύ· γι' αυτό ονομάστηκε Ιακώβ· και ο Ισαάκ ήταν 60 χρόνων, όταν τους γέννησε.

27 Και μεγάλωσαν τα παιδιά· και ο μεν Ησαύ έγινε άνθρωπος έμπειρος στο κυνήγι, ένας άνθρωπος του χωραφιού· ο δε Ιακώβ, ένας άνθρωπος απλός, που κατοικούσε σε σκηνές.

28 Και ο μεν Ισαάκ αγαπούσε τον Ησαύ, επειδή το κυνήγι ήταν σ' αυτόν τροφή· ενώ η Ρεβέκκα αγαπούσε τον Ιακώβ.

29 Και ο Ιακώβ μαγείρευε ένα μαγείρεμα· και ο Ησαύ ήρθε από το χωράφι, και ήταν αποκαμωμένος·

30 και ο Ησαύ είπε στον Ιακώβ: Δώσε μου, παρακαλώ, να φάω, από το κόκκινο, τούτο το κόκκινο, επειδή είμαι αποκαμωμένος· γι' αυτό, αποκάλεσαν το όνομά του Εδώμ.

31 Και ο Ιακώβ είπε: Πούλησέ μου σήμερα τα πρωτοτόκιά σου.

32 Και ο Ησαύ είπε: Δες, εγώ πάω να πεθάνω, και σε τι με ωφελούν αυτά τα πρωτοτόκια;

33 Και ο Ιακώβ είπε: Να μου ορκιστείς σήμερα· και του ορκίστηκε· και πούλησε τα

πρωτοτόκιά του στον Ιακώβ.

34 Τότε, ο Ιακώβ έδωσε στον Ησαύ ψωμί, και μαγείρεμα της φακής· και έφαγε και ήπιε, και αφού σηκώθηκε αναχώρησε· έτσι ο Ησαύ καταφρόνησε τα πρωτοτόκιά του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 26

ΚΑΙ έγινε πείνα στη γη, εκτός της προηγούμενης πείνας, που είχε γίνει στις ημέρες τού Αβραάμ. Και ο Ισαάκ πήγε στον Αβιμέλεχ, τον βασιλιά των Φιλισταίων, στα Γέραρα.

2 Και ο Κύριος φάνηκε σ' αυτόν, και είπε: Μη κατέβεις στην Αίγυπτο· να κατοικήσεις στη γη, που θα σου πω·

3 να παροικείς σε τούτη τη γη, κι εγώ θα είμαι μαζί σου, και θα σε ευλογήσω· επειδή, σε σένα και στο σπέρμα σου θα δώσω όλους αυτούς τους τόπους· και θα εκπληρώσω τον όρκο, που ορκίστηκα στον Αβραάμ τον πατέρα σου·

4 και θα πληθύνω το σπέρμα σου σαν τα αστέρια του ουρανού, και θα δώσω στο σπέρμα σου όλους αυτούς τους τόπους, και διαμέσου του σπέρματός σου θα ευλογηθούν όλα τα έθνη τής γης·

5 επειδή, ο Αβραάμ υπάκουσε στη φωνή μου, και φύλαξε τα προστάγματά μου, τις εντολές μου, τα διατάγματά μου, και τους νόμους μου.

6 Και ο Ισαάκ κατοίκησε στα Γέραρα.

7 Και οι άνδρες τού τόπου ρώτησαν για τη γυναίκα του· και είπε: Είναι αδελφή μου· επειδή, φοβήθηκε να πει: Είναι γυναίκα μου· λέγοντας, μήπως με φονεύσουν οι άνδρες τού τόπου εξαιτίας της Ρεβέκκας· επειδή, ήταν ωραία στην όψη.

8 Και αφού παρέμεινε εκεί πολλές ημέρες, ο βασιλιάς των Φιλισταίων, ο Αβιμέλεχ, καθώς έσκυψε από τη θυρίδα, είδε, και να, ο Ισαάκ έπαιζε με τη Ρεβέκκα τη γυναίκα του.

9 Και ο Αβιμέλεχ κάλεσε τον Ισαάκ, και είπε: Δες, σίγουρα γυναίκα σου είναι αυτή· γιατί, λοιπόν, είπες: Είναι αδελφή μου; Και ο Ισαάκ τού είπε: Επειδή, είπα: Μήπως πεθάνω εξαιτίας της.

10 Και ο Αβιμέλεχ είπε: Τι είναι αυτό που μας έκανες; Παρ' ολίγο θα κοιμόταν κάποιος από τον λαό με τη γυναίκα σου, και θα έφερνες επάνω μας ανομία.

11 Και ο Αβιμέλεχ πρόσταξε σε ολόκληρο τον λαό, λέγοντας: Όποιος αγγίζει τον άνθρωπο αυτόν ή τη γυναίκα του, θα θανατωθεί οπωσδήποτε.

12 Και ο Ισαάκ έσπειρε στη γη εκείνη, και μάζεψε εκείνο τον χρόνο εκατονταπλάσια· και ο Κύριος τον ευλόγησε.

13 Και ο άνθρωπος μεγαλυνόταν, και συνέχιζε να αυξάνει, μέχρις ότου έγινε υπερβολικά μεγάλος·

14 και απέκτησε πρόβατα, και βόδια, και πολλούς δούλους· όμως, οι Φιλισταίοι τον φθόνησαν.

15 Και όλα τα πηγάδια, που έσκαψαν οι δούλοι τού πατέρα του στις ημέρες τού Αβραάμ τού πατέρα του, οι Φιλισταίοι τα έφραξαν, και τα γέμισαν με χώμα.

16 Και ο Αβιμέλεχ είπε στον Ισαάκ: Φύγε από μας, επειδή έγινες υπερβολικά δυνατότερός μας.

17 ΚΑΙ ο Ισαάκ αναχώρησε από εκεί, και έστησε τη σκηνή του στην κοιλάδα των Γεράρων, και κατοίκησε εκεί.

18 Και ο Ισαάκ άνοιξε πάλι τα πηγάδια τού νερού, τα οποία είχαν σκάψει στις ημέρες τού Αβραάμ τού πατέρα του, και οι Φιλισταίοι τα είχαν φράξει μετά τον θάνατο του Αβραάμ· και τα ονόμασε σύμφωνα με τα ονόματα, με τα οποία ο πατέρας του τα είχε ονομάσει.

- 19** Και οι δούλοι τού Ισαάκ έσκαψαν στην κοιλάδα, και βρήκαν εκεί ένα πηγάδι με τρεχούμενο νερό.
- 20** Και οι βοσκοί των Γεράρων λογομάχησαν με τους βοσκούς τού Ισαάκ, λέγοντας: Δικό μας είναι το νερό· και ονόμασε το πηγάδι Εσέκ· επειδή, φιλονίκησαν μαζί του.
- 21** Και έσκαψαν ένα άλλο πηγάδι, και λογομάχησαν και για τούτο· γι' αυτό, το ονόμασε Σιτνά.
- 22** Και αφού μετοίκησε από εκεί, έσκαψε ένα άλλο πηγάδι, αλλά γι' αυτό δεν λογομάχησαν· και το ονόμασε Ρεχωβώθ, λέγοντας: Επειδή, τώρα ο Κύριος μας πλάτυνε, και μας αύξησε επάνω στη γη.
- 23** Και από εκεί ανέβηκε στη Βηρ-σαβεέ.
- 24** Και ο Κύριος φάνηκε σ' αυτόν εκείνη τη νύχτα, και είπε: Εγώ είμαι ο Θεός τού Αβραάμ τού πατέρα σου· μη φοβάσαι, επειδή εγώ είμαι μαζί σου, και θα σε ευλογήσω, και θα πληθύνω το σπέρμα σου, εξαιτίας του Αβραάμ, του δούλου μου.
- 25** Και εκεί οικοδόμησε θυσιαστήριο, και επικαλέστηκε το όνομα του Κυρίου· και έστησε εκεί τη σκηνή του· και εκεί οι δούλοι τού Ισαάκ έσκαψαν ένα πηγάδι.
- 26** ΤΟΤΕ, ο Αβιμέλεχ πήγε σ' αυτόν από τα Γέραρα, και ο Οχοζάθ ο οικείος του, και ο Φιχόλ ο αρχιστράτηγος της δύναμής του.
- 27** Και ο Ισαάκ είπε σ' αυτούς: Γιατί ήρθατε σε μένα, αφού εσείς με μισήσατε και με διώξατε από κοντά σας;
- 28** Και είπαν: Είδαμε φανερά ότι ο Κύριος είναι μαζί σου, και είπαμε: Ας γίνει τώρα όρκος αναμεταξύ μας, ανάμεσα σε μας και σε σένα, κι ας κάνουμε συνθήκη μαζί σου,
- 29** ότι δεν θα κάνεις σε μας κακό, καθώς εμείς δεν σε αγγίξαμε, και καθώς μόνον καλό πράξαμε σε σένα, και σε εξαποστείλαμε ειρηνικά· τώρα, εσύ είσαι ευλογημένος τού Κυρίου.
- 30** Και έκανε σ' αυτούς συμπόσιο· και έφαγαν και ήπιαν.
- 31** Και σηκώθηκαν ενωρίς το πρωί, και ορκίστηκε ο ένας στον άλλον· τότε, ο Ισαάκ τούς εξαπέστειλε, και έφυγαν απ' αυτόν ειρηνικά.
- 32** Κι εκείνη την ημέρα, ήρθαν οι δούλοι τού Ισαάκ, και του ανήγγειλαν για το πηγάδι που έσκαψαν, και του είπαν: Βρήκαμε νερό.
- 33** Και το ονόμασαν Σαβεέ· γι' αυτό, το όνομα της πόλης είναι μέχρι σήμερα Βηρ-σαβεέ.
- 34** ΚΑΙ ο Ησαύ ήταν 40 χρόνων, όταν πήρε για γυναίκα την Ιουδίθ, τη θυγατέρα τού Βεηρί, του Χετταίου, και τη Βασεμάθ, τη θυγατέρα τού Αιλών, του Χετταίου·
- 35** κι αυτές ήσαν πικρία ψυχής στον Ισαάκ και στη Ρεβέκκα.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 27

ΚΑΙ αφού ο Ισαάκ γέρασε, και τα μάτια του αμβλύθηκαν, ώστε δεν έβλεπε, κάλεσε τον Ησαύ, τον μεγαλύτερο γιο του, και του είπε: Γιε μου. Κι αυτός του είπε: Εδώ είμαι.

- 2** Κι εκείνος είπε: Δες τώρα, εγώ γέρασα· δεν γνωρίζω την ημέρα τού θανάτου μου·
- 3** πάρε, λοιπόν, παρακαλώ τα όπλα σου, τη φαρέτρα σου και το τόξο σου, και βγες στην πεδιάδα, και κυνήγισε για μένα ένα κυνήγι·
- 4** και κάνε μου νόστιμα φαγητά, καθώς μου αρέσουν, και φέρε μου να φάω για να σε ευλογήσει η ψυχή μου πριν πεθάνω.
- 5** Και η Ρεβέκκα άκουσε καθώς ο Ισαάκ μιλούσε στον γιο του τον Ησαύ. Και Ησαύ πήγε στην πεδιάδα για να κυνηγήσει ένα κυνήγι, και να το φέρει.
- 6** Και η Ρεβέκκα μίλησε στον γιο της τον Ιακώβ, λέγοντας: Δες, εγώ άκουσα τον πατέρα

σου να μιλάει στον αδελφό σου τον Ησαύ, και να λέει:

⁷ Φέρε μου κυνήγι, και κάνε μου νόστιμα φαγητά για να φάω, και να σε ευλογήσω μπροστά στον Κύριο πριν πεθάνω.

⁸ Τώρα, λοιπόν, γιε μου, να ακούσεις τη φωνή μου σε όσα εγώ σου παραγγέλλω·

⁹ πήγαινε, τώρα, στο κοπάδι και πάρε μου από εκεί δύο καλά κατσικάκια· για να τα κάνω νόστιμα φαγητά για τον πατέρα σου, καθώς του αρέσουν·

¹⁰ και θα τα φέρεις στον πατέρα σου να φάει, για να σε ευλογήσει πριν πεθάνει.

¹¹ Και ο Ιακώβ είπε στη Ρεβέκκα τη μητέρα του: Δες, ο Ησαύ ο αδελφός μου είναι άνδρας δασύτριχος, ενώ εγώ είμαι άνδρας άτριχος·

¹² ίσως ο πατέρας μου με ψηλαφήσει, και θα φανώ σ' αυτόν ως απατεώνας και θα επισύρω επάνω μου κατάρρα και όχι ευλογία.

¹³ Και η μητέρα του είπε σ' αυτόν: Επάνω μου η κατάρρα σου, παιδί μου· μόνον υπάκουσε στη φωνή μου, και πήγαινε, φέρ' τα σε μένα.

¹⁴ Και πήγε, και πήρε, και τα έφερε στη μητέρα του· και η μητέρα του έκανε νόστιμα φαγητά, όπως άρεσαν στον πατέρα του.

¹⁵ Και παίρνοντας η Ρεβέκκα τα καλύτερα ενδύματα του μεγαλύτερου γιου της του Ησαύ, που είχε στο σπίτι, έντυσε μ' αυτά τον Ιακώβ, τον νεότερο γιο της·

¹⁶ και με τα δέρματα από τα κατσικάκια σκέπασε τα χέρια του, και τα γυμνά μέρη τού λαιμού του·

¹⁷ και έδωσε στα χέρια του γιου της του Ιακώβ τα νόστιμα φαγητά, και το ψωμί, που ετοίμασε.

¹⁸ Και ήρθε στον πατέρα του, και είπε: Πατέρα μου. Κι εκείνος είπε: Εδώ είμαι· ποιος είσαι παιδί μου;

¹⁹ Και ο Ιακώβ είπε στον πατέρα του: Εγώ είμαι ο Ησαύ, ο πρωτότοκός σου· έκανα καθώς μου είπες, σήκω, λοιπόν, κάθησε και φάε από το κυνήγι μου, για να με ευλογήσει η ψυχή σου.

²⁰ Και ο Ισαάκ είπε στον γιο του: Πώς έγινε αυτό παιδί μου, ότι το βρήκες τόσο γρήγορα; Κι εκείνος είπε: Επειδή, ο Κύριος ο Θεός σου το έφερε μπροστά μου.

²¹ Και ο Ισαάκ είπε στον Ιακώβ: Πλησίασε παιδί μου, για να σε ψηλαφήσω, αν είσαι εσύ αυτός ο γιος μου ο Ησαύ ή όχι.

²² Και ο Ιακώβ πλησίασε στον Ισαάκ τον πατέρα του· κι εκείνος τον ψηλάφησε και είπε: Η μεν φωνή είναι φωνή τού Ιακώβ, τα χέρια όμως είναι χέρια τού Ησαύ.

²³ Και δεν τον γνώρισε, επειδή τα χέρια του ήσαν σαν τα χέρια τού αδελφού του, του Ησαύ, δασύτριχα· και τον ευλόγησε.

²⁴ Και είπε: Εσύ είσαι ο ίδιος ο γιος μου ο Ησαύ; Κι εκείνος είπε: Εγώ.

²⁵ Και είπε: Φέρε κοντά μου, και θα φάω από το κυνήγι του γιου μου, για να σε ευλογήσει η ψυχή μου. Και έφερε κοντά του, και έφαγε· και έφερε σ' αυτόν κρασί, και ήπιε.

²⁶ Και ο Ισαάκ ο πατέρας του είπε σ' αυτόν: Πλησίασε τώρα, και φίλησέ με, παιδί μου.

²⁷ Και πλησίασε, και τον φίλησε· και οσφράνθηκε την οσμή των ενδυμάτων του και τον ευλόγησε και είπε: Να, η οσμή τού γιου μου είναι σαν οσμή πεδιάδας, που την ευλόγησε ο Κύριος·

²⁸ Λοιπόν, ο Θεός να σου δώσει από τη δρόσο τού ουρανού, και από το πάχος τής γης, και αφθονία σιταριού και κρασιού·

²⁹ Λαοί να σε δουλέψουν, και έθνη να σε προσκυνήσουν· Να είσαι κύριος των αδελφών σου, και οι γιοι τής μητέρας σου να σε προσκυνήσουν· Καταραμένος όποιος σε καταριέται και ευλογημένος όποιος σε ευλογεί!

- ³⁰ Και καθώς ο Ισαάκ έπαυσε να ευλογεί τον Ιακώβ, μόλις ο Ιακώβ είχε φύγει μπροστά από τον πατέρα του τον Ισαάκ, τότε ήρθε ο Ησαύ, ο αδελφός του, από το κυνήγι του.
- ³¹ Και έκανε κι αυτός νόστιμα φαγητά, και τα έφερε στον πατέρα του· και είπε στον πατέρα του: Ας σηκωθεί ο πατέρας μου κι ας φάει από το κυνήγι τού γιου του, για να με ευλογήσει η ψυχή σου.
- ³² Και ο πατέρας του ο Ισαάκ είπε σ' αυτόν: Ποιος είσαι; Κι εκείνος είπε: Είμαι ο γιος σου, ο πρωτότοκός σου, ο Ησαύ.
- ³³ Και ο Ισαάκ εκπλάγηκε με υπερβολικά μεγάλη έκπληξη, και είπε: Ποιος είναι, λοιπόν, εκείνος, που κυνήγησε ένα κυνήγι και μου έφερε, και έφαγα απ' όλα πριν μπεις μέσα, και τον ευλόγησα; Και θα είναι ευλογημένος.
- ³⁴ Όταν ο Ησαύ άκουσε τα λόγια τού πατέρα του, έβγαλε μια κραυγή μεγάλη και πικρή σε υπερβολικό βαθμό· και είπε στον πατέρα του: Ευλόγησε και μένα, πατέρα μου.
- ³⁵ Κι εκείνος είπε: Ήρθε ο αδελφός σου με δόλο, και πήρε την ευλογία σου.
- ³⁶ Και ο Ησαύ είπε: Δικαιολογημένα αποκλήθηκε το όνομά του Ιακώβ, επειδή, τώρα για δεύτερη φορά με υποσκέλισε· πήρε τα πρωτοτόκιά μου, και να, τώρα πήρε και την ευλογία μου. Και είπε: Δεν φύλαξες για μένα ευλογία;
- ³⁷ Και ο Ισαάκ αποκρίθηκε, και είπε στον Ησαύ: Δες, τον έκανα κύριό σου, και όλους τους αδελφούς του τούς έκανα δούλους του, και τον στήριξα με σιτάρι και κρασί· και τι να κάνω, λοιπόν, σε σένα, παιδί μου;
- ³⁸ Και ο Ησαύ είπε, στον πατέρα του: Μήπως μόνον αυτή την ευλογία έχεις, πατέρα μου; Ευλόγησέ με και μένα, πατέρα μου. Και ύψωσε ο Ησαύ τη φωνή του και έκλαψε.
- ³⁹ Και αποκρίθηκε ο πατέρας του, ο Ισαάκ, και του είπε: Δες, η κατοίκησή σου θα είναι στο πάχος τής γης, και στη δρόσο τού ουρανού από επάνω·
- ⁴⁰ και με το μαχαίρι σου θα ζεις, και στον αδελφό σου θα δουλέψεις. Όταν, όμως, υπερισχύσεις, θα συντρίψεις τον ζυγό του από τον τράχηλό σου.
- ⁴¹ ΚΑΙ ο Ησαύ μισούσε τον Ιακώβ, για την ευλογία με την οποία τον ευλόγησε ο πατέρας του· και ο Ησαύ είπε στην καρδιά του: Πλησιάζουν οι ημέρες τού πένθους τού πατέρα μου· τότε, θα φονεύσω τον αδελφό μου τον Ιακώβ.
- ⁴² Και αναγγέλθηκαν στη Ρεβέκκα τα λόγια τού Ησαύ, του μεγαλύτερου γιου της· και αφού έστειλε, κάλεσε τον Ιακώβ, τον νεότερο γιο της, και του είπε: Δες, ο Ησαύ ο αδελφός σου παρηγορεί τον εαυτό του εναντίον σου, ότι θα σε φονεύσει·
- ⁴³ τώρα, λοιπόν, παιδί μου, άκουσε τη φωνή μου· και αφού σηκωθείς, φύγε προς τον αδελφό μου τον Λάβαν στη Χαρράν·
- ⁴⁴ και κατοίκησε μαζί του μερικές ημέρες, μέχρις ότου περάσει ο θυμός του αδελφού σου·
- ⁴⁵ μέχρις ότου παύσει η οργή τού αδελφού σου εναντίον σου, και λησμονήσει τα όσα του έκανες· τότε, θα στείλω και θα σε φέρω από εκεί· γιατί να σας στερηθώ και τους δύο σε μία ημέρα;
- ⁴⁶ Και η Ρεβέκκα είπε στον Ισαάκ: Αηδίασα τη ζωή μου εξαιτίας των θυγατέρων τού Χετ· αν ο Ιακώβ πάρει γυναίκα από τις θυγατέρες τού Χετ, όπως είναι αυτές, από τις θυγατέρες αυτής της γης, τι με ωφελεί να ζω;

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 28

ΚΑΙ αφού ο Ισαάκ προσκάλεσε τον Ιακώβ, τον ευλόγησε και του παρήγγειλε, λέγοντας: Δεν θα πάρεις γυναίκα από τις θυγατέρες τής Χαναάν·

² και αφού σηκωθείς, πήγαινε στην Παδάν-αράμ, στο σπίτι τού Βαθουήλ, του πατέρα τής

μητέρας σου· και από εκεί πάρε γυναίκα για σένα, από τις θυγατέρες τού Λάβαν, του αδελφού τής μητέρας σου·

³ και ο Θεός ο Παντοδύναμος να σε ευλογήσει, και να σε αυξήσει, και να σε πληθύνει, ώστε να γίνεις σε πλήθος από λαούς·

⁴ και να σου δώσει την ευλογία τού Αβραάμ, σε σένα, και στο σπέρμα σου ύστερα από σένα, για να κληρονομήσεις τη γη τής παροίκησης σου, που ο Θεός έδωσε στον Αβραάμ.

⁵ Και ο Ισαάκ εξαπέστειλε τον Ιακώβ· και πήγε στην Παδάν-αράμ στον Λάβαν, τον γιο τού Βαθούλ τού Σύριου, τον αδελφό τής Ρεβέκκας, της μητέρας τού Ιακώβ και του Ησαύ.

⁶ ΚΑΙ βλέποντας ο Ησαύ ότι ο Ισαάκ ευλόγησε τον Ιακώβ, και τον εξαπέστειλε στην Παδάν-αράμ, για να πάρει για τον εαυτό του γυναίκα από εκεί, και ότι, ενώ τον ευλογούσε, του παρήγγειλε, λέγοντας: Δεν θα πάρεις γυναίκα από τις θυγατέρες τη Χαναάν·

⁷ και ότι ο Ιακώβ υπάκουσε στον πατέρα του και τη μητέρα του, και πήγε στην Παδάν-αράμ·

⁸ και βλέποντας ο Ησαύ ότι οι θυγατέρες τη Χαναάν είναι μισητές στα μάτια του Ισαάκ, του πατέρα του,

⁹ ο Ησαύ πήγε στον Ισμαήλ, και εκτός των άλλων γυναικών του πήρε για τον εαυτό του γυναίκα τη Μαελέθ, θυγατέρα τού Ισμαήλ τού γιου τού Αβραάμ, την αδελφή τού Ναβαιώθ.

¹⁰ ΚΑΙ ο Ιακώβ βγήκε από τη Βηρ-σαβεέ, και πήγε στη Χαρράν.

¹¹ Και έφτασε σε κάποιον τόπο, και διανυχτέρευσε εκεί, επειδή είχε δύσει ο ήλιος· και πήρε από τις πέτρες τού τόπου, και έβαλε για προσκεφάλι του, και κοιμήθηκε σ' εκείνο τον τόπο.

¹² Και είδε ένα όνειρο, και να, μια σκάλα στηριγμένη στη γη, που η κορυφή της έφτανε στον ουρανό· και να, οι άγγελοι του Θεού ανέβαιναν και κατέβαιναν επάνω σ' αυτή.

¹³ Και να, ο Κύριος στεκόταν επάνω απ' αυτή, και είπε: Εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός τού Αβραάμ τού πατέρα σου, και ο Θεός τού Ισαάκ· τη γη, επάνω στην οποία κοιμάσαι, σε σένα θα τη δώσω, και στο σπέρμα σου·

¹⁴ Και το σπέρμα σου θα είναι όπως η άμμος τής γης, και θα απλωθείς προς τη δύση, και προς την ανατολή, και προς τον βορρά και προς τον νότο· και θα ευλογηθούν μέσα από σένα, και από το σπέρμα σου, όλες οι φυλές τής γης·

¹⁵ και δες, εγώ είμαι μαζί σου, και θα σε διαφυλάττω παντού, όπου κι αν πας, και θα σε επαναφέρω σε τούτη τη γη· επειδή, δεν θα σε εγκαταλείψω, μέχρις ότου κάνω όσα μίλησα σε σένα.

¹⁶ Και όταν ο Ιακώβ σηκώθηκε από τον ύπνο του, είπε: Βέβαια, ο Κύριος είναι σε τούτο τον τόπο, κι εγώ δεν ήξερα.

¹⁷ Και φοβήθηκε, και είπε: Πόσο φοβερός είναι αυτός ο τόπος! Τούτο δεν είναι παρά οίκος τού Θεού, κι αυτή η πύλη τού ουρανού.

¹⁸ Και ο Ιακώβ, αφού σηκώθηκε ενώρις το πρωί, πήρε την πέτρα, που είχε βάλει για προσκεφάλι του, και την έστησε για στήλη, και έχυσε λάδι επάνω στην κορυφή της.

¹⁹ Και αποκάλεσε το όνομα εκείνου του τόπου, Βαιθήλ· και το όνομα της πόλης εκείνης ήταν άλλοτε Λουζ.

²⁰ Και ο Ιακώβ ευχήθηκε μια ευχή, λέγοντας: Αν ο Θεός είναι μαζί μου, και με διαφυλάξει σ' αυτό τον δρόμο στον οποίο πηγαίνω, και μου δώσει ψωμί να φάω, και ένδυμα για να ντυθώ,

²¹ και επιστρέψω ειρηνικά στο σπίτι τού πατέρα μου, τότε ο Κύριος θα είναι ο Θεός μου·

²² κι αυτή η πέτρα, που έστησα για στήλη, θα είναι οίκος τού Θεού· και από όλα όσα μου δώσεις, το δέκατο θα το προσφέρω σε σένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 29

ΚΑΙ ο Ιακώβ κίνησε, και πήγε στη γη των κατοίκων τής ανατολής.

² Και είδε, και να ένα πηγάδι στην πεδιάδα· και να, υπήρχαν εκεί τρία κοπάδια προβάτων, που αναπαύονταν κοντά του, επειδή από εκείνο το πηγάδι πότιζαν τα κοπάδια· και υπήρχε μια μεγάλη πέτρα επάνω στο στόμιο του πηγαδιού.

³ Και όταν μαζεύονταν εκεί όλα τα κοπάδια, αποκυλούσαν την πέτρα από το στόμιο του πηγαδιού, και πότιζαν τα κοπάδια· έπειτα, έβαζαν ξανά την πέτρα επάνω στο στόμιο του πηγαδιού, στον τόπο της.

⁴ Και ο Ιακώβ είπε σ' αυτούς: Αδελφοί, από πού είστε; Κι εκείνοι είπαν: Είμαστε από τη Χαρράν.

⁵ Και τους είπε: Γνωρίζετε τον Λάβαν, τον γιο τού Ναχώρ; Κι εκείνοι είπαν: Τον γνωρίζουμε.

⁶ Και τους είπε: Υγιαίνει; Κι εκείνοι είπαν: Υγιαίνει· και, δες, η Ραχήλ η κόρη του έρχεται μαζί με τα πρόβατα.

⁷ Και είπε: Να, μένει ακόμα αρκετό μέρος τής ημέρας, δεν είναι ώρα να αποσυρθούν τα κτήνη· ποτίστε τα πρόβατα, και πηγαίνετε να τα βοσκήσετε.

⁸ Κι εκείνοι είπαν: Δεν μπορούμε, μέχρις ότου μαζευτούν όλα τα κοπάδια, και να αποκυλίσουν την πέτρα από το στόμιο του πηγαδιού· τότε ποτίζουμε τα πρόβατα.

⁹ Κι ενώ μιλούσε ακόμα σ' αυτούς, ήρθε η Ραχήλ μαζί με τα πρόβατα του πατέρα της· επειδή, αυτή τα έβοσκε.

¹⁰ Και καθώς ο Ιακώβ είδε τη Ραχήλ, τη θυγατέρα τού Λάβαν τού αδελφού τής μητέρας του, και τα πρόβατα του Λάβαν τού αδελφού τής μητέρας του, πλησίασε ο Ιακώβ, και αποκύλισε την πέτρα από το στόμιο του πηγαδιού, και πότισε τα πρόβατα του Λάβαν, του αδελφού τής μητέρας του.

¹¹ Και ο Ιακώβ φίλησε τη Ραχήλ, και υψώνοντας τη φωνή του, έκλαψε.

¹² Και ο Ιακώβ ανήγγειλε στη Ραχήλ, ότι είναι αδελφός τού πατέρα της, και ότι είναι γιος τής Ρεβέκκας· κι εκείνη τρέχοντας ανήγγειλε το πράγμα στον πατέρα της.

¹³ Και καθώς ο Λάβαν άκουσε το όνομα του Ιακώβ, του γιου τής αδελφής του, έτρεξε σε συνάντησή του· και αφού τον εναγκαλίστηκε, τον φίλησε και τον έφερε στο σπίτι του· και ο Ιακώβ διηγήθηκε στον Λάβαν όλα όσα είχαν γίνει.

¹⁴ Και είπε σ' αυτόν ο Λάβαν: Βέβαια, κόκαλό μου και σάρκα μου είσαι. Και κατοίκησε μαζί του έναν μήνα.

¹⁵ Και ο Λάβαν είπε στον Ιακώβ: Επειδή, είσαι αδελφός μου, γι' αυτό θα δουλεύεις σε μένα δωρεάν; Πες μου, ποιος θα είναι ο μισθός σου;

¹⁶ Και ο Λάβαν είχε δύο θυγατέρες· το όνομα της μεγαλύτερης ήταν Λεία, και το όνομα της μικρότερης Ραχήλ.

¹⁷ Της Λείας, όμως, τα μάτια ήσαν ασθενικά· και η Ραχήλ ήταν ωραία σε παράστημα και όμορφη στην όψη.

¹⁸ Και ο Ιακώβ αγάπησε τη Ραχήλ· και είπε: Θα δουλεύω σε σένα επτά χρόνια για τη Ραχήλ, τη μικρότερη θυγατέρα σου.

¹⁹ Και ο Λάβαν είπε: Καλύτερα να τη δώσω σε σένα, παρά να τη δώσω σε άλλον άνδρα· κατοίκησε μαζί μου.

²⁰ Και ο Ιακώβ δούλεψε για τη Ραχήλ επτά χρόνια· και του φαίνονταν σαν λίγες ημέρες, εξαιτίας της αγάπης του γι' αυτήν.

²¹ Και ο Ιακώβ είπε στον Λάβαν: Δώσε μου τη γυναίκα μου, επειδή εκπληρώθηκαν οι ημέρες μου, για να μπω μέσα σ' αυτή.

- ²² Και ο Λάβαν συγκέντρωσε όλους τους ανθρώπους τού τόπου, και έκανε συμπόσιο.
- ²³ Και το βράδυ, παίρνοντας τη Λεία τη θυγατέρα του, την έφερε σ' αυτόν· και μπήκε μέσα σ' αυτή.
- ²⁴ Και ο Λάβαν έδωσε στη θυγατέρα του τη Λεία, για υπηρέτριά της, τη Ζελφά την υπηρέτριά του.
- ²⁵ Και το πρωί, να, αυτή ήταν η Λεία· και είπε στον Λάβαν: Τι είναι τούτο που έκανες σε μένα; Δεν δούλεψα σε σένα για τη Ραχήλ; Και γιατί με εξαπάτησες;
- ²⁶ Και ο Λάβαν είπε: Δεν γίνεται έτσι στον τόπο μας, να δίνεται η μικρότερη πριν από τη μεγαλύτερη·
- ²⁷ εκπλήρωσε την εβδομάδα της, και θα σου δώσω κι αυτή, αντί της εργασίας την οποία θα κάνεις σε μένα ακόμα επτά χρόνια.
- ²⁸ Και ο Ιακώβ έκανε έτσι και εξεπλήρωσε την εβδομάδα της· και του έδωσε τη Ραχήλ τη θυγατέρα του για γυναίκα.
- ²⁹ Και ο Λάβαν έδωσε στη θυγατέρα του τη Ραχήλ, για υπηρέτριά της, τη Βαλλάν, την υπηρέτριά του.
- ³⁰ Και ο Ιακώβ μπήκε και στη Ραχήλ· και αγάπησε τη Ραχήλ περισσότερο από τη Λεία, και δούλεψε σ' αυτόν άλλα επτά χρόνια ακόμα.
- ³¹ Και βλέποντας ο Κύριος ότι η Λεία ήταν μισητή, άνοιξε τη μήτρα της· και η Ραχήλ ήταν στείρα.
- ³² Και η Λεία συνέλαβε, και γέννησε γιο, και αποκάλεσε το όνομά του Ρουβήν· επειδή, είπε: Είδε, βέβαια, ο Κύριος την ταπεινώσή μου· τώρα, λοιπόν, θα με αγαπήσει ο άνδρας μου.
- ³³ Και συνέλαβε ξανά, και γέννησε γιο· και είπε: Επειδή, ο Κύριος άκουσε ότι μισούμαι, γι' αυτό μου έδωσε ακόμα κι αυτόν· και αποκάλεσε το όνομά του Συμεών.
- ³⁴ Και συνέλαβε ξανά, και γέννησε γιο· και είπε: Τώρα, αυτή τη φορά ο άνδρας μου θα ενωθεί μαζί μου, επειδή γέννησα σ' αυτόν τρεις γιους· γι' αυτό, τον ονόμασε Λευί.
- ³⁵ Και συνέλαβε ξανά, και γέννησε γιο· και είπε: Αυτή τη φορά θα δοξολογήσω τον Κύριο· γι' αυτό αποκάλεσε το όνομά του Ιούδα· και έπαυσε να γεννάει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 30

- Κ**αι όταν η Ραχήλ είδε ότι δεν τεκνοποίησε στον Ιακώβ, η Ραχήλ φθόνησε την αδελφή της· και είπε στον Ιακώβ: Δώσε μου παιδιά· ειδημή, εγώ πεθαίνω.
- ² Και άναψε ο θυμός τού Ιακώβ εναντίον τής Ραχήλ, και είπε: Μήπως εγώ είμαι αντί του Θεού, που σε στέρησε από τον καρπό τής κοιλιάς;
- ³ Κι εκείνη είπε: Νάσου, η υπηρέτριά μου, η Βαλλά· μπες μέσα σ' αυτή, και θα γεννήσει επάνω στα γόνατά μου, για να αποκτήσω κι εγώ παιδιά απ' αυτή.
- ⁴ Και του έδωσε τη Βαλλά, την υπηρέτριά της, για γυναίκα· και ο Ιακώβ μπήκε μέσα σ' αυτή.
- ⁵ Και συνέλαβε η Βαλλά, και γέννησε γιο στον Ιακώβ·
- ⁶ και η Ραχήλ είπε: Ο Θεός με έκρινε, και άκουσε και τη φωνή μου, και μου έδωσε γιο· γι' αυτό αποκάλεσε το όνομά του Δαν.
- ⁷ Και η Βαλλά, η υπηρέτρια της Ραχήλ, συνέλαβε ξανά, και γέννησε δεύτερον γιο στον Ιακώβ·
- ⁸ και η Ραχήλ είπε: Πάλεψα δυνατή πάλη με την αδελφή μου, και υπερίσχυσα· και αποκάλεσε το όνομά του Νεφθαλί.

- ⁹ Και όταν η Λεία είδε ότι έπαυσε να γεννάει, πήρε τη Ζελφά την υπηρέτριά της, και την έδωσε στον Ιακώβ για γυναίκα.
- ¹⁰ Και η Ζελφά η υπηρέτρια της Λείας, γέννησε έναν γιο στον Ιακώβ·
- ¹¹ και η Λεία είπε: Έρχεται ευτυχία· και αποκάλεσε το όνομά του Γαδ.
- ¹² Και η Ζελφά γέννησε, η υπηρέτρια της Λείας, δεύτερον γιο στον Ιακώβ·
- ¹³ και η Λεία είπε: Μακάρια είμαι εγώ, επειδή θα με μακαρίζουν οι γυναίκες· και αποκάλεσε το όνομά του Ασήρ.
- ¹⁴ Και ο Ρουβήν πήγε τις ημέρες τού θερισμού τού σιταριού, και βρήκε μανδραγόρες στο χωράφι, και τους έφερε στη Λεία τη μητέρα του. Και η Ραχήλ είπε στη Λεία: Δώσε μου, παρακαλώ, από τους μανδραγόρες τού γιου σου.
- ¹⁵ Κι εκείνη της είπε: Μικρό πράγμα είναι ότι πήρες τον άνδρα μου; Και θέλεις να πάρεις και τους μανδραγόρες τού γιου μου; Και η Ραχήλ είπε: Λοιπόν, ας κοιμηθεί μαζί σου αυτή τη νύχτα για τους μανδραγόρες τού γιου σου.
- ¹⁶ Και ο Ιακώβ ήρθε το βράδυ από το χωράφι, και η Λεία βγαίνοντας σε συνάντησή του, είπε: Μέσα σε μένα θα μπεις, επειδή σε μίσθωσα με μισθό, τους μανδραγόρες τού γιου μου. Και κοιμήθηκε μαζί της εκείνη τη νύχτα.
- ¹⁷ Και ο Θεός εισάκουσε τη Λεία· και συνέλαβε, και γέννησε στον Ιακώβ πέμπτον γιο.
- ¹⁸ Και η Λεία είπε: Ο Θεός μού έδωσε τον μισθό μου, επειδή έδωσα την υπηρέτριά μου στον άνδρα μου· και αποκάλεσε το όνομά του Ισάχαρ.
- ¹⁹ Και η Λεία συνέλαβε ξανά, και γέννησε έκτον γιο στον Ιακώβ·
- ²⁰ Και η Λεία είπε: Ο Θεός με προίκισε με καλή προίκα· τώρα, ο άνδρας μου θα κατοικήσει μαζί μου, επειδή γέννησα σ' αυτόν έξι γιους· και αποκάλεσε το όνομά του Ζαβουλών.
- ²¹ Και ύστερα απ' αυτά, γέννησε θυγατέρα, κι αποκάλεσε το όνομά της Δείνα.
- ²² Και ο Θεός θυμήθηκε τη Ραχήλ, και ο Θεός την εισάκουσε, και άνοιξε τη μήτρα της·
- ²³ και συνέλαβε, και γέννησε γιο· και είπε: Ο Κύριος αφαίρεσε τη ντροπή μου.
- ²⁴ Και αποκάλεσε το όνομά του Ιωσήφ, λέγοντας: Ο Θεός να προσθέσει σε μένα και άλλον γιο.
- ²⁵ Και αφού η Ραχήλ γέννησε τον Ιωσήφ, είπε ο Ιακώβ στον Λάβαν: Εξαπόστειλέ με, για να πάω στον τόπο μου, και στην πατρίδα μου·
- ²⁶ δώσε μου τις γυναίκες μου, και τα παιδιά μου, για τις οποίες σε δούλεψα, για να πάω· επειδή, εσύ γνωρίζεις τη δούλεψή μου με την οποία σε δούλεψα.
- ²⁷ Και ο Λάβαν τού είπε: Σε παρακαλώ, να βρω χάρη μπροστά σου· γνώρισα εκ πείρας, ότι ο Κύριος με ευλόγησε εξαιτίας σου.
- ²⁸ Και είπε: Καθόρισέ μου τον μισθό σου, και θα στον δώσω.
- ²⁹ Κι εκείνος του είπε: Εσύ γνωρίζεις με ποιον τρόπο σε δούλεψα, και πόσα έγιναν τα κτήνη σου μαζί μου·
- ³⁰ επειδή, όσα είχες πριν από μένα ήσαν λίγα, και τώρα αυξήθηκαν σε πλήθος· και ο Κύριος σε ευλόγησε με την έλευσή μου· και, τώρα, πότε θα προβλέψω κι εγώ για την οικογένειά μου;
- ³¹ Κι εκείνος είπε: Τι να σου δώσω; Και ο Ιακώβ είπε: Δεν θα μου δώσεις τίποτε· αν μου κάνεις αυτό το πράγμα, θα βόσκω ξανά το κοπάδι σου, και θα το φυλάττω·
- ³² να περάσω σήμερα μέσα από όλο το κοπάδι σου, διαχωρίζοντας από εκεί κάθε πρόβατο που έχει στίγματα και κηλίδες, και κάθε μελανωπό ανάμεσα στα αρνιά και όποιο έχει κηλίδες και στίγματα ανάμεσα στα κατσίκια· κι αυτά να είναι ο μισθός μου·
- ³³ και στο εξής, η δικαιοσύνη μου θα μαρτυρήσει για μένα, όταν έρθει μπροστά σου για τον μισθό μου· κάθε τι που δεν είναι με στίγματα και κηλίδες ανάμεσα στα κατσίκια, και

μελανωπό ανάμεσα στα αρνιά, θα θεωρηθεί κλεμμένο από μένα.

³⁴ Και ο Λάβαν είπε: Δες, ας γίνει σύμφωνα με τον λόγο σου.

³⁵ Και την ημέρα εκείνη διαχώρισε τους τράγους τους παρδαλούς, και κηλιδωτούς, και όλες τις κασίκες, όσες είχαν στίγματα και κηλίδες, όλα όσα ήσαν διάλευκα, και όλα τα μελανωπά ανάμεσα στα αρνιά, και τα έδωσε στα χέρια των γιων του·

³⁶ και έβαλε έναν δρόμο τριών ημερών ανάμεσα στον εαυτό του και στον Ιακώβ· και ο Ιακώβ έβασκε το υπόλοιπο από το κοπάδι τού Λάβαν.

³⁷ Και ο Ιακώβ πήρε για τον εαυτό του χλωρές ράβδους από λεύκη, και καρυδιά, και πλάτανο, και τις ξελέπισε με άσπρα λεπίσματα, ώστε φαινόταν το άσπρο, που ήταν επάνω στις ράβδους·

³⁸ και έβαλε τις ράβδους, τις οποίες ξελέπισε, στα αυλάκια τού νερού, στις ποτίστρες, όπου τα κοπάδια έρχονταν να πίνουν για να συλλαμβάνουν τα κοπάδια, ενώ έρχονταν να πίνουν.

³⁹ Και τα κοπάδια συλλάμβαναν καθώς έβλεπαν τις ράβδους και γεννούσαν πρόβατα παρδαλά, με στίγματα, και κηλιδωτά.

⁴⁰ Και ο Ιακώβ διαχώρισε τα αρνιά, και έστρεψε τα πρόσωπα των προβάτων τού κοπαδιού τού Λάβαν προς τα παρδαλά, και προς όλα τα μελανωπά· και έβαλε χωριστά τα δικά του κοπάδια, και δεν τα έβαλε μαζί με τα πρόβατα του Λάβαν.

⁴¹ Και κατά την εποχή που τα πρώιμα πρόβατα έρχονταν σε σύλληψη, ο Ιακώβ έβαζε τις ράβδους στα αυλάκια μπροστά στα μάτια τού κοπαδιού, για να συλλαμβάνουν βλέποντας προς τις ράβδους·

⁴² και όταν τα πρόβατα ήσαν όψιμα, δεν τα έβαζε· και έτσι τα όψιμα ήσαν του Λάβαν, και τα πρώιμα του Ιακώβ.

⁴³ Και ο άνθρωπος αυξήθηκε σε υπερβολικά μεγάλον βαθμό, και απέκτησε πολλά κοπάδια, και δούλες, και δούλους, και καμήλες και γαϊδούρια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 31

ΑΚΟΥΣΕ, όμως, ο Ιακώβ τα λόγια των γιων τού Λάβαν, που έλεγαν: Ο Ιακώβ πήρε όλα τα υπάρχοντα του πατέρα μας, και από τα υπάρχοντα του πατέρα μας απέκτησε ολόκληρη αυτή τη δόξα.

² Και ο Ιακώβ είδε το πρόσωπο του Λάβαν, και να, δεν ήταν απέναντί του όπως χθες και προχθές.

³ Και ο Κύριος είπε στον Ιακώβ: Επίστρεψε στη γη των πατέρων σου, και στη συγγενειά σου, και θα είμαι μαζί σου.

⁴ Τότε, ο Ιακώβ έστειλε, και κάλεσε τη Ραχήλ, και τη Λεία στην πεδιάδα, στο κοπάδι του·

⁵ και τους είπε: Βλέπω το πρόσωπο του πατέρα σας, ότι δεν είναι απέναντί μου όπως χθες και προχθές· ο Θεός τού πατέρα μου, όμως, στάθηκε μαζί μου·

⁶ κι εσείς ξέρετε ότι με όλη μου τη δύναμη δούλεψα τον πατέρα σας·

⁷ αλλ' ο πατέρας σας με απάτησε, και άλλαξε τους μισθούς μου δέκα φορές· ο Θεός, όμως, δεν τον άφησε να με κακοποιήσει·

⁸ όταν έλεγε ως εξής: Εκείνα με τα στίγματα θα είναι ο μισθός σου, τότε ολόκληρο το κοπάδι γεννούσε με στίγματα· και όταν έλεγε ως εξής: Τα παρδαλά θα είναι ο μισθός σου, τότε ολόκληρο το κοπάδι γεννούσε παρδαλά.

⁹ Μ' αυτόν τον τρόπο αφαίρεσε ο Θεός το κοπάδι τού πατέρα σας και το έδωσε σε μένα.

¹⁰ Και κατά την εποχή που το κοπάδι συλλάμβανε, ύψωσα τα μάτια μου, και είδα σε

όνειρο, και να, οι τράγοι και τα κριάρια, που ανέβαιναν στα πρόβατα και στις κατσίκες, ήσαν παρδαλοί, με στίγματα και διάστικτοι.

11 Και ο άγγελος του Θεού μου είπε στο όνειρο: Ιακώβ. Και είπα: Εδώ είμαι.

12 Και είπε: Ύψωσε τώρα τα μάτια σου, και δες όλους τους τράγους και τα κριάρια, που ανεβαίνουν στα πρόβατα και τις κατσίκες, ότι είναι παρδαλοί, με στίγματα και διάστικτοι· επειδή, είδα όλα όσα κάνει σε σένα ο Λάβαν·

13 εγώ είμαι ο Θεός τής Βαιθήλ, όπου έχρισες τη στήλη, και όπου ευχήθηκες μια ευχή σε μένα· σήκω τώρα, βγες έξω απ' αυτή τη γη, και επίστρεψε στη γη τής συγγένειάς σου.

14 Και η Ραχήλ και η Λεία αποκρίθηκαν, και του είπαν: Έχουμε εμείς πια μερίδα ή κληρονομιά στην οικογένεια του πατέρα μας;

15 Δεν θεωρηθήκαμε απ' αυτόν σαν ξένες; Επειδή, μας πούλησε, κι ακόμα κατέφαγε ολοκληρωτικά το ασήμι μας.

16 Επομένως, όλα τα πλούτη, που ο Θεός αφαίρεσε από τον πατέρα μας, είναι δικά μας, και των παιδιών μας· τώρα, λοιπόν, κάνε όσα σου είπε ο Θεός.

17 ΤΟΤΕ, αφού ο Ιακώβ σηκώθηκε, έβαλε τα παιδιά του και τις γυναίκες του επάνω στις καμήλες·

18 και απήγαγε όλα τα κτήνη του, και όλα τα αγαθά του που απέκτησε, το κοπάδι της απόκτησής του, που απέκτησε στην Παδάν-αράμ, για να πάει στον Ισαάκ, τον πατέρα του, στη γη Χαναάν.

19 Και ο Λάβαν είχε πάει να κουρέψει τα πρόβατά του· η δε Ραχήλ έκλεψε τα είδωλα του πατέρα της.

20 Ο δε Ιακώβ έκρυψε τη φυγή του στον Λάβαν, τον Σύριο, μη αναγγέλλοντας σ' αυτόν ότι αναχωρεί·

21 κι αυτός έφυγε με όλα τα υπάρχοντά του, και σηκώθηκε και διάβηκε τον ποταμό, και κατευθύνθηκε προς το βουνό Γαλαάδ.

22 Και την τρίτη ημέρα αναγγέλθηκε στον Λάβαν, ότι ο Ιακώβ έφυγε,

23 και παίρνοντας μαζί του τους αδελφούς του, τον καταδίωξε καταπίσω του, έναν δρόμο επτά ημερών· και τον πρόφτασε στο βουνό Γαλαάδ.

24 Και ο Θεός ήρθε στον Λάβαν, τον Σύριο, σε όνειρο τη νύχτα, και του είπε: Φυλάξου, μη μιλήσεις σκληρά στον Ιακώβ.

25 Ο Λάβαν, λοιπόν, πρόφτασε τον Ιακώβ· και ο Ιακώβ είχε στήσει τη σκηνή του επάνω στο βουνό· και ο Λάβαν μαζί με τους αδελφούς του σκηνώσαν επάνω στο βουνό Γαλαάδ.

26 Και ο Λάβαν είπε στον Ιακώβ: Τι έκανες, και γιατί μου έκρυψες τη φυγή σου, και απήγαγες τις θυγατέρες μου σαν αιχμαλώτους πολέμου;

27 Γιατί έφυγες κρυφά, και έκλεψες τον εαυτό σου από μένα, και δεν μου το φανέρωσες; Επειδή, εγώ θα σε εξαπέστελνα με ευφροσύνη και με τραγούδια, με τύμπανα και με κιθάρες·

28 και δεν με αξίωσες ούτε να φιλήσω τους γιους μου, και τις θυγατέρες μου; Τώρα, με αφροσύνη το έκανες αυτό·

29 είναι δυνατό το χέρι μου να σας κακοποιήσει· αλλ' ο Θεός τού πατέρα σας είπε σε μένα χθες τη νύχτα, λέγοντας: Φυλάξου, μη μιλήσεις σκληρά στον Ιακώβ· -

30 τώρα, λοιπόν, έστω, αναχώρησες, επειδή επιθύμησες πολύ την οικογένεια του πατέρα σου· γιατί, όμως, έκλεψες τους θεούς μου;

31 Και όταν ο Ιακώβ αποκρίθηκε είπε στον Λάβαν: Έφυγα, επειδή φοβήθηκα· επειδή, είπα: Μήπως αφαιρέσεις τις θυγατέρες σου από μένα·

32 σε όποιον, όμως, βρεις τους θεούς σου, ας μη ζήσει· μπροστά στους αδελφούς μας δες

τι βρίσκεται σε μένα από τα δικά σου, και πάρε. Επειδή, δεν ήξερε ο Ιακώβ ότι η Ραχήλ τούς είχε κλέψει.

33 Μπήκε, λοιπόν, ο Λάβαν στη σκηνή του Ιακώβ, και στη σκηνή τής Λείας, και στις σκηνές των δύο υπηρετριών· αλλά, δεν τους βρήκε. Τότε βγήκε από τη σκηνή τής Λείας, και μπήκε στη σκηνή τής Ραχήλ.

34 Και η Ραχήλ είχε πάρει τα είδωλα και τα είχε βάλει στο σαμάρι τής καμήλας, και καθόταν επάνω σ' αυτά. Και καθώς ο Λάβαν ερεύνησε ολόκληρη τη σκηνή, δεν τα βρήκε,

35 κι εκείνη είπε στον πατέρα της: Ας μη φανεί βαρύ στον κύριό μου, επειδή δεν μπορώ να σηκωθώ μπροστά σου, για τον λόγο ότι έχω τα γυναικεία. Κι αυτός ερεύνησε, αλλά δεν βρήκε τα είδωλα.

36 Και ο Ιακώβ οργίστηκε, και επέπληξε τον Λάβαν· και αποκρινόμενος ο Ιακώβ είπε στον Λάβαν: Τι είναι το ανόμημά μου; Τι το αμάρτημά μου, ότι καταδίωξες καταπίσω μου;

37 Αφού ερεύνησες όλα τα σκεύη μου, τι βρήκες από όλα τα σκεύη του σπιτιού σου; Βάλ' το εδώ μπροστά στους αδελφούς μου και τους αδελφούς σου, για να κρίνουν ανάμεσα στους δυο μας·

38 είναι 20 χρόνια τώρα, από τότε που είμαι μαζί σου· τα πρόβατά σου και οι κατσίκες σου δεν ατεκνώθηκαν, και τα κριάρια του κοπαδιού σου δεν έφαγα·

39 σπαραγμένο από θηρία δεν σου έφερα· εγώ το πλήρωνα· από το χέρι μου ζητούσες ό,τι μου έκλεβαν την ημέρα ή ό,τι μου έκλεβαν τη νύχτα·

40 την ημέρα καιγόμουν από τον καύσωνα και τη νύχτα από τον παγετό· και ο ύπνος έφευγε από τα μάτια μου·

41 Βρίσκομαι 20 χρόνια κιάλας στο σπίτι σου· 14 χρόνια σου δούλεψα για τις δύο θυγατέρες σου, και έξι χρόνια για τα πρόβατά σου· και άλλαξες τον μισθό μου δέκα φορές·

42 αν ο Θεός τού πατέρα μου, ο Θεός τού Αβραάμ, και ο φόβος του Ισαάκ, δεν ήταν μαζί μου, βέβαια άδειον θα με εξαπέστελνες τώρα· ο Θεός είδε την ταλαιπωρία μου, και τον κόπο των χειρών μου, και σε έλεγξε χθες τη νύχτα.

43 Και αποκρινόμενος ο Λάβαν, είπε στον Ιακώβ: Οι θυγατέρες αυτές είναι θυγατέρες μου, και οι γιοι αυτοί γιοι μου, και τα πρόβατα αυτά πρόβατά μου, και όλα όσα βλέπεις είναι δικά μου· και τι να κάνω σήμερα σ' αυτές τις θυγατέρες μου ή στα παιδιά τους, τα οποία γέννησαν;

44 Έλα, λοιπόν, τώρα, ας κάνουμε συνθήκη, εγώ κι εσύ· για να είναι ως μαρτυρία ανάμεσα σε μένα και σένα.

45 Και ο Ιακώβ πήρε μια πέτρα, και την έστησε ως στήλη.

46 Και ο Ιακώβ είπε στους αδελφούς του: Μαζέψτε πέτρες· και πήραν πέτρες, και έκαναν έναν σωρό· και έφαγαν εκεί επάνω στον σωρό.

47 Και ο μεν Λάβαν τον αποκάλεσε Ιεγάρ-σαχαδουθά· ενώ ο Ιακώβ τον αποκάλεσε Γαλεέδ.

48 Και ο Λάβαν είπε: Ο σωρός αυτός είναι σήμερα μαρτυρία ανάμεσα σε μένα και σένα. Γι' αυτό το όνομά του αποκλήθηκε Γαλεέδ·

49 και Μισπά· επειδή, είπε: Ας επιβλέψει ο Κύριος ανάμεσα σε μένα και σένα, όταν αποχωριστούμε ο ένας από τον άλλον·

50 αν ταλαιπωρήσεις τις θυγατέρες μου ή αν πάρεις άλλες γυναίκες, εκτός από τις θυγατέρες μου, δεν είναι κανένας μαζί μας· βλέπε, ο Θεός είναι μάρτυρας ανάμεσα σε μένα και σε σένα.

51 Και ο Λάβαν είπε στον Ιακώβ: Να αυτός ο σωρός, και να αυτή η στήλη, που έστησα ανάμεσα σε μένα και σένα·

52 ο σωρός αυτός είναι μαρτυρία, και η στήλη μαρτυρία, ότι εγώ δεν θα διαβώ αυτόν τον σωρό προς εσένα ούτε εσύ θα διαβείς αυτόν τον σωρό, κι αυτή τη στήλη, προς εμένα, για

κακό·

⁵³ ο Θεός του Αβραάμ, και ο Θεός του Ναχώρ, ο Θεός του πατέρα τους, ας κρίνει ανάμεσά μας. Και ο Ιακώβ ορκίστηκε στον φόβο του πατέρα του, του Ισαάκ.

⁵⁴ Τότε, ο Ιακώβ θυσίασε μια θυσία επάνω στο βουνό και προσκάλεσε τους αδελφούς του για να φάνε ψωμί· και έφαγαν ψωμί, και διανυχτέρευσαν επάνω στο βουνό.

⁵⁵ Και αφού ο Λάβαν σηκώθηκε ενωρίς το πρωί, φίλησε τους γιους και τις θυγατέρες του, και τους ευλόγησε· και ο Λάβαν αναχώρησε, και επέστρεψε στον τόπο του.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 32

ΚΑΙ ο Ιακώβ πήγε στον δρόμο του· και τον συνάντησαν οι άγγελοι του Θεού.

² Και όταν ο Ιακώβ τούς είδε, είπε: Αυτό είναι στρατόπεδο του Θεού· και αποκάλεσε το όνομα εκείνου του τόπου Μαχαναΐμ.

³ Και ο Ιακώβ έστειλε μπροστά του μηνυτές στον αδελφό του τον Ησαύ, στη γη Σηείρ, στον τόπο του Εδώμ.

⁴ Και τους παρήγγειλε, λέγοντας· τούτο θα πείτε στον κύριό μου τον Ησαύ: Έτσι λέει ο δούλος σου ο Ιακώβ· παροίκησα μαζί με τον Λάβαν, και έμεινα μέχρι τώρα·

⁵ και απέκτησα βόδια, και γαϊδούρια, πρόβατα, και δούλους, και δούλες· και έστειλα να αναγγείλω στον κύριό μου, για να βρω χάρη μπροστά σου.

⁶ Και επέστρεψαν οι μηνυτές στον Ιακώβ, λέγοντας: Πήγαμε στον αδελφό σου τον Ησαύ, και μάλιστα έρχεται σε συνάντησή σου, και μαζί του 400 άνδρες.

⁷ Και ο Ιακώβ φοβήθηκε υπερβολικά, και ήταν σε αμηχανία· και διαίρεσε τον λαό, που είχε μαζί του, και τα κοπάδια, και τα βόδια, και τις καμήλες, σε δύο καταυλισμούς·

⁸ λέγοντας: Αν έρθει ο Ησαύ στον έναν καταυλισμό και τον χτυπήσει, ο καταυλισμός που θα μένει θα διασωθεί.

⁹ Και ο Ιακώβ είπε: Θεέ τού πατέρα μου, του Αβραάμ, και Θεέ τού πατέρα μου, του Ισαάκ, Κύριε, που μου είπες: Επίστρεψε στη γη σου και στη συγγένειά σου, και θα σε αγαθοποιήσω·

¹⁰ είμαι πολύ μικρός απέναντι σε όλα τα ελέη και σε ολόκληρη την αλήθεια, που έκανες στον δούλο σου· επειδή, με τη ράβδο μου διάβηκα αυτόν τον Ιορδάνη, και τώρα έγινα δύο καταυλισμοί·

¹¹ σώσε με, σε παρακαλώ, από το χέρι τού αδελφού μου, από το χέρι τού Ησαύ· επειδή, τον φοβάμαι, μήπως όταν έρθει με πατάξει, και τη μητέρα μέχρι τα παιδιά·

¹² εσύ μου είπες ακόμα: Σίγουρα, θα σε αγαθοποιήσω, και θα κάνω το σπέρμα σου όπως την άμμο τής θάλασσας, που από το πλήθος της δεν μπορεί να απαριθμηθεί.

¹³ Και κοιμήθηκε εκεί εκείνη τη νύχτα· και πήρε από όσα βρέθηκαν στο χέρι του, δώρο στον Ησαύ τον αδελφό του·

¹⁴ 200 κασίκες, και 20 τράγους, 200 πρόβατα, και 20 κριάρια,

¹⁵ 30 καμήλες που θήλαζαν, μαζί με τα παιδιά τους, 40 δαμάλια, και 10 ταύρους, 20 γαϊδούρια θηλυκά, και 10 πουλάρια.

¹⁶ Και τα παρέδωσε στα χέρια των δούλων του, κάθε κοπάδι χωριστά· και είπε στους δούλους του: Περάστε μπροστά μου, κι αφήστε απόσταση ανάμεσα από κοπάδι σε κοπάδι.

¹⁷ Και στον πρώτο παρήγγειλε, λέγοντας: Όταν σε συναντήσει ο αδελφός μου ο Ησαύ, και σε ρωτήσει, λέγοντας: Τίνος είσαι; Και πού πηγαίνεις; Και τίνος είναι αυτά, που έχεις μπροστά σου;

- 18** Τότε θα πεις: Αυτά είναι του δούλου σου του Ιακώβ, που στέλνονται ως δώρα στον κύριό μου τον Ησαύ· και να, κι αυτός είναι πίσω από μας.
- 19** Το ίδιο παρήγγειλε και στον δεύτερο, και στον τρίτο και σε όλους που ακολουθούσαν πίσω από τα κοπάδια, λέγοντας: Σύμφωνα με τα λόγια αυτά θα μιλήσετε στον Ησαύ, όταν τον βρείτε·
- 20** και θα πείτε: Δες, πίσω από μας είναι και ο ίδιος ο δούλος σου ο Ιακώβ. Επειδή, έλεγε: Θα εξιλεώσω το πρόσωπό του με το δώρο, που προπορεύεται μπροστά μου· και ύστερα απ' αυτά θα δω το πρόσωπό του· ίσως θα με δεχθεί.
- 21** Το δώρο, λοιπόν, πέρασε μπροστά του· αυτός, όμως, έμεινε εκείνη τη νύχτα στον καταυλισμό.
- 22** Και αφού σηκώθηκε εκείνη τη νύχτα, πήρε τις δύο γυναίκες του, και τις δύο υπηρέτριές του, και τα 11 παιδιά του, και διάβηκε το πέρασμα του Ιαβόκ.
- 23** Και τους πήρε, και τους διαπέρασε από τον χείμαρρο· διαπέρασε και τα υπάρχοντά του.
- 24** Και ο Ιακώβ έμεινε μόνος· και πάλευε μαζί του ένας άνθρωπος μέχρι τα χαράματα της αυγής·
- 25** και βλέποντας ότι δεν υπερίσχυσε εναντίον του, άγγιξε την άρθρωση του μηρού του· και μετατοπίστηκε η άρθρωση του μηρού τού Ιακώβ, καθώς πάλευε μαζί του.
- 26** Κι εκείνος είπε: Άφησέ με να φύγω, επειδή χάραξε η αυγή. Κι αυτός είπε: Δεν θα σε αφήσω να φύγεις, αν δεν με ευλογήσεις.
- 27** Και του είπε: Τι είναι το όνομά σου; Κι αυτός είπε: Ιακώβ.
- 28** Κι εκείνος είπε: Δεν θα αποκληθεί πλέον το όνομά σου Ιακώβ, αλλά Ισραήλ· επειδή, αγωνίστηκες δυνατά με τον Θεό, και με τους ανθρώπους θα είσαι δυνατός.
- 29** Και ο Ιακώβ ρώτησε, λέγοντας: Φανέρωσέ μου, παρακαλώ, το όνομά σου. Κι εκείνος είπε: Γιατί ρωτάς για το όνομά μου; Και τον ευλόγησε εκεί.
- 30** Και ο Ιακώβ αποκάλεσε το όνομα εκείνου του τόπου Φανουήλ, λέγοντας: Επειδή, είδα τον Θεό πρόσωπο με πρόσωπο, και φυλάχθηκε η ζωή μου.
- 31** Κι ανέτειλε ο ήλιος επάνω του, καθώς διάβηκε το Φανουήλ· και χώλαινε στον μηρό του.
- 32** Γι' αυτό, οι γιοι Ισραήλ μέχρι σήμερα δεν τρώνε τον μυώνα τού μηρού, που ναρκώθηκε, ο οποίος είναι στην άρθρωση· επειδή, εκείνος άγγιξε την άρθρωση του μηρού τού Ιακώβ στον μυώνα που ναρκώθηκε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 33

- Κ**ΑΙ καθώς ο Ιακώβ σήκωσε τα μάτια του, είδε· και να, ερχόταν ο Ησαύ, και μαζί του 400 άνδρες· και ο Ιακώβ μοίρασε τα παιδιά στη Λεία, και στη Ραχήλ, και στις δύο υπηρέτριες.
- 2** Και τις μεν υπηρέτριες και τα παιδιά τους, έβαλε μπροστά, τη Λεία όμως και τα παιδιά της, κατόπιν, και τη Ραχήλ και τον Ιωσήφ, τελευταίους.
- 3** Κι αυτός πέρασε μπροστά τους, και προσκύνησε μέχρις εδάφους επτά φορές, ωστόσο να πλησιάσει στον αδελφό του.
- 4** Και ο Ησαύ έτρεξε σε συνάντησή του, και τον αγκάλιασε, και έπεσε στον τράχηλό του, και τον καταφίλησε· και έκλαψαν.
- 5** Και καθώς σήκωσε τα μάτια είδε τις γυναίκες και τα παιδιά· και είπε: Τι σου είναι αυτοί; Κι εκείνος είπε: Τα παιδιά, που ο Θεός χάρισε στον δούλο σου.
- 6** Τότε, πλησίασαν οι υπηρέτριες, αυτές και τα παιδιά τους, και προσκύνησαν·
- 7** παρόμοια, πλησίασαν και η Λεία και τα παιδιά της, και προσκύνησαν· και ύστερα απ' αυτά, πλησίασαν ο Ιωσήφ και η Ραχήλ, και προσκύνησαν.

- ⁸ Και είπε: Προς τι ολόκληρο αυτό το στρατόπεδό σου, που συνάντησα; Κι εκείνος είπε: Για να βρω χάρη μπροστά στον κύριό μου.
- ⁹ Και ο Ησαύ είπε: Έχω πολλά, αδελφέ μου· έχε εσύ τα δικά σου.
- ¹⁰ Και ο Ιακώβ είπε: Όχι, παρακαλώ· αν βρήκα χάρη μπροστά σου, δέξου το δώρο μου από τα χέρια μου· επειδή, γι' αυτό είδα το πρόσωπό σου, σαν να έβλεπα το πρόσωπο του Θεού, κι εσύ ευαρεστήθηκες σε μένα·
- ¹¹ δέξου, παρακαλώ, τις ευλογίες μου, που προσφέρονται σε σένα· επειδή, ο Θεός με ελέησε, και έχω απ' όλα. Και τον βίασε, και δέχθηκε.
- ¹² Και είπε: Ας σηκωθούμε κι ας πάμε, κι εγώ θα προπορεύομαι μπροστά σου.
- ¹³ Και ο Ιακώβ τού είπε: Ο κύριός μου ξέρει ότι τα παιδιά είναι τρυφερά, και έχω μαζί μου πρόβατα που εγκυμονούν και βόδια· και αν τα βιάσουμε έστω μία ημέρα, ολόκληρο το κοπάδι θα πεθάνει.
- ¹⁴ Ας περάσει, παρακαλώ, ο κύριός μου μπροστά από τον δούλο του· κι εγώ θα ακολουθώ αργά, σύμφωνα με το βάδισμα των κτηνών, που είναι μπροστά μου, και σύμφωνα με το βάδισμα των παιδιών, μέχρις ότου φτάσω προς τον κύριό μου στη Σηείρ.
- ¹⁵ Και ο Ησαύ είπε: Ας αφήσω, λοιπόν, μαζί σου ένα μέρος από τον λαό, που είναι μαζί μου. Κι εκείνος είπε: Γιατί, αυτό; Αρκεί που βρήκα χάρη μπροστά στον κύριό μου.
- ¹⁶ Επέστρεψε, λοιπόν, ο Ησαύ εκείνη την ημέρα στον δρόμο του προς τη Σηείρ.
- ¹⁷ Και ο Ιακώβ πήγε στη Σοκχώθ, και οικοδόμησε για τον εαυτό του ένα σπίτι, και για τα κτήνη του έκανε σκηνές· γι' αυτό, αποκάλεσε το όνομα του τόπου Σοκχώθ.
- ¹⁸ Και αφού ο Ιακώβ επέστρεψε από την Παδάν-αράμ, ήρθε στη Σαλήμ, μια πόλη τής Συχέμ, αυτή που είναι στη γη Χαναάν, και κατασκήνωσε μπροστά στην πόλη.
- ¹⁹ Και αγόρασε τη μερίδα τού χωραφιού, από τους γιους τού Εμμώρ, τον πατέρα τού Συχέμ, για 100 αργύρια, όπου έστησε τη σκηνή του.
- ²⁰ Και έστησε εκεί θυσιαστήριο, και το αποκάλεσε Ελ-ελωέ-Ισραήλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 34

ΚΑΙ η Δείνα, η θυγατέρα τής Λείας, την οποία γέννησε στον Ιακώβ, βγήκε για να δει τις θυγατέρες τού τόπου.

- ² Και βλέποντάς την ο Συχέμ, ο γιος τού Εμμώρ τού Ευαίου, άρχοντα του τόπου, την πήρε, και κοιμήθηκε μαζί της, και την ταπείνωσε.
- ³ Και η ψυχή του προσκολλήθηκε στη Δείνα, τη θυγατέρα τού Ιακώβ· και αγάπησε την κόρη, και μίλησε σύμφωνα με την καρδιά τής κόρης.
- ⁴ Και ο Συχέμ είπε στον Εμμώρ τον πατέρα του, λέγοντας: Πάρε μου αυτή την κόρη για γυναίκα.
- ⁵ Και ο Ιακώβ άκουσε, ότι μίανε τη Δείνα τη θυγατέρα του· και οι γιοι του ήσαν με τα κτήνη του στο χωράφι· και ο Ιακώβ σιώπησε μέχρις ότου έρθουν.
- ⁶ Και ο Εμμώρ, ο πατέρας τού Συχέμ, πήγε στον Ιακώβ, για να μιλήσει μαζί του.
- ⁷ Και οι γιοι τού Ιακώβ ήρθαν από το χωράφι, καθώς το άκουσαν αυτό· και οι άνδρες αγανάκτησαν, και θύμωσαν υπερβολικά, ότι έπραξε αισχρά στον Ισραήλ, με το να κοιμηθεί μαζί με τη θυγατέρα τού Ιακώβ· το οποίο δεν έπρεπε να γίνει.
- ⁸ Και ο Εμμώρ μίλησε σ' αυτούς, λέγοντας: Η ψυχή τού Συχέμ τού γιου μου προσηλώθηκε στη θυγατέρα σας· δώστε την, παρακαλώ, σ' αυτόν για γυναίκα·
- ⁹ και να συμπεθερέψετε μαζί μας· δώστε τις θυγατέρες σας σε μας, και πάρτε τις θυγατέρες μας για σας·

- ¹⁰ και κατοικήστε μαζί μας· να, η γη είναι μπροστά σας· κατοικείτε και εμπορεύεστε σ' αυτή, και κάντε κτήματα σ' αυτή.
- ¹¹ Και ο Συχέμ είπε στον πατέρα της, και στους αδελφούς της: Ας βρω χάρη μπροστά σας· και ό,τι πείτε σε μένα θα το δώσω·
- ¹² ζητήστε μου όση προίκα θέλετε, και όσα δώρα, και θα τα δώσω, σύμφωνα με ό,τι θα μου λέγατε· μόνον, δώστε μου την κόρη για γυναίκα.
- ¹³ Και οι γιοι τού Ιακώβ αποκρίθηκαν στον Συχέμ, και στον Εμμώρ, τον πατέρα του, με δόλο, και μίλησαν, (επειδή, αυτός είχε μολύνει τη Δείνα την αδελφή τους),
- ¹⁴ και είπαν σ' αυτούς: Δεν μπορούμε να κάνουμε αυτό το πράγμα, να δώσουμε την αδελφή μας σε έναν άνθρωπο απερίτμητο· επειδή, τούτο είναι ντροπή σε μας·
- ¹⁵ μόνον με τούτο θα συμφωνούσαμε μαζί σας· αν εσείς γίνετε, όπως εμείς, περιτέμνοντας κάθε αρσενικό μεταξύ σας,
- ¹⁶ τότε, θα δώσουμε τις θυγατέρες μας σε σας, και τις θυγατέρες σας θα πάρουμε για μας, και θα κατοικήσουμε μαζί σας, και θα γίνουμε ένας λαός·
- ¹⁷ αν, όμως, δεν μας ακούσετε να περιτμηθείτε, τότε θα πάρουμε τη θυγατέρα μας και θα αναχωρήσουμε.
- ¹⁸ Και τα λόγια τους άρεσαν στον Εμμώρ, και στον Συχέμ τον γιο τού Εμμώρ·
- ¹⁹ και ο νέος δεν βράδυνε να κάνει το πράγμα, επειδή υπεραγαπούσε τη θυγατέρα τού Ιακώβ· και ήταν ο ενδοξότερος από ολόκληρη την οικογένεια του πατέρα του.
- ²⁰ Και ήρθε ο Εμμώρ και ο Συχέμ ο γιος του στην πύλη τής πόλης τους, και μίλησαν στους άνδρες τής πόλης τους, λέγοντας:
- ²¹ Οι άνθρωποι αυτοί είναι ειρηνικοί μαζί μας· ας κατοικήσουν, λοιπόν, στη γη, και ας εμπορεύονται σ' αυτή· επειδή, η γη, δέστε, είναι αρκετά ευρύχωρη γι' αυτούς· τις θυγατέρες τους ας πάρουμε για γυναίκες, και τις θυγατέρες μας ας δώσουμε σ' αυτούς·
- ²² μόνον με τούτο θα συμφωνήσουν μαζί μας οι άνθρωποι για να κατοικήσουν μαζί μας, ώστε να γίνουμε ένας λαός, αν περιτμηθεί μεταξύ μας κάθε αρσενικό, καθώς αυτοί περιτέμνονται·
- ²³ τα κοπάδια τους, και τα υπάρχοντά τους, και όλα τα κτήνη τους δεν θα είναι δικά μας; Μόνον ας συμφωνήσουμε μαζί τους, και θα κατοικήσουν μαζί μας.
- ²⁴ Και εισάκουσαν τον Εμμώρ και τον Συχέμ, τον γιο του, όλοι εκείνοι που βγαίνουν από την πύλη τής πόλης τους και περιτμήθηκε κάθε αρσενικό, όλοι εκείνοι που βγαίνουν διαμέσου τής πύλης τής πόλης του.
- ²⁵ Και την τρίτη ημέρα, όταν ήσαν μέσα στον πόνο, δύο από τους γιους τού Ιακώβ, ο Συμεών και ο Λευί, αδέρφια τής Δείνας, πήραν κάθε ένας τη μάχαιρά του, και μπήκαν στην πόλη με ασφάλεια, και φόνευσαν κάθε αρσενικό.
- ²⁶ Και τον Εμμώρ και τον Συχέμ, τον γιο του, φόνευσαν με μάχαιρα· και πήραν τη Δείνα από το σπίτι τού Συχέμ, κα έφυγαν,
- ²⁷ και οι γιοι τού Ιακώβ ήρθαν στους φονευμένους, και λεηλάτησαν την πόλη, επειδή είχαν μολύνει την αδελφή τους.
- ²⁸ Πήραν τα πρόβατά τους, και τα βόδια τους, και τα γαϊδούρια τους, και ό,τι ήταν στην πόλη, και ό,τι ήταν στο χωράφι·
- ²⁹ και αιχμαλώτισαν ολόκληρη την περιουσία τους, και όλα τα παιδιά τους, και τις γυναίκες τους· και λεηλάτησαν κάθε τι που βρισκόταν μέσα στα σπίτια.
- ³⁰ Και ο Ιακώβ είπε στον Συμεών και στον Λευί: Με βάλατε σε ταραχή, κάνοντάς με μισητό ανάμεσα στους κατοίκους τής γης, ανάμεσα στους Χαναναίους και τους Φερεζαίους· κι

εγώ έχω λίγους ανθρώπους, κι εκείνοι θα μαζευτούν εναντίον μου, και θα με πατάξουν, και θα χαθώ εγώ και η οικογένειά μου.

³¹ Κι εκείνοι είπαν: Έπρεπε, λοιπόν, να μεταχειριστούν την αδελφή μας σαν πόρνη;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 35

ΚΑΙ ο Θεός είπε στον Ιακώβ: Αφού σηκωθείς, ανέβα στη Βαιθήλ, και κατοίκησε εκεί· και κάνε εκεί θυσιαστήριο στον Θεό, ο οποίος φάνηκε σε σένα όταν έφευγες από το πρόσωπο του Ησαύ, του αδελφού σου.

² Και ο Ιακώβ είπε στην οικογένειά του, και σε όλους εκείνους που είχε μαζί του: Βγάλτε τους ξένους θεούς, όσους έχετε μεταξύ σας, και καθαριστείτε, κι αλλάξτε τα ενδύματά σας·

³ και αφού σηκωθείτε, ας ανέβουμε στη Βαιθήλ· κι εκεί θα κάνω θυσιαστήριο στον Θεό, που με εισάκουσε την ημέρα τής θλίψης μου, και ήταν μαζί μου στον δρόμο, στον οποίο πορευόμουν.

⁴ Και έδωσαν στον Ιακώβ όλους τους ξένους θεούς, όσοι ήσαν στα χέρια τους, και τα σκουλαρίκια, που ήσαν στ' αυτιά τους· και ο Ιακώβ τα έκρυψε κάτω από τη βελανιδιά, που είναι στη Συχέμ.

⁵ Ύστερα απ' αυτά, αναχώρησαν, και τρόμος τού Θεού έπεσε επάνω στις πόλεις, που ήσαν ολόγυρά τους· και δεν καταδίωξαν καταπίσω των γιων τού Ιακώβ.

⁶ Και ο Ιακώβ ήρθε στη Λουζ, που είναι στη γη Χαναάν, η οποία είναι η Βαιθήλ, αυτός και ολόκληρος ο λαός που ήταν μαζί του.

⁷ Και οικοδόμησε εκεί ένα θυσιαστήριο, και αποκάλεσε το όνομα του τόπου Ελ-βαιθήλ· επειδή, εκεί φανερώθηκε σ' αυτόν ο Θεός, όταν έφευγε από το πρόσωπο του αδελφού του.

⁸ Και η Δεβόρρα, η τροφός τής Ρεβέκκας, πέθανε και τάφηκε παρακάτω από τη Βαιθήλ, κάτω από τη βελανιδιά· και ονομάστηκε η βελανιδιά Αλλόν-βακούθ.

⁹ Και ο Θεός φάνηκε ξανά στον Ιακώβ, αφού επέστρεψε από την Παδάν-αράμ, και τον ευλόγησε.

¹⁰ Και ο Θεός τού είπε: Το όνομά σου είναι Ιακώβ· δεν θα ονομάζεσαι πλέον Ιακώβ, αλλά Ισραήλ θα είναι το όνομά σου· και αποκάλεσε το όνομά του Ισραήλ.

¹¹ Και ο Θεός τού είπε: Εγώ είμαι ο Θεός ο Παντοκράτορας· να αυξάνεις και να πληθαίνεις· από σένα θα γίνουν έθνος, και πλήθος εθνών, και βασιλιάδες θα βγουν από την οσφύ σου·

¹² και τη γη, την οποία έδωσα στον Αβραάμ και στον Ισαάκ, σε σένα θα τη δώσω· και στο σπέρμα σου ύστερα από σένα θα δώσω αυτή τη γη.

¹³ Και ο Θεός ανέβηκε απ' αυτόν, από τον τόπο όπου μίλησε μαζί του.

¹⁴ Και ο Ιακώβ έστησε μια στήλη στον τόπο όπου μίλησε μαζί του· μια πέτρινη στήλη· και έκανε επάνω της σπονδή, και έχυσε επάνω της λάδι.

¹⁵ Και ο Ιακώβ αποκάλεσε το όνομα του τόπου, όπου ο Θεός μίλησε μαζί του: Βαιθήλ.

¹⁶ **ΥΣΤΕΡΑ** απ' αυτά αναχώρησε από τη Βαιθήλ· κι ενώ απέμενε λίγο διάστημα για να φτάσουν στην Εφραθά, η Ραχήλ γέννησε, και υπέφερε μεγάλον αγώνα στη γέννα της.

¹⁷ Κι ενώ βρισκόταν στον σκληρό αγώνα της γέννας, η μαμή τής είπε: Μη φοβάσαι, επειδή κι αυτός σου είναι γιος·

¹⁸ κι ενώ παρέδινε την ψυχή (επειδή, πέθανε), αποκάλεσε το όνομά του Βεν-ονί· και ο πατέρας του τον αποκάλεσε Βενιαμίν.

¹⁹ Και η Ραχήλ πέθανε, και τάφηκε στον δρόμο τής Εφραθά, που είναι η Βηθλεέμ.

- ²⁰ Και ο Ιακώβ έστησε μια στήλη επάνω στον τάφο της· αυτή είναι η στήλη τού τάφου τής Ραχήλ μέχρι σήμερα.
- ²¹ Και αφού ο Ισραήλ σηκώθηκε, έστησε τη σκηνή του πέρα από το Μιγδώλ-ερέ.
- ²² Και όταν ο Ισραήλ κατοικούσε στη γη εκείνη, ο Ρουβήν πήγε και κοιμήθηκε με τη Βαλλά, την παλλακή τού πατέρα του· κι αυτό, το άκουσε ο Ισραήλ. ΚΑΙ οι γιοι τού Ιακώβ ήσαν 12·
- ²³ οι γιοι τής Λείας, ο Ρουβήν, ο πρωτότοκος του Ιακώβ, και ο Συμεών, και ο Λευί, και ο Ιούδας, και ο Ισάχαρ, και ο Ζαβουλών·
- ²⁴ οι γιοι τής Ραχήλ, ο Ιωσήφ, και ο Βενιαμίν·
- ²⁵ και οι γιοι τής Βαλλάς, της υπηρέτριας της Ραχήλ, ο Δαν, και ο Νεφθαλί·
- ²⁶ και οι γιοι τής Ζελφάς, της υπηρέτριας της Λείας, ο Γαδ, και ο Ασήρ· αυτοί είναι οι γιοι τού Ιακώβ, που γεννήθηκαν σ' αυτόν στην Παδάν-αράμ.
- ²⁷ ΚΑΙ ο Ιακώβ ήρθε στον Ισαάκ τον πατέρα του στη Μαμβρή, στην Κιριάθ-αρβά, που είναι η Χεβρών, όπου είχαν παροικήσει ο Αβραάμ και ο Ισαάκ.
- ²⁸ Και οι ημέρες τού Ισαάκ ήσαν 180 χρόνια.
- ²⁹ Και αφού ο Ισαάκ εξέπνευσε, πέθανε, και προστέθηκε στον λαό του, γέροντας και πήρης ημερών· και τον έθαψαν ο Ησαύ και ο Ιακώβ, οι γιοι του.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 36

ΚΑΙ αυτή είναι η γενεαλογία τού Ησαύ, που είναι ο Εδώμ.

- ² Ο Ησαύ πήρε γυναίκες για τον εαυτό του από τις θυγατέρες τής Χαναάν· την Αδά, θυγατέρα τού Αιλών τού Χετταίου, και την Ολιβαμά, θυγατέρα τού Ανά, εγγονή τού Σεβεγών τού Ευαίου·
- ³ και τη Βασεμάθ, θυγατέρα τού Ισμαήλ, αδελφή τού Νεβαϊώθ.
- ⁴ Και η Αδά γέννησε στον Ησαύ τον Ελιφάς· και η Βασεμάθ γέννησε τον Ραγουήλ·
- ⁵ και η Ολιβαμά γέννησε τον Ιεούς, και τον Ιεγλόμ, και τον Κορέ. Αυτοί είναι οι γιοι τού Ησαύ, που γεννήθηκαν σ' αυτόν στη γη Χαναάν.
- ⁶ Και ο Ησαύ πήρε τις γυναίκες του, και τους γιους του, και τις θυγατέρες του, και όλους τους ανθρώπους της οικογένειάς του, και τα κοπάδια του, και όλα τα κτήνη του, και όλα τα υπάρχοντά του, που απέκτησε στη γη Χαναάν, και πήγε σε άλλη γη, μακριά από τον Ιακώβ τον αδελφό του·
- ⁷ επειδή, τα υπάρχοντά τους ήσαν τόσα πολλά, ώστε δεν μπορούσαν να κατοικήσουν μαζί· και η γη τής παροικήσής τους δεν μπορούσε να τους χωρέσει, εξαιτίας των κτηνών τους.
- ⁸ Και ο Ησαύ κατοίκησε στο βουνό Σηείρ· ο Ησαύ είναι ο Εδώμ.
- ⁹ Κι αυτή είναι η γενεαλογία τού Ησαύ, του πατέρα των Εδωμιτών, στο βουνό Σηείρ·
- ¹⁰ αυτά είναι τα ονόματα των γιων τού Ησαύ: Ο Ελιφάς, ο γιος τής Αδά, γυναίκας τού Ησαύ, ο Ραγουήλ, ο γιος τής Βασεμάθ, γυναίκας τού Ησαύ.
- ¹¹ Και οι γιοι τού Ελιφάς ήσαν: Ο Θαιμάν, ο Ωμάρ, ο Σωφάρ, και ο Γοθώμ, και ο Κενέζ.
- ¹² Και η Θαμνά ήταν παλλακή τού Ελιφάς, γιου τού Ησαύ, και γέννησε στον Ελιφάς τον Αμαλήκ· αυτοί ήσαν οι γιοι τής Αδά, γυναίκας τού Ησαύ.
- ¹³ Κι αυτοί είναι οι γιοι τού Ραγουήλ: Ο Ναχάθ και ο Ζερά, και ο Σομέ και ο Μοζέ· αυτοί ήσαν οι γιοι τής Βασεμάθ, της γυναίκας τού Ησαύ.
- ¹⁴ Κι αυτοί ήσαν οι γιοι τής Ολιβαμάς, θυγατέρας τού Ανά, εγγονής τού Σεβεγών, της γυναίκας τού Ησαύ· και γέννησε στον Ησαύ τον Ιεούς, και τον Ιεγλόμ, και τον Κορέ.

- ¹⁵ Αυτοί ήσαν οι ηγεμόνες των γίων τού Ησαύ· οι γιοι τού Ελιφάς, πρωτοτόκου τού Ησαύ, ο ηγεμόνας Θαιμάν, ο ηγεμόνας Ωμάρ, ο ηγεμόνας Σωφάρ, ο ηγεμόνας Κενέζ,
- ¹⁶ ο ηγεμόνας Κορέ, ο ηγεμόνας Γοθώμ, ο ηγεμόνας Αμαλήκ· αυτοί είναι οι ηγεμόνες του Ελιφάς στη γη Εδώμ· αυτοί ήσαν οι γιοι τής Αδά.
- ¹⁷ Κι αυτοί ήσαν οι γιοι τού Ραγουήλ, γιου τού Ησαύ· ο ηγεμόνας Ναχάθ, ο ηγεμόνας Ζερά, ο ηγεμόνας Σομέ, ο ηγεμόνας Μοζέ· αυτοί είναι οι ηγεμόνες τού Ραγουήλ στη γη Εδώμ· αυτοί ήσαν οι γιοι τής Βασεμάθ, της γυναίκας τού Ησαύ.
- ¹⁸ Κι αυτοί ήσαν οι γιοι τής Ολιβαμάς, της γυναίκας τού Ησαύ· Ο ηγεμόνας Ιεούς, ο ηγεμόνας Ιεγλόμ, ο ηγεμόνας Κορέ· αυτοί ήσαν οι ηγεμόνες τής Ολιβαμάς, θυγατέρας τού Ανά, της γυναίκας τού Ησαύ.
- ¹⁹ Αυτοί είναι οι γιοι τού Ησαύ, που είναι ο Εδώμ· κι αυτοί είναι οι ηγεμόνες τους.
- ²⁰ ΑΥΤΟΙ είναι οι γιοι τού Σηείρ τού Χορραίου, που κατοικούσαν στη γη· ο Λωτάν, και ο Σωβάλ, και ο Σεβεγών, και ο Ανά,
- ²¹ και ο Δησών, και ο Εσέρ, και ο Δισάν· αυτοί είναι οι ηγεμόνες των Χορραίων, των γίων τού Σηείρ, στη γη Εδώμ.
- ²² Και οι γιοι του Λωτάν ήσαν ο Χορρί, και ο Αιμάμ· και η αδελφή τού Λωτάν, η Θαμνά.
- ²³ Κι αυτοί ήσαν οι γιοι του Σωβάλ· ο Αλβάν, και ο Μαναχάθ, και ο Εβάλ, ο Σεφώ, και ο Ωνάμ.
- ²⁴ Κι αυτοί ήσαν οι γιοι του Σεβεγών· και ο Αϊέ, και ο Ανά· αυτός είναι ο Ανά, που βρήκε τα νερά στην έρημο, όταν έβοσκε τα γαϊδούρια τού Σεβεγών, του πατέρα του.
- ²⁵ Κι αυτοί ήσαν οι γιοι του Ανά· Δησών, και Ολιβαμά, η θυγατέρα του Ανά.
- ²⁶ Κι αυτοί ήσαν οι γιοι του Δησών· ο Αμαδάν, και ο Ασβάν, και ο Ιθράμ, και ο Χαρράν.
- ²⁷ Αυτοί ήσαν οι γιοι του Εσέρ· ο Βαλαάν, και ο Ζααβάν, και ο Ακάν.
- ²⁸ Αυτοί ήσαν οι γιοι του Δισάν· ο Ουζ, και ο Αράν.
- ²⁹ Αυτοί είναι οι ηγεμόνες των Χορραίων· ο ηγεμόνας Λωτάν, ο ηγεμόνας Σωβάλ, ο ηγεμόνας Σεβεγών, ο ηγεμόνας Ανά,
- ³⁰ ο ηγεμόνας Δησών, ο ηγεμόνας Εσέρ, ο ηγεμόνας Δισάν· αυτοί είναι οι ηγεμόνες των Χορραίων ανάμεσα στους ηγεμόνες τους στη γη Σηείρ.
- ³¹ Κι αυτοί είναι οι βασιλιάδες, που βασίλευσαν στη γη Εδώμ, πριν βασιλεύσει βασιλιάς επάνω στους γιους Ισραήλ.
- ³² Και στον Εδώμ βασίλευσε ο Βελά, ο γιος τού Βεώρ· και το όνομα της πόλης του ήταν Δενναβά.
- ³³ Και ο Βελά πέθανε, και στη θέση του βασίλευσε ο Ιωβάβ, ο γιος τού Ζερά, από τη Βοσόρρα·
- ³⁴ και ο Ιωβάβ πέθανε, και στη θέση του βασίλευσε ο Χουσάμ από τη γη των Θαιμανιτών.
- ³⁵ Και ο Χουσάμ πέθανε, και στη θέση του βασίλευσε ο Αδάδ, ο γιος τού Βεράδ, αυτός που πάταξε τους Μαδιανίτες στην πεδιάδα Μωάβ· και το όνομα της πόλης του ήταν Αβίθ.
- ³⁶ Και ο Αδάδ πέθανε, και στη θέση του βασίλευσε ο Σαμλά από τη Μασρεκά.
- ³⁷ Και ο Σαμλά πέθανε, και στη θέση του βασίλευσε ο Σαούλ, από τη Ρεχωβώθ, εκείνη κοντά στον ποταμό.
- ³⁸ Και ο Σαούλ πέθανε και στη θέση του βασίλευσε ο Βάαλ-ανάν, ο γιος τού Αχβώρ.
- ³⁹ Και ο Βάαλ-ανάν, ο γιος τού Αχβώρ, πέθανε και στη θέση του βασίλευσε ο Χαδδάρ· και το όνομα της πόλης του ήταν Παού· και το όνομα της γυναίκας του, Μεταβεήλ, θυγατέρα τού Ματραίδ, εγγονή τού Μαιζαάβ.
- ⁴⁰ Κι αυτά είναι τα ονόματα των ηγεμόνων τού Ησαύ, σύμφωνα με τις συγγενειές τους, σύμφωνα με τους τόπους τους, σύμφωνα με τα ονόματά τους. Ο ηγεμόνας Θαμνά, ο

ηγεμόνας Αλβά, ο ηγεμόνας Ιεθέθ,

⁴¹ ο ηγεμόνας Ολιβαμά, ο ηγεμόνας Ηλά, ο ηγεμόνας Φινών.

⁴² Ο ηγεμόνας Κενέζ, ο ηγεμόνας Θαιμάν, ο ηγεμόνας Μιβσάρ,

⁴³ ο ηγεμόνας Μαγεδιήλ, ο ηγεμόνας Ιράμ· αυτοί είναι οι ηγεμόνες τού Εδώμ, σύμφωνα με τις κατοικίες τους στη γη της κτήσης τους· αυτός είναι ο Ησαύ, ο πατέρας των Εδωμιτών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 37

ΚΑΙ ο Ιακώβ κατοίκησε στη γη, στην οποία είχε παροικήσει ο πατέρας του, στη γη Χαναάν.

² Αυτή είναι η γενεαλογία τού Ιακώβ: Ο Ιωσήφ, όντας νέος, 17 χρόνων, έβοσκε τα πρόβατα μαζί με τους αδελφούς του, τους γιους τής Βαλλάς, και τους γιους τής Ζελφάς, των γυναικών τού πατέρα του· και ο Ιωσήφ ανέφερε στον πατέρα τους την κακή τους φήμη.

³ Και ο Ισραήλ αγαπούσε τον Ιωσήφ περισσότερο από όλους τους γιους του, επειδή ήταν ο γιος των γηρατειών του· και του έκανε έναν ποικιλόχρωμο χιτώνα.

⁴ Και βλέποντας οι αδελφοί του, ότι ο πατέρας τους αγαπούσε αυτόν περισσότερο από όλους τους αδελφούς του, τον μίσησαν, και δεν μπορούσαν να του μιλάνε ειρηνικά.

⁵ Και καθώς ο Ιωσήφ ονειρεύτηκε ένα όνειρο, το διηγήθηκε στους αδελφούς του· και τον μίσησαν ακόμα περισσότερο.

⁶ Και τους είπε: Ακούστε, παρακαλώ, τούτο το όνειρο που ονειρεύτηκα·

⁷ Δέστε, εμείς δέναμε δεμάτια στο μέσον της πεδιάδας· και ξάφνου, σηκώθηκε το δικό μου δεμάτι, και στάθηκε όρθιο· και να, τα δικά σας δεμάτια, αφού περιστράφηκαν, προσκύνησαν το δικό μου δεμάτι.

⁸ Και οι αδελφοί του είπαν σ' αυτόν: Βασιλιάς θα γίνεις επάνω σε μας; Ή, θα γίνεις κύριος σε μας; Και τον μίσησαν ακόμα περισσότερο για τα όνειρά του, και για τα λόγια του.

⁹ Και ονειρεύτηκε και άλλο ένα όνειρο, και το διηγήθηκε στους αδελφούς του· και είπε: Δέστε, ονειρεύτηκα και άλλο ένα όνειρο· και να, ο ήλιος, και το φεγγάρι, και 11 αστέρια με προσκυνούσαν.

¹⁰ Και το διηγήθηκε στον πατέρα του, και στους αδελφούς του· και τον επέπληξε ο πατέρας του, και του είπε: Τι είναι αυτό το όνειρο, που ονειρεύτηκες; Άραγε, θάρθουμε, εγώ και η μητέρα σου, και οι αδελφοί σου, για να σε προσκυνήσουμε μέχρις εδάφους;

¹¹ Και τον φθόνησαν οι αδελφοί του· ο πατέρας του, όμως, φύλαγε τον λόγο.

¹² Και οι αδελφοί του πήγαν να βοσκήσουν τα πρόβατα του πατέρα τους στη Συχέμ.

¹³ Και ο Ισραήλ είπε στον Ιωσήφ: Δεν βόσκουν οι αδελφοί σου στη Συχέμ; Έλα, να σε στείλω σ' αυτούς. Κι εκείνος τού είπε: Εδώ είμαι.

¹⁴ Και του είπε: Πήγαινε, λοιπόν, να δεις, αν είναι καλά οι αδελφοί σου, και καλά τα πρόβατα, και να μου φέρεις είδηση. Και τον έστειλε από την κοιλάδα τής Χεβρών· και ήρθε στη Συχέμ.

¹⁵ Και τον βρήκε κάποιος άνθρωπος, ενώ περιπλανιόταν στην πεδιάδα· και ο άνθρωπος τον ρώτησε, λέγοντας: Τι ζητάς;

¹⁶ Κι εκείνος είπε: Τους αδελφούς μου ζητάω· πες μου, παρακαλώ, πού βόσκουν.

¹⁷ Και ο άνθρωπος είπε: Αναχώρησαν από εδώ· επειδή, τους άκουσα να λένε: Ας πάμε στη Δωθάν. Και ο Ιωσήφ πήγε ακολουθώντας την πορεία των αδελφών του, και τους βρήκε στη Δωθάν.

¹⁸ Κι εκείνοι μόλις τον είδαν από μακριά, πριν τους πλησιάσει, έκαναν συμβούλιο εναντίον

του να τον φονεύσουν.

19 Και ο ένας είπε στον άλλον: Να, έρχεται εκείνος ο κύριος των ονείρων·

20 ελάτε, λοιπόν, τώρα, και ας τον φονεύσουμε, και ας τον ρίξουμε σε έναν από τους λάκκους· και θα πούμε: Ένα κακό θηρίο τον κατέφαγε· και θα δούμε, τι θα γίνουν τα όνειρά του.

21 Και όταν ο Ρουβήν το άκουσε, τον ελευθέρωσε από τα χέρια τους, λέγοντας: Ας μη του βλάψουμε τη ζωή.

22 Και ο Ρουβήν είπε σ' αυτούς: Μη χύσετε αίμα· ρίξτε τον σε τούτο τον λάκκο, που είναι μέσα στην έρημο, και μη βάλετε χέρι επάνω του· για να τον ελευθερώσει από τα χέρια τους, και να τον αποδώσει στον πατέρα του.

23 Όταν, λοιπόν, ο Ιωσήφ ήρθε στους αδελφούς του, ξέντυσαν τον Ιωσήφ από τον χιτώνα του, τον ποικιλόχρωμο χιτώνα, που ήταν επάνω του·

24 και παίρνοντάς τον, τον έρριξαν στον λάκκο· και ο λάκκος ήταν άδειος· δεν είχε νερό.

25 Έπειτα, κάθισαν να φάνε ψωμί, και σηκώνοντας τα μάτια τους είδαν· και ξάφνου, μία συνοδεία από Ισμαηλίτες ερχόταν από τη Γαλαάδ, μαζί με τις καμήλες τους, φορτωμένες αρώματα και βάλαμο και μύρο, και πορεύονταν να τα φέρουν κάτω στην Αίγυπτο.

26 Και ο Ιούδας είπε στους αδελφούς του: Ποια η ωφέλεια αν φονεύσουμε τον αδελφό μας, και κρύψουμε το αίμα του;

27 Ελάτε και ας τον πουλήσουμε στους Ισμαηλίτες· και ας μη βάλουμε τα χέρια μας επάνω του· επειδή, αδελφός μας και σάρκα μας είναι. Και οι αδελφοί του υπάκουσαν.

28 Κι ενώ διάβαιναν οι Μαδιανίτες έμποροι, ανέσυραν κι ανέβασαν τον Ιωσήφ από τον λάκκο, και πούλησαν τον Ιωσήφ για 20 αργύρια στους Ισμαηλίτες· κι εκείνοι έφεραν τον Ιωσήφ στην Αίγυπτο.

29 Και ο Ρουβήν επέστρεψε στον λάκκο, και να, ο Ιωσήφ δεν ήταν στον λάκκο· και ξέσχισε τα ενδύματά του.

30 Και επέστρεψε στους αδελφούς του, και είπε: Το παιδί δεν υπάρχει· κι εγώ, εγώ πού να πάω;

31 Τότε, πήραν τον χιτώνα τού Ιωσήφ, και έσφαξαν ένα κατσικάκι από τις κατσίκες, και έβαψαν τον χιτώνα στο αίμα·

32 και έστειλαν τον ποικιλόχρωμο χιτώνα, και τον έφεραν στον πατέρα τους, και είπαν: Βρήκαμε αυτόν· κοίταξε, τώρα, αν είναι ο χιτώνας τού γιου σου ή όχι.

33 Κι εκείνος τον γνώρισε, και είπε: Ο χιτώνας τού γιου μου είναι· ένα κακό θηρίο τον κατέφαγε· κατασπαράχθηκε ολόκληρος ο Ιωσήφ.

34 Και ο Ιακώβ ξέσχισε τα ενδύματά του, και έβαλε σάκο στη μέση του, και πένθησε τον γιο του πολλές ημέρες.

35 Και σηκώθηκαν όλοι οι γιοι του, και όλες οι θυγατέρες του, για να τον παρηγορήσουν· αλλά, δεν ήθελε να παρηγορηθεί, λέγοντας ότι: Πενθώντας θα κατέβω προς τον γιο μου στον τάφο. Και ο πατέρας του τον έκλαψε.

36 Και οι Μαδιανίτες τον πούλησαν στην Αίγυπτο, στον Πετεφρή, έναν αυλικό τού Φαραώ, τον άρχοντα των σωματοφυλάκων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 38

ΚΑΙ κατά τον καιρό εκείνο κατέβηκε ο Ιούδας από τους αδελφούς του, και στράφηκε σε κάποιον άνθρωπο Οδολλαμίτη που ονομαζόταν Ειρά.

2 Και ο Ιούδας είδε εκεί τη θυγατέρα κάποιου Χαναναίου, που ονομαζόταν Σουά· και την

πήρε, και μπήκε μέσα σ' αυτή.

³ Κι εκείνη συνέλαβε, και γέννησε γιο· και αποκάλεσε το όνομά του Ηρ.

⁴ Και συνέλαβε ξανά, και γέννησε γιο· και αποκάλεσε το όνομά του Αυνάν.

⁵ Και γέννησε ξανά και άλλον γιο· και αποκάλεσε το όνομά του Σηλά· και ο Ιούδας ήταν στη Χασβί, όταν τον γέννησε.

⁶ Και ο Ιούδας πήρε μια γυναίκα στον Ηρ, τον πρωτότοκό του, που ονομαζόταν Θάμαρ.

⁷ Και ο Ηρ, ο πρωτότοκος του Ιούδα, στάθηκε κακός μπροστά στον Κύριο· και ο Κύριος τον θανάτωσε.

⁸ Και ο Ιούδας είπε στον Αυνάν: Μπερ μέσα στη γυναίκα τού αδελφού σου, και να τη νυμφευθείς, και να αναστήσεις σπέρμα στον αδελφό σου.

⁹ Αλλ' ο Αυνάν ήξερε ότι το σπέρμα δεν θα ήταν δικό του· γι' αυτό, όταν έμπαινε μέσα στη γυναίκα τού αδελφού του, ξέχυνε στη γη, για να μη δώσει σπέρμα στον αδελφό του.

¹⁰ Κι αυτό που έκανε φάνηκε κακό μπροστά στον Κύριο· γι' αυτό, θανάτωσε κι αυτόν.

¹¹ Και ο Ιούδας είπε στη Θάμαρ τη νύφη του: Κάθησε χήρα στο σπίτι τού πατέρα σου, μέχρις ότου ο Σηλά ο γιος μου γίνει μεγάλος· επειδή, έλεγε: Μήπως πεθάνει κι αυτός, όπως οι αδελφοί του. Πήγε, λοιπόν, η Θάμαρ, και κατοίκησε στο σπίτι τού πατέρα της.

¹² Και ύστερα από πολλές ημέρες, πέθανε η θυγατέρα τού Σουά, η γυναίκα τού Ιούδα· και αφού ο Ιούδας παρηγορήθηκε, ανέβηκε στους κουρευτές των προβάτων του στη Θαμνά, αυτός και ο φίλος του ο Ειρά ο Οδολλαμίτης.

¹³ Κι ανήγγειλαν στη Θάμαρ, λέγοντας: Δες, ο πεθερός σου ανεβαίνει στη Θαμνά για να κουρέψει τα πρόβατά του.

¹⁴ Κι εκείνη έβγαλε τα ενδύματα της χηρείας της, σκεπάστηκε με κάλυμμα, και περιτυλίχθηκε, και κάθησε κοντά στη δίοδο, που είναι στο δρόμο τής Θαμνά· επειδή, είδε ότι ο Σηλά είχε γίνει μεγάλος, κι αυτή δεν δόθηκε σ' αυτόν για γυναίκα.

¹⁵ Και όταν ο Ιούδας την είδε, τη νόμισε για πόρνη· επειδή, είχε σκεπασμένο το πρόσωπό της.

¹⁶ Και στον δρόμο στράφηκε σ' αυτή και είπε: Άφησέ με, παρακαλώ, να μπω μέσα σε σένα· επειδή, δεν γνώρισε ότι ήταν η νύφη του. Κι εκείνη είπε: Τι θα μου δώσεις για να μπεις μέσα σε μένα;

¹⁷ Κι εκείνος είπε: Εγώ θα σου στείλω ένα κατσικάκι από τις κατσίκες του κοπαδιού. Κι εκείνη είπε: Μου δίνεις ένα ενέχυρο, μέχρις ότου να το στείλεις;

¹⁸ Κι εκείνος είπε: Τι ενέχυρο να σου δώσω; Κι εκείνη είπε: Τη σφραγίδα σου, και το περιδέραιό σου, και τη ράβδο σου, που έχεις στο χέρι σου. Και της τα έδωσε, και μπήκε μέσα σ' αυτήν, και συνέλαβε απ' αυτόν.

¹⁹ Ύστερα απ' αυτά, αναχώρησε, και αφού έβγαλε το κάλυμμά της, ντύθηκε τα ενδύματα της χηρείας της.

²⁰ Και ο Ιούδας έστειλε το κατσικάκι από τις κατσίκες διαμέσου τού φίλου του, του Οδολλαμίτη, για να παραλάβει το ενέχυρο από το χέρι τής γυναίκας· αλλά, δεν τη βρήκε·

²¹ και ρώτησε τους ανθρώπους τού τόπου της, λέγοντας: Πού είναι η πόρνη, που καθόταν κοντά στη δίοδο του δρόμου; Κι εκείνοι είπαν: Δεν στάθηκε εδώ πόρνη.

²² Και επέστρεψε στον Ιούδα, και είπε: Δεν τη βρήκα· μάλιστα, οι άνθρωποι του τόπου είπαν: Δεν στάθηκε εδώ πόρνη.

²³ Και ο Ιούδας είπε: Ας τα έχει, για να μη ντροπιαστούμε· δες, εγώ έστειλα τούτο το κατσικάκι, εσύ όμως δεν τη βρήκες.

²⁴ Και ύστερα από τρεις μήνες περίπου, ανήγγειλαν στον Ιούδα, λέγοντας: Η Θάμαρ η νύφη σου πόρνευσε, και μάλιστα, δες, είναι έγκυος από πορνεία. Και ο Ιούδας είπε: Φέρτε

την έξω, και ας κατακαεί.

²⁵ Και όταν την έφερναν έξω, απέστειλε στον πεθερό της, λέγοντας: Από τον άνθρωπο, στον οποίο ανήκουν αυτά, είμαι έγκυος· και είπε ακόμα: Γνώρισε, παρακαλώ, τίνος είναι η σφραγίδα, και το περιδέραιο, κι αυτή η ράβδος.

²⁶ Και ο Ιούδας τα γνώρισε· και είπε: Αυτή είναι δικαιοτέρα από μένα, επειδή δεν την έδωσα στον Σηλά τον γιο μου. Και δεν τη γνώρισε ποτέ πλέον.

²⁷ Και κατά την εποχή που επρόκειτο να γεννήσει, να, στην κοιλιά της υπήρχαν δίδυμα.

²⁸ Κι ενώ γεννούσε, το ένα πρόβαλε το χέρι έξω· και η μαμή παίρννοντάς το, έδεσε επάνω στο χέρι του ένα κόκκινο νήμα, λέγοντας: Αυτός βγήκε πρώτος.

²⁹ Και καθώς τράβηξε πίσω το χέρι του, να, βγήκε ο αδελφός του· κι αυτή είπε: Ποιον χαλασμό έκανες; Επάνω σου ας είναι ο χαλασμός. Γι' αυτό, αποκλήθηκε το όνομά του Φαρές.

³⁰ Και έπειτα βγήκε ο αδελφός του, που είχε το κόκκινο νήμα στο χέρι του· και το όνομά του αποκλήθηκε Ζαρά.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 39

ΚΑΙ κατέβασαν τον Ιωσήφ στην Αίγυπτο· και ο Πετεφρής, ο αυλικός τού Φαραώ, ο άρχοντας των σωματοφυλάκων, άνθρωπος Αιγύπτιος, τον αγόρασε από τα χέρια των Ισραηλιτών, που τον κατέβασαν εκεί.

² Και ο Κύριος ήταν μαζί με τον Ιωσήφ, και ήταν άνθρωπος που ευοδωνόταν· και βρισκόταν στο σπίτι τού κυρίου του, του Αιγυπτίου.

³ Και ο κύριός του είδε, ότι ο Κύριος ήταν μαζί του, και ο Κύριος ευόδωνε στα χέρια του όλα όσα έκανε.

⁴ Και ο Ιωσήφ βρήκε χάρη μπροστά του, και τον υπηρετούσε· και τον έβαλε επιστάτη στο σπίτι του· και όλα όσα είχε, τα παρέδωσε στα χέρια του.

⁵ Και από εκείνο τον καιρό, αφού τον έβαλε επιστάτη στο σπίτι του, και σε όλα όσα είχε, ο Κύριος ευλόγησε το σπίτι τού Αιγυπτίου εξαιτίας του Ιωσήφ· και η ευλογία τού Κυρίου ήταν σε όλα όσα είχε, στο σπίτι και στα χωράφια.

⁶ Και όλα όσα είχε τα παρέδωσε στα χέρια τού Ιωσήφ· και δεν ήξερε από τα υπάρχοντά του τίποτε, εκτός από το ψωμί που έτρωγε. Και ο Ιωσήφ ήταν ωραίος σε παράστημα και όμορφος στην όψη.

⁷ Και ύστερα από τα πράγματα αυτά, η γυναίκα τού κυρίου του, έρριξε τα μάτια της επάνω στον Ιωσήφ· και είπε: Κοιμήσου μαζί μου.

⁸ Αλλ' εκείνος δεν ήθελε, και είπε στη γυναίκα τού κυρίου του: Δες, ο κύριός μου δεν γνωρίζει τίποτε από όσα είναι μαζί μου στο σπίτι· και όλα όσα έχει τα παρέδωσε στα χέρια μου·

⁹ δεν είναι στο σπίτι τούτο κανένας μεγαλύτερός μου ούτε είναι σε μένα κάτι άλλο απαγορευμένο, εκτός από σένα, επειδή είσαι η γυναίκα του· και πώς να πράξω αυτό το μεγάλο κακό, και να αμαρτήσω ενάντια στον Θεό;

¹⁰ Αν και μιλούσε στον Ιωσήφ καθημερινά, αυτός όμως δεν υπάκουσε σ' αυτή να κοιμηθεί μαζί της, για να συνευρεθεί μαζί της.

¹¹ Και κάποια ημέρα ο Ιωσήφ μπήκε στο σπίτι για να κάνει τις δουλειές του, και κανένας από τους ανθρώπους τού σπιτιού δεν ήταν εκεί στο σπίτι.

¹² Κι εκείνη τον άρπαξε από το ένδυμά του, λέγοντας: Κοιμήσου μαζί μου· εκείνος, όμως, αφήνοντας το ένδυμά του στα χέρια της, έφυγε και βγήκε έξω.

- ¹³ Και καθώς είδε, ότι άφησε το ένδυμά του στα χέρια της, και έφυγε έξω,
- ¹⁴ φώναξε δυνατά προς τους ανθρώπους τού σπιτιού της, και τους μίλησε, λέγοντας: Δέστε, μας έφερε έναν άνθρωπο Εβραίο για να μας εμπαίξει· μπήκε μέσα σε μένα για να κοιμηθεί μαζί μου, κι εγώ φώναξα με μεγάλη φωνή·
- ¹⁵ και καθώς άκουσε ότι ύψωσα τη φωνή μου και φώναξα, αφήνοντας το ένδυμά του κοντά μου, έφυγε, και βγήκε έξω,
- ¹⁶ και απέθεσε το ένδυμά του κοντά της, μέχρις ότου ήρθε ο κύριός του στο σπίτι του.
- ¹⁷ Και του είπε αυτά τα ίδια λόγια, λέγοντας: Ο δούλος ο Εβραίος, που μας έφερες, μπήκε μέσα σε μένα για να με εμπαίξει·
- ¹⁸ και καθώς ύψωσα τη φωνή μου και φώναξα, αφήνοντας το ένδυμά του κοντά μου, έφυγε έξω.
- ¹⁹ Και καθώς ο κύριός του άκουσε τα λόγια τής γυναίκας του, που του είπε, λέγοντας: Έτσι μου έκανε ο δούλος σου, η οργή του άναψε.
- ²⁰ Και ο κύριος του Ιωσήφ, αφού τον πήρε, τον έβαλε στην οχυρωμένη φυλακή, στον τόπο όπου ήσαν φυλακισμένοι οι δέσμιοι του βασιλιά· και έμενε εκεί στην οχυρωμένη φυλακή.
- ²¹ Αλλ' ο Κύριος ήταν μαζί με τον Ιωσήφ, και ξέχυνε επάνω σ' αυτόν έλεος, και του έδωσε χάρη μπροστά στον αρχιδεσμοφύλακα.
- ²² Και ο αρχιδεσμοφύλακας παρέδωσε στα χέρια τού Ιωσήφ όλους τους φυλακισμένους, που ήσαν στην οχυρωμένη φυλακή· και όλα όσα γίνονταν εκεί, τα έκανε αυτός.
- ²³ Ο αρχιδεσμοφύλακας δεν κοίταζε τίποτε από όσα ήσαν στα χέρια του· επειδή, ο Κύριος ήταν μαζί του· και ο Κύριος ευόδωνε όσα αυτός έκανε.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 40

- Κ**ΑΙ ύστερα από τα πράγματα αυτά, ο οινοχόος τού βασιλιά τής Αιγύπτου, και ο αρτοποιός, αμάρτησαν στον κύριό τους τον βασιλιά τής Αιγύπτου.
- ² Και ο Φαραώ οργίστηκε εναντίον των δύο αυλικών του, εναντίον του αρχιοινοχόου, και εναντίον του αρχισιτοποιού.
- ³ Και τους έβαλε σε φύλαξη, στο σπίτι τού άρχοντα των σωματοφυλάκων, στην οχυρωμένη φυλακή, στον τόπο όπου ήταν φυλακισμένος ο Ιωσήφ.
- ⁴ Και ο άρχοντας των σωματοφυλάκων τούς εμπιστεύθηκε στον Ιωσήφ, κι αυτός τους υπηρετούσε· και ήσαν για κάμποσο καιρό στη φυλακή.
- ⁵ Και ο οινοχόος και ο αρτοποιός τού βασιλιά της Αιγύπτου, που ήσαν φυλακισμένοι στην οχυρωμένη φυλακή, ονειρεύτηκαν και οι δύο ένα όνειρο, ο κάθε ένας το όνειρό του την ίδια νύχτα· ο κάθε ένας με την εξήγηση του ονείρου του.
- ⁶ Και ο Ιωσήφ μπαίνοντας μέσα προς αυτούς το πρωί, τους είδε· και να, ήσαν ταραγμένοι.
- ⁷ Και ρώτησε τους αυλικούς τού Φαραώ, που ήσαν μαζί του στη φυλακή, στο σπίτι τού κυρίου του, λέγοντας: Γιατί είναι σήμερα σκυθρωπά τα πρόσωπά σας;
- ⁸ Κι εκείνοι του είπαν: Ονειρευτήκαμε ένα όνειρο, και δεν υπάρχει κανένας που να το εξηγήσει. Και ο Ιωσήφ είπε σ' αυτούς: Οι εξηγήσεις δεν ανήκουν στον Θεό; Διηγηθείτε μου, παρακαλώ.
- ⁹ Και ο αρχιοινοχόος διηγήθηκε το όνειρό του στον Ιωσήφ, και του είπε: Είδα στο όνειρό μου, και να, μια άμπελος μπροστά μου·
- ¹⁰ και στην άμπελο ήσαν τρεις κλάδοι, και φαινόταν σαν να βλαστάνει, και τα άνθη της άνοιξαν, και τα τσαμπιά τού σταφυλιού ωρίμασαν·
- ¹¹ και το ποτήρι τού Φαραώ ήταν στο χέρι μου· και πήρα τα σταφύλια, και τα συμπίεσα στο

ποτήρι τού Φαραώ, και έδωσα το ποτήρι στο χέρι τού Φαραώ.

¹² Και ο Ιωσήφ είπε σ' αυτόν: Αυτή είναι η εξήγησή του· οι τρεις κλάδοι είναι τρεις ημέρες·

¹³ ύστερα από τρεις ημέρες ο Φαραώ θα υψώσει το κεφάλι σου, και θα σε αποκαταστήσει στο υπουργημά σου· και θα δώσεις το ποτήρι τού Φαραώ στο χέρι του σύμφωνα με την προηγούμενη συνήθεια, όταν ήσουν οينوχός του·

¹⁴ αλλά, θυμήσου με, όταν σου γίνει το καλό· και κάνε, παρακαλώ, έλεος σε μένα, και ανέφερε για μένα στον Φαραώ, και βγάλεμε από τούτο το οίκημα·

¹⁵ επειδή, στ' αλήθεια κλέφτηκα από τη γη των Εβραίων· κι εδώ πάλι δεν έκανα τίποτε, ώστε να με βάλουν σε τούτο τον λάκκο.

¹⁶ Και βλέποντας ο αρχισιτοποιός ότι η εξήγηση ήταν καλή, είπε στον Ιωσήφ: Κι εγώ είδα στο όνειρό μου, και να, τρία άσπρα πανέρια επάνω στο κεφάλι μου·

¹⁷ και μέσα στο πανέρι που ήταν επάνω-επάνω, ήσαν από όλα τα φαγητά τού Φαραώ, της τέχνης τού αρτοποιού· και τα πουλιά τα έτρωγαν από το πανέρι, από επάνω από το κεφάλι μου.

¹⁸ Και αποκρινόμενος ο Ιωσήφ, είπε: Αυτή είναι η εξήγησή του· τα τρία πανέρια είναι τρεις ημέρες·

¹⁹ μετά από τρεις ημέρες, ο Φαραώ θα υψώσει το κεφάλι σου επάνω από σένα, και θα σε κρεμάσει σε ξύλο, και τα πουλιά θα φάνε τη σάρκα σου από επάνω σου.

²⁰ Και την τρίτη ημέρα, την ημέρα των γενεθλίων τού Φαραώ, έκανε συμπόσιο σε όλους τους δούλους του· και ύψωσε το κεφάλι τού αρχιοينوχού και το κεφάλι τού αρχισιτοποιού ανάμεσα στους δούλους του.

²¹ Και τον μεν αρχιοينوχό τον αποκατέστησε στην οينوχοΐα του, και έδωσε το ποτήρι στο χέρι τού Φαραώ·

²² ενώ τον αρχισιτοποιό τον κρέμασε· καθώς ο Ιωσήφ είχε εξηγήσει σ' αυτούς.

²³ Ο αρχιοينوχός, όμως, δεν θυμήθηκε τον Ιωσήφ, αλλά τον λησμόνησε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 41

ΚΑΙ ύστερα από παρέλευση δύο χρόνων, ο Φαραώ είδε ένα όνειρο· και να, στεκόταν κοντά στον ποταμό·

² και ξάφνου, επτά δαμάλια όμορφα και παχύσαρκα ανέβαιναν από τον ποταμό, και έβοσκαν στο λιβάδι·

³ και ξάφνου, άλλα επτά δαμάλια ανέβαιναν, ύστερα από εκείνα, από τον ποταμό, άσχημα και λεπτόσαρκα, και στέκονταν κοντά στα άλλα δαμάλια στην άκρη τού ποταμού·

⁴ και τα δαμάλια τα άσχημα και λεπτόσαρκα κατέφαγαν τα επτά δαμάλια τα όμορφα και παχύσαρκα. Τότε, ο Φαραώ ξύπνησε.

⁵ Και καθώς αποκοιμήθηκε ονειρεύτηκε μια δεύτερη φορά· και ξάφνου, επτά στάχυα παχιά και καλά ανέβαιναν από τον ίδιο κορμό·

⁶ και ξάφνου, άλλα επτά στάχυα λεπτά, και καμένα από τον ανατολικό άνεμο, αναφύονταν ύστερα από εκείνα·

⁷ και τα στάχυα τα λεπτά κατάπιαν τα επτά στάχυα τα παχιά και μεστά. Και ο Φαραώ ξύπνησε, και να, ήταν όνειρο.

⁸ Και το πρωί, το πνεύμα του ήταν ταραγμένο· και στέλνοντας κάλεσε όλους τους μάγους τής Αιγύπτου, και όλους τους σοφούς της· και ο Φαραώ διηγήθηκε σ' αυτούς τα όνειρά του· αλλά, δεν υπήρχε κανένας, που να τα εξηγήσει στον Φαραώ.

⁹ Τότε, ο αρχιοينوχός μίλησε στον Φαραώ, λέγοντας: Σήμερα θυμάμαι την αμαρτία μου·

- 10** ο Φαραώ είχε οργιστεί εναντίον των δούλων του, και με έβαλε σε φυλακή, στο σπίτι του άρχοντα των σωματοφυλάκων, εμένα και τον αρχιστοιχειό·
- 11** και είδαμε ένα όνειρο την ίδια νύχτα, εγώ και εκείνος· ονειρευτήκαμε ο κάθε ένας σύμφωνα με την εξήγηση του ονείρου του·
- 12** και ήταν εκεί μαζί μας ένας νέος, Εβραίος, δούλος τού άρχοντα των σωματοφυλάκων· και του διηγηθήκαμε, και μας εξήγησε τα όνειρά μας· στον κάθε έναν σύμφωνα με το όνειρό του έκανε την εξήγηση·
- 13** και καθώς μας τα εξήγησε, έτσι και συνέβηκε· εμένα μεν αποκατέστησε στο υπουργημά μου, και εκείνον τον κρέμασε.
- 14** ΤΟΤΕ, στέλνοντας ο Φαραώ, κάλεσε τον Ιωσήφ, και τον έβγαλαν γρήγορα από τη φυλακή· και ξυρίστηκε, και άλλαξε τη στολή του, και ήρθε στον Φαραώ.
- 15** Και ο Φαραώ είπε στον Ιωσήφ: Είδα ένα όνειρο, και δεν υπάρχει κανένας που να το εξηγήσει· κι εγώ άκουσα για σένα να λένε, ότι καταλαβαίνεις τα όνειρα, ώστε να τα εξηγήεις.
- 16** Και αποκρίθηκε ο Ιωσήφ στον Φαραώ, λέγοντας: Όχι εγώ· ο Θεός θα δώσει στον Φαραώ σωτήρια απόκριση.
- 17** Και ο Φαραώ είπε στον Ιωσήφ: Στο όνειρό μου, δες, στεκόμουν στην άκρη τού ποταμού·
- 18** και ξάφνου, επτά δαμάλια παχύσαρκα και όμορφα ανέβαιναν από τον ποταμό, και έβοσκαν στο λιβάδι·
- 19** και ξάφνου, άλλα επτά δαμάλια ανέβαιναν ύστερα απ' αυτά, αδύνατα, και πολύ άσχημα, και λεπτόσαρκα, τέτοια που άσχημότερα δεν είχα δει ποτέ σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου·
- 20** και τα δαμάλια τα λεπτά και άσχημα κατέφαγαν τα επτά πρώτα δαμάλια τα παχιά·
- 21** και αφού μπήκαν στις κοιλιές τους, δεν διακρινόταν ότι μπήκαν στις κοιλιές τους, αλλά η εμφάνισή τους ήταν άσχημη, καθώς και προηγουμένως· τότε, ξύπνησα.
- 22** Έπειτα, είδα στο όνειρό μου, και ξάφνου, επτά στάχυα ανέβαιναν από τον ίδιο κορμό, μεστά και καλά·
- 23** και ξάφνου, άλλα επτά στάχυα ξερά, λεπτά, καμένα από τον ανατολικό άνεμο, αναφύονταν ύστερα απ' αυτά·
- 24** και τα λεπτά στάχυα κατάπιαν τα επτά στάχυα τα καλά· και τα είπα αυτά στους μάγους, αλλά δεν υπήρχε κανένας που να μου τα εξηγήσει.
- 25** Και ο Ιωσήφ είπε στον Φαραώ: Το όνειρο του Φαραώ είναι ένα· ο Θεός φανέρωσε στον Φαραώ όσα πρόκειται να κάνει.
- 26** Τα επτά δαμάλια τα καλά είναι επτά χρόνια· και τα επτά στάχυα τα καλά είναι επτά χρόνια· το όνειρο είναι ένα.
- 27** Και τα επτά δαμάλια τα λεπτά και άσχημα, που ανέβαιναν έπειτα απ' αυτά, είναι επτά χρόνια· και τα επτά στάχυα τα άμεστα, τα καμένα από τον ανατολικό άνεμο, θα είναι επτά χρόνια πείνας.
- 28** Τούτο είναι το πράγμα που είπα στον Φαραώ· ο Θεός φανέρωσε στον Φαραώ όσα πρόκειται να κάνει.
- 29** Δες, έρχονται επτά χρόνια μεγάλης αφθονίας σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου·
- 30** και ύστερα απ' αυτά, θα επέλθουν επτά χρόνια πείνας· και ολόκληρη η αφθονία θα λησμονηθεί στη γη τής Αιγύπτου, και η πείνα θα καταφθείρει τη γη·
- 31** και δεν θα γνωριστεί η αφθονία επάνω στη γη, εξαιτίας εκείνης της πείνας, που πρόκειται να ακολουθήσει· επειδή, θα είναι βαριά σε υπερβολικό βαθμό.
- 32** Και το ότι το όνειρο επαναλήφθηκε στον Φαραώ δύο φορές, δείχνει ότι το πράγμα είναι

αποφασισμένο από τον Θεό, και ότι ο Θεός θα επιταχύνει να το εκτελέσει.

33 Τώρα, λοιπόν, ας προβλέψει ο Φαραώ έναν άνθρωπο συνετό και με φρόνηση και ας τον καταστήσει επάνω στη γη τής Αιγύπτου·

34 ας κάνει ο Φαραώ, και ας διορίσει επιστάτες στη γη· και ας παίρνει το ένα πέμπτο από τη γη τής Αιγύπτου, στα επτά χρόνια τής αφθονίας·

35 και ας μαζέψουν όλες τις τροφές αυτών των ερχόμενων καλών χρόνων· και ας αποταμιεύσουν σιτάρι κάτω από το χέρι τού Φαραώ, για τροφές στις πόλεις, και ας το φυλάττουν·

36 και οι τροφές θα μένουν φυλαγμένες για τη γη στα επτά χρόνια τής πείνας, που θα ακολουθήσουν στη γη τής Αιγύπτου· για να μη χαθεί ο τόπος από την πείνα.

37 Και ο λόγος άρεσε στον Φαραώ, και σε όλους τους δούλους του.

38 Και ο Φαραώ είπε στους δούλους του: Μπορούμε να βρούμε έναν άνθρωπον όπως τούτον, στον οποίο υπάρχει το πνεύμα τού Θεού;

39 Και ο Φαραώ είπε στον Ιωσήφ: Επειδή, ο Θεός έδειξε σε σένα όλα αυτά, δεν υπάρχει κανένας τόσο συνετός και φρόνιμος όσο εσύ.

40 Εσύ θα είσαι επάνω στο παλάτι μου, και στον λόγο τού στόματός σου θα υπακούει ολόκληρος ο λαός μου· μόνον στον θρόνο θα είμαι ανώτερός σου.

41 Και ο Φαραώ είπε στον Ιωσήφ: Να, σε κατέστησα επάνω σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου.

42 Και βγάζοντας ο Φαραώ το δαχτυλίδι από το χέρι του, το έβαλε στο χέρι τού Ιωσήφ, και τον έντυσε με ενδύματα από πολυτελές λινό, και του περιέθεσε ένα χρυσό περιδέрайο γύρω στον λαιμό του.

43 Και τον ανέβασε επάνω στη δεύτερη άμαξά του· και διακήρυτταν μπροστά του: Γονατίστε· και τον κατέστησε επάνω σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου.

44 Και ο Φαραώ είπε στον Ιωσήφ: Εγώ είμαι ο Φαραώ, και χωρίς εσένα κανένας δεν θα σηκώσει το χέρι του ή το πόδι του, σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου.

45 Και ο Φαραώ ονόμασε τον Ιωσήφ Ζαφνάθ-πανεάχ και του έδωσε για γυναίκα την Ασενέθ, τη θυγατέρα τού Ποτιφερά, ιερέα της Ων. Και ο Ιωσήφ βγήκε στη γη τής Αιγύπτου.

46 ΚΑΙ ο Ιωσήφ ήταν 30 χρόνων όταν παραστάθηκε μπροστά στον Φαραώ, τον βασιλιά τής Αιγύπτου· και ο Ιωσήφ βγήκε μπροστά από τον Φαραώ, και διαπέρασε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου.

47 Και η γη καρποφόρησε πλουσιοπάροχα στα επτά χρόνια τής αφθονίας·

48 και μάζεψε όλες τις τροφές των επτά χρόνων που έγιναν στη γη τής Αιγύπτου· και εναπέθεσε τις τροφές στις πόλεις· τις τροφές των χωραφιών, που ήσαν γύρω από κάθε πόλη, τις έβαλε σ' αυτή.

49 Και ο Ιωσήφ μάζεψε σιτάρι σαν την άμμο τής θάλασσας, πολύ, σε υπερβολικό βαθμό, ώστε έπαυσε να το μετράει, επειδή ήταν αμέτρητο.

50 Και στον Ιωσήφ γεννήθηκαν δύο γιοι, πριν έρθουν τα χρόνια τής πείνας· τους οποίους η Ασενέθ, η θυγατέρα τού Ποτιφερά, του ιερέα της Ων, γέννησε σ' αυτόν.

51 Και ο Ιωσήφ αποκάλεσε το όνομα του πρωτοτόκου, Μανασσή· επειδή, είπε: Ο Θεός με έκανε να λησμονήσω όλους τους πόνους μου και ολόκληρη την οικογένεια του πατέρα μου.

52 Και το όνομα του δεύτερο αποκάλεσε Εφραΐμ· επειδή, είπε: Ο Θεός με αύξησε στη γη τής θλίψης μου.

53 ΚΑΙ πέρασαν τα επτά χρόνια τής αφθονίας, που έγινε στη γη τής Αιγύπτου.

54 Και άρχισαν να έρχονται τα επτά χρόνια της πείνας, καθώς είχε πει ο Ιωσήφ· και η

πείνα έγινε σε όλους τους τόπους· σε ολόκληρη, όμως, τη γη τής Αιγύπτου υπήρχε ψωμί.

55 Και όταν πείνασε ολόκληρη η γη τής Αιγύπτου, ο λαός κραύγασε στον Φαραώ για ψωμί. Και ο Φαραώ είπε σε όλους τους Αιγυπτίους: Πηγαίνετε στον Ιωσήφ· ό,τι σας πει, να κάνετε.

56 Και η πείνα ήταν επάνω σε ολόκληρο το πρόσωπο της γης. Και ο Ιωσήφ άνοιξε όλες τις αποθήκες, και πουλούσε σιτάρι στους Αιγυπτίους· και η πείνα βάραινε επάνω στη γη τής Αιγύπτου.

57 Και όλοι οι τόποι έρχονταν στην Αίγυπτο, στον Ιωσήφ, για να αγοράζουν σιτάρι· επειδή, η πείνα βάραινε επάνω σε ολόκληρη τη γη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 42

ΚΑΙ ο Ιακώβ είδε ότι υπήρχε σιτάρι στην Αίγυπτο· και ο Ιακώβ είπε στους γιους του: Τι βλέπετε ο ένας τον άλλον;

2 Και είπε: Δέστε, άκουσα ότι υπάρχει σιτάρι στην Αίγυπτο· κατεβείτε εκεί, και αγοράστε για μας από εκεί για να ζήσουμε, και να μη πεθάνουμε.

3 Και κατέβηκαν οι δέκα αδελφοί του Ιωσήφ για να αγοράσουν σιτάρι από την Αίγυπτο.

4 Τον Βενιαμίν, όμως, τον αδελφό τού Ιωσήφ, ο Ιακώβ δεν τον έστειλε μαζί με τους αδελφούς του· επειδή, είπε: Μήπως συμβεί και σ' αυτόν συμφορά.

5 Και οι γιοι τού Ισραήλ ήρθαν για να αγοράσουν σιτάρι, ανάμεσα σ' εκείνους που έρχονταν εκεί· επειδή, η πείνα ήταν στη γη Χαναάν.

6 Και ο Ιωσήφ ήταν ο διοικητής τού τόπου· αυτός πουλούσε σε ολόκληρο τον λαό τού τόπου· ήρθαν, λοιπόν, οι αδελφοί τού Ιωσήφ, και τον προσκύνησαν κατά πρόσωπο μέχρις εδάφους.

7 Και καθώς ο Ιωσήφ είδε τους αδελφούς του, τους γνώρισε· προσποιήθηκε, όμως, σ' αυτούς τον ξένον, και τους μιλούσε σκληρά· και τους είπε: Από πού έρχεστε; Κι εκείνοι είπαν: Από τη γη Χαναάν, για να αγοράσουμε τροφές.

8 Και ο μεν Ιωσήφ γνώρισε τους αδελφούς του· εκείνοι, όμως, δεν τον γνώρισαν.

9 Και ο Ιωσήφ θυμήθηκε τα όνειρα, που ονειρεύτηκε γι' αυτούς· και τους είπε: Είστε κατάσκοποι· ήρθατε να παρατηρήσετε τα γυμνά τού τόπου.

10 Κι εκείνοι τού είπαν: Όχι, κύριέ μου· αλλά, οι δούλοι σου ήρθαμε για να αγοράσουμε τροφές·

11 εμείς όλοι είμαστε γιοι ενός ανθρώπου· καλοί άνθρωποι είμαστε· οι δούλοι σου δεν είναι κατάσκοποι.

12 Και είπε σ' αυτούς: Όχι, αλλά ήρθατε για να παρατηρήσετε τα γυμνά τού τόπου.

13 Κι εκείνοι είπαν: Οι δούλοι σου είμαστε 12 αδελφοί, γιοι ενός ανθρώπου στη γη Χαναάν· και δες, ο νεότερος βρίσκεται σήμερα μαζί με τον πατέρα μας, και ο άλλος δεν υπάρχει.

14 Και ο Ιωσήφ τούς είπε: Αυτό είναι που σας είπα, λέγοντας, είστε κατάσκοποι.

15 Με τούτο θα δοκιμαστείτε· μα τη ζωή τού Φαραώ, δεν θα βγείτε από εδώ, αν δεν έρθει εδώ ο αδελφός σας ο νεότερος·

16 στείλτε έναν από σας, και ας φέρει τον αδελφό σας· εσείς, όμως, θα μένετε δέσμιοι μέχρις ότου αποδειχθούν τα λόγια σας, αν λέτε την αλήθεια· διαφορετικά, μα τη ζωή τού Φαραώ, σίγουρα είστε κατάσκοποι.

17 Και τους έβαλε σε φύλαξη τρεις ημέρες.

18 Και την τρίτη ημέρα ο Ιωσήφ τούς είπε: Αυτό θα κάνετε, και θα ζήσετε· επειδή, εγώ φοβάμαι τον Θεό:

- ¹⁹ Αν είστε καλοί, ένας από τους αδελφούς σας ας μείνει δέσμιος στη φυλακή, όπου είστε· εσείς πηγαίνετε, πάρτε σιτάρι για την πείνα των σπιτιών σας·
- ²⁰ φέρτε, όμως, σε μένα τον αδελφό σας τον νεότερο· έτσι θα επαληθευθούν τα λόγια σας, και δεν θα πεθάνετε. Και έκαναν έτσι.
- ²¹ Και ο ένας είπε στον άλλον: Αληθινά είμαστε ένοχοι για τον αδελφό μας, επειδή είδαμε τη θλίψη τής ψυχής του, όταν μας παρακαλούσε, και δεν τον εισακούσαμε· γι' αυτό, ήρθε επάνω μας αυτή η θλίψη.
- ²² Και ο Ρουβήν αποκρίθηκε σ' αυτούς λέγοντας: Δεν σας είπα, λέγοντας, μη αμαρτήσετε ενάντια στο παιδί; Και δεν ακούσατε· γι' αυτό δέστε, και το αίμα του εκζητείται.
- ²³ Κι αυτοί δεν ήξεραν ότι ο Ιωσήφ καταλάβαινε· επειδή, συνομιλούσαν μέσω διερμηνέα.
- ²⁴ Και αφού αποσύρθηκε από κοντά τους έκλαψε· και επέστρεψε ξανά σ' αυτούς, και τους μιλούσε· και πήρε απ' αυτούς τον Συμεών, και τον έδεσε μπροστά τους.
- ²⁵ Τότε, ο Ιωσήφ πρόσταξε να γεμίσουν τα σκεύη τους με σιτάρι, και επιστρέψουν το ασήμι του καθενός μέσα στο σακί του, και να τους δώσουν ζωοτροφία για τον δρόμο· κι έγινε σ' αυτούς έτσι.
- ²⁶ Και όταν φόρτωσαν το σιτάρι τους στα γαϊδούρια τους, αναχώρησαν από εκεί.
- ²⁷ Και όταν ένας απ' αυτούς έλυσε το σακί του, για να δώσει στο γαϊδούρι του τροφή στο κατάλυμα, είδε το ασήμι του, και να, ήταν στο στόμιο του σακιού του.
- ²⁸ Και είπε στους αδελφούς του: Το ασήμι μου μού δόθηκε πίσω, και μάλιστα, να, είναι στο σακί μου· και εκπλάγηκε η καρδιά τους, και συνταράχτηκαν, λέγοντας μεταξύ τους: Τι είναι τούτο, που μας έκανε ο Θεός;
- ²⁹ ΚΑΙ ήρθαν στον Ιακώβ τον πατέρα τους στη γη Χαναάν, κι ανήγγειλαν σ' αυτόν όλα όσα συνέβησαν σ' αυτούς, λέγοντας:
- ³⁰ Ο άνθρωπος, ο κύριος του τόπου, μας μίλησε σκληρά, και μας πήρε σαν κατάσκοπους του τόπου.
- ³¹ Και του είπαμε: Είμαστε καλοί άνθρωποι· δεν είμαστε κατάσκοποι·
- ³² είμαστε 12 αδελφοί, γιοι τού πατέρα μας· ο ένας δεν υπάρχει· και ο νεότερος είναι σήμερα με τον πατέρα μας στη γη Χαναάν.
- ³³ Και ο άνθρωπος, ο κύριος του τόπου, μας είπε: Με τούτο θα γνωρίσω ότι είστε καλοί άνθρωποι· έναν από τους αδελφούς σας αφήστε μαζί μου, και παίρνοντας σιτάρι για την πείνα των σπιτιών σας, φύγετε·
- ³⁴ και φέρτε σε μένα τον αδελφό σας τον νεότερο· τότε, θα γνωρίσω ότι δεν είστε κατάσκοποι, αλλά είστε καλοί· και θα σας αποδώσω τον αδελφό σας, και θα εμπορεύεστε στον τόπο.
- ³⁵ Και όταν άδειασαν τα σακιά τους, να, του καθενός το κομπόδεμα με το ασήμι ήταν μέσα στο σακί του· και όταν αυτοί και ο πατέρας τους είδαν τα κομποδέματα με το ασήμι τους, φοβήθηκαν.
- ³⁶ Και ο Ιακώβ, ο πατέρας τους, τους είπε: Εσείς με ατεκνώσατε· ο Ιωσήφ δεν υπάρχει, και ο Συμεών δεν υπάρχει, και τον Βενιαμίν θα πάρετε· επάνω μου ήρθαν όλα αυτά.
- ³⁷ Και ο Ρουβήν είπε στον πατέρα του, λέγοντας: Θανάτωσε τους δύο γιους μου, αν δεν τον φέρω πίσω σε σένα· δώσ' τον στο χέρι μου κι εγώ θα τον επαναφέρω σε σένα.
- ³⁸ Κι εκείνος είπε: Δεν θα κατέβει ο γιος μου μαζί σας· επειδή, ο αδελφός του πέθανε, και έμεινε αυτός μόνος. Και αν συμβεί σ' αυτόν συμφορά στον δρόμο όπου πηγαίνετε, τότε θα κατεβάσετε την πολιά μου στον τάφο με λύπη.

ΚΑΙ η πείνα βάραινε στη γη.

² Και αφού τέλειωσαν τρώγοντας το σιτάρι που είχαν φέρει από την Αίγυπτο, ο πατέρας τους είπε σ' αυτούς: Πηγαίνετε ξανά, αγοράστε μας λίγες τροφές.

³ Και ο Ιούδας τού είπε, λέγοντας: Έντονα διαμαρτυρήθηκε σε μας ο άνθρωπος, λέγοντας: Δεν θα δείτε το πρόσωπό μου, αν δεν είναι μαζί σας ο αδελφός σας.

⁴ Αν, λοιπόν, αποστείλεις μαζί μας τον αδελφό μας, θα κατέβουμε, και θα σου αγοράσουμε τροφές·

⁵ αλλά, αν δεν τον αποστείλεις, δεν θα κατέβουμε, επειδή ο άνθρωπος μας είπε: Δεν θα δείτε το πρόσωπό μου, αν ο αδελφός σας δεν είναι μαζί σας.

⁶ Και ο Ισραήλ είπε: Γιατί με κακοποιήσατε, φανερώνοντας στον άνθρωπο ότι έχετε και άλλον αδελφό;

⁷ Κι εκείνοι είπαν: Ο άνθρωπος μας ρώτησε ακριβώς για μας, και για τη συγγένειά μας, λέγοντας: Ο πατέρας σας ζει ακόμα; Έχετε άλλον αδελφό; Και του αποκριθήκαμε σύμφωνα με την ερώτηση αυτή· μπορούσαμε να ξέρουμε ότι θα μας έλεγε: Φέρτε τον αδελφό σας;

⁸ Και ο Ιούδας είπε στον Ισραήλ τον πατέρα του: Στείλε το παιδί μαζί μου, και αφού σηκωθούμε ας πάμε, για να ζήσουμε, και να μη πεθάνουμε, εμείς, εσύ, και οι οικογένειές μας·

⁹ εγώ εγγυώμαι γι' αυτόν· από το χέρι μου να τον ζητήσεις· αν δεν τον φέρω σε σένα, και δεν τον στήσω μπροστά σου, τότε να είμαι παντοτινά υπεύθυνος σε σένα·

¹⁰ επειδή, αν δεν χρονοτριβούσαμε, σίγουρα αυτή θα ήταν η δεύτερη φορά μέχρι τώρα που θα επιστρέφαμε.

¹¹ Και ο Ισραήλ, ο πατέρας τους, είπε σ' αυτούς: Αν έτσι πρέπει να γίνει, κάντε το, λοιπόν· πάρτε στα σκεύη σας από τους καλύτερους καρπούς τής γης, και φέρτε στον άνθρωπο δώρα, λίγο βάλσαμο, και λίγο μέλι, αρώματα, και μύρο, φυστίκια, και αμύγδαλα·

¹² και πάρτε διπλάσιο ασήμι στα χέρια σας· και το ασήμι εκείνο που σας επιστράφηκε στο στόμιο των σακιών σας, φέρτε το πάλι στα χέρια σας· ίσως, έγινε κατά λάθος·

¹³ και πάρτε τον αδελφό σας, και αφού σηκωθείτε, επιστρέψτε στον άνθρωπο·

¹⁴ και ο Θεός, ο Παντοδύναμος, να σας δώσει χάρη μπροστά στον άνθρωπο, για να αποστείλει μαζί σας τον άλλο σας αδελφό και τον Βενιαμίν· κι εγώ, αν είναι να ατεκνωθώ, ας ατεκνωθώ.

¹⁵ ΚΑΙ οι άνθρωποι, παίρνοντας αυτά τα δώρα, πήραν και διπλάσιο ασήμι στα χέρια τους, και τον Βενιαμίν· και αφού σηκώθηκαν, κατέβηκαν στην Αίγυπτο, και παραστάθηκαν μπροστά στον Ιωσήφ.

¹⁶ Και όταν ο Ιωσήφ είδε τον Βενιαμίν μαζί τους, είπε στον επιστάτη τού σπιτιού: Φέρε τους ανθρώπους στο σπίτι, και σφάξε ένα σφαχτό, και ετοίμασε, επειδή μαζί μου θα φάνε οι άνθρωποι το μεσημέρι.

¹⁷ Και ο άνθρωπος έκανε όπως του είπε ο Ιωσήφ· και ο άνθρωπος έφερε τους ανθρώπους μέσα στο σπίτι τού Ιωσήφ.

¹⁸ Και οι άνθρωποι φοβήθηκαν, επειδή φέρθηκαν μέσα στο σπίτι τού Ιωσήφ· και είπαν: Για το ασήμι, που επιστράφηκε στα σακιά μας την πρώτη φορά, μας φέρνουν μέσα, για να βρει αφορμή εναντίον μας, και να ριχτεί επάνω μας, και να πάρει εμάς για δούλους, και τα γαϊδούρια μας.

¹⁹ Και αφού πλησίασαν τον άνθρωπο, τον επιστάτη τού σπιτιού τού Ιωσήφ, μίλησαν σ' αυτόν στην πύλη τού σπιτιού.

²⁰ Και είπαν: Παρακαλούμε, κύριε· κατεβήκαμε την πρώτη φορά για να αγοράσουμε

τροφές·

21 και όταν ήρθαμε στο κατάλυμα, ανοίξαμε τα σακιά μας, και να, του καθενός το ασήμι ήταν στο στόμιο του σακιού του, το ασήμι μας σωστό· γι' αυτό, το φέραμε πίσω στα χέρια μας·

22 φέραμε και άλλο ασήμι στα χέρια μας, για να αγοράσουμε τροφές· δεν ξέρουμε ποιος έβαλε το ασήμι μας στα σακιά μας.

23 Κι εκείνος είπε: Ειρήνη σε σας· μη φοβάστε· ο Θεός σας, και ο Θεός του πατέρα σας, σας έδωσε θησαυρό στα σακιά σας· το ασήμι σας ήρθε σε μένα. Και τους έδωσε τον Συμεών.

24 Και ο άνθρωπος έφερε τους ανθρώπους μέσα στο σπίτι τού Ιωσήφ, και τους έδωσε νερό, και ένιψαν τα πόδια τους· και έδωσε τροφή στα γαϊδούρια τους.

25 Κι εκείνοι ετοίμασαν τα δώρα, μέχρις ότου έρθει ο Ιωσήφ το μεσημέρι· επειδή, άκουσαν ότι εκεί πρόκειται να φάνε ψωμί.

26 Και όταν ο Ιωσήφ ήρθε στο σπίτι, του πρόσφεραν τα δώρα, που είχαν στα χέρια τους, μέσα στο σπίτι· και τον προσκύνησαν μέχρις εδάφους.

27 Και τους ρώτησε για την υγεία τους· και είπε: Υγιαίνει ο πατέρας σας, ο γέροντας, για τον οποίο μου είπατε; Ζει ακόμα;

28 Κι εκείνοι είπαν: Υγιαίνει ο δούλος σου ο πατέρας μας· ακόμα ζει. Και αφού έσκυψαν προσκύνησαν.

29 Και σηκώνοντας τα μάτια του, είδε τον Βενιαμίν τον αδελφό του, τον ομομήτριο, και είπε: Αυτός είναι ο αδελφός σας ο νεότερος, για τον οποίο μου είχατε πει; Και είπε: Ο Θεός να σε ελεήσει, παιδί μου.

30 Και ο Ιωσήφ βιάστηκε να αποσυρθεί· επειδή, τον συντάραξαν τα σπλάχνα του για τον αδελφό του· και ζητούσε τόπο για να κλάψει· και μπαίνοντας στο ταμείο, έκλαψε εκεί.

31 Έπειτα, αφού ένιψε το πρόσωπό του, βγήκε, και συγκρατώντας τον εαυτό του, είπε: Βάλτε ψωμί.

32 Και έβαλε χωριστά γι' αυτόν και χωριστά για εκείνους, και για τους Αιγυπτίους, που συνέτρωγαν μαζί του, χωριστά· επειδή, οι Αιγύπτιοι δεν μπορούσαν να φάνε ψωμί μαζί με τους Εβραίους, επειδή, αυτό είναι βδέλυγμα στους Αιγυπτίους.

33 Κάθησαν, λοιπόν, μπροστά του, ο πρωτότοκος σύμφωνα με την πρωτοτοκία του, και ο νεότερος σύμφωνα με τη νεότητά του· και θαύμαζαν οι άνθρωποι μεταξύ τους.

34 Και παίρνοντας από μπροστά του μερίδια έστειλε σ' αυτούς· το μερίδιο, όμως, του Βενιαμίν ήταν πενταπλάσια μεγαλύτερο από τον καθένα απ' αυτούς. Και ήπιαν και ευφράνθηκαν μαζί του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 44

ΚΑΙ πρόσταξε τον επιστάτη τού σπιτιού του, λέγοντας: Γέμισε τα σακιά των ανθρώπων με τροφές, όσες μπορούν να σηκώσουν, και βάλε το ασήμι τού καθενός στο στόμιο του σακιού του·

2 και βάλε το ποτήρι μου, το ποτήρι το ασημένιο, στο στόμιο του σακιού τού νεότερου, και το ασήμι τού σιταριού του. Και έκανε σύμφωνα με τον λόγο που είπε ο Ιωσήφ.

3 Το πρωί, καθώς έφεξε, οι άνθρωποι στάλθηκαν, αυτοί και τα γαϊδούρια τους.

4 Και αφού βγήκαν από την πόλη, πριν απομακρυνθούν πολύ, ο Ιωσήφ είπε στον επιστάτη τού σπιτιού του: Αφού σηκωθείς, τρέξε καταπίσω από τους ανθρώπους· και μόλις τους προφτάσεις, πες τους: Γιατί ανταποδώσατε κακό αντί καλού;

- ⁵ Δεν είναι αυτό το ποτήρι, στο οποίο ο κύριός μου πίνει, και μέσω του οποίου αληθινά μαντεύει; Πράξατε άσχημα κάνοντας αυτό.
- ⁶ Και καθώς τους πρόφτασε, τους είπε τα λόγια αυτά.
- ⁷ Κι εκείνοι τού είπαν: Γιατί ο κύριός μας μιλάει με τα λόγια αυτά; Μη γένοιτο, οι δούλοι σου να πράξουν ένα τέτοιο πράγμα!
- ⁸ Δες, το ασήμι, το οποίο βρήκαμε στο στόμιο των σακιών μας, σου το επιστρέψαμε από τη γη Χαναάν, και πώς θα κλέβαμε από το σπίτι τού κυρίου σου ασήμι ή χρυσάφι;
- ⁹ Σε όποιον από τους δούλους σου βρεθεί, ας πεθάνει, κι εμείς ακόμα θα γίνουμε δούλοι τού κυρίου μας.
- ¹⁰ Κι εκείνος είπε: Και τώρα ας γίνει όπως λέτε· σε όποιον βρεθεί θα γίνει δούλος μου, κι εσείς θα είστε αθώοι.
- ¹¹ Και σπεύδοντας, κατέβασαν κάθε ένας το σακί του στη γη, και άνοιξε κάθε ένας το σακί του.
- ¹² Και ερεύνησαν, αρχίζοντας από τον μεγαλύτερο, και τελειώνοντας στον νεότερο· και βρέθηκε το ποτήρι στο σακί τού Βενιαμίν.
- ¹³ Τότε, έσχισαν τα ενδύματά τους, και φορτώνοντας ο καθένας το γαϊδούρι του, επέστρεψαν στην πόλη.
- ¹⁴ ΚΑΙ μπήκε μέσα ο Ιούδας και οι αδελφοί του στο σπίτι τού Ιωσήφ, ενώ αυτός ήταν ακόμα εκεί· και έπεσαν μπροστά του στη γη.
- ¹⁵ Και ο Ιωσήφ τούς είπε: Τι είναι αυτό το πράγμα, που πράξατε; Δεν ξέρετε ότι ένας άνθρωπος όπως εγώ, μαντεύει αληθινά;
- ¹⁶ Και ο Ιούδας είπε: Τι να πούμε στον κύριό μου; Τι να μιλήσουμε; Ή, πώς να δικαιωθούμε; Ο Θεός βρήκε την αδικία των δούλων σου. Να, είμαστε δούλοι τού κυρίου μου, κι εμείς, κι εκείνος στον οποίο βρέθηκε το ποτήρι.
- ¹⁷ Κι εκείνος είπε: Μη γένοιτο σε μένα να το πράξω αυτό· ο άνθρωπος στον οποίο βρέθηκε το ποτήρι, αυτός θα είναι δούλος σε μένα· εσείς να ανεβείτε με ειρήνη στον πατέρα σας.
- ¹⁸ Και ο Ιούδας τον πλησίασε, και είπε: Παρακαλώ, κύριέ μου· ας μιλήσει, παρακαλώ, ο δούλος σου έναν λόγο στ' αυτιά τού κυρίου μου και ας μη εξαφθεί ο θυμός σου ενάντια στον δούλο σου· επειδή, εσύ είσαι όπως ο Φαραώ.
- ¹⁹ Ο κύριός μου ρώτησε τους δούλους του, λέγοντας: Έχετε πατέρα ή αδελφό;
- ²⁰ Και είπαμε στον κύριό μου: Έχουμε πατέρα γέροντα, και παιδί των γηρατειών του, μικρό, και ο αδελφός του πέθανε· κι αυτός έμεινε μόνος από τη μητέρα του, και ο πατέρας του τον αγαπάει.
- ²¹ Και είπες στους δούλους σου: Φέρτε τον σε μένα να τον δω με τα ίδια μου τα μάτια.
- ²² Και είπαμε στον κύριό μου: Το παιδί δεν μπορεί να αφήσει τον πατέρα του· επειδή, αν αφήσει τον πατέρα του, αυτός θα πεθάνει.
- ²³ Κι εσύ είπες στους δούλους σου: Αν δεν κατέβει ο αδελφός σας ο νεότερος μαζί σας, δεν θα δείτε πλέον το πρόσωπό μου·
- ²⁴ Και όταν ανεβήκαμε στον δούλο σου τον πατέρα μου, του αναγγείλαμε τα λόγια τού κυρίου μου.
- ²⁵ Και ο πατέρας μας είπε: Πηγαίνετε πάλι, αγοράστε σε μας λίγες τροφές.
- ²⁶ Και είπαμε: Δεν μπορούμε να κατέβουμε· αν ο αδελφός μας ο νεότερος είναι μαζί μας, τότε θα κατέβουμε· επειδή, δεν μπορούμε να δούμε το πρόσωπο του ανθρώπου, αν ο νεότερος αδελφός μας δεν είναι μαζί μας.
- ²⁷ Και ο δούλος σου ο πατέρας μου είπε σε μας: Εσείς ξέρετε ότι δύο γιους γέννησε σε

μένα η γυναίκα μου·

²⁸ και ο ένας βγήκε από κοντά μου, και είπα: Σίγουρα κατασπαράχθηκε από θηρίο· και δεν τον είδα μέχρι τώρα·

²⁹ και αν πάρετε και τούτον από μπροστά μου και συμβεί σ' αυτόν συμφορά, θα κατεβάσετε την πολιά μου στον τάφο με λύπη.

³⁰ Τώρα, λοιπόν, όταν πάω στον δούλο σου τον πατέρα μου, και το παιδί δεν είναι μαζί μας, (επειδή, η ψυχή του κρέμεται από την ψυχή εκείνου),

³¹ καθώς θα δει ότι το παιδί δεν είναι, θα πεθάνει· και οι δούλοι σου θα κατεβάσουν την πολιά τού δούλου σου του πατέρα μας στον τάφο με λύπη.

³² Επειδή, ο δούλος σου εγγυήθηκε στον πατέρα μου για το παιδί, λέγοντας: Αν δεν τον φέρω σε σένα, τότε θα είμαι υπεύθυνος στον πατέρα μου παντοτινά.

³³ Τώρα, λοιπόν, σε παρακαλώ, ας μείνει ο δούλος σου αντί του παιδιού δούλος στον κύριό μου, και το παιδί ας ανέβει μαζί με τους αδελφούς του·

³⁴ επειδή, πώς να ανέβω στον πατέρα μου, αν το παιδί δεν είναι μαζί μου; Όχι, για να μη δω το κακό, που θα βρει τον πατέρα μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 45

ΤΟΤΕ, ο Ιωσήφ δεν μπόρεσε να κρατήσει τον εαυτό του μπροστά σε όλους τους παριστάμενους, που ήσαν μπροστά του· και φώναξε: Βγάλτε τους έξω όλους από κοντά μου· και δεν έμεινε κανένας μαζί του, καθώς ο Ιωσήφ αναγνωριζόταν στους αδελφούς του·

² και άφησε μια φωνή με κλαυθμό· και άκουσαν οι Αιγύπτιοι· και άκουσε και το παλάτι του Φαραώ.

³ Και ο Ιωσήφ είπε στους αδελφούς του: Εγώ είμαι ο Ιωσήφ· ζει ακόμα ο πατέρας μου; Και δεν μπορούσαν οι αδελφοί του να του αποκριθούν, επειδή ταραχθηκαν από την παρουσία του.

⁴ Και ο Ιωσήφ είπε στους αδελφούς του: Πλησιάστε σε μένα, παρακαλώ. Και πλησίασαν. Και είπε: Εγώ είμαι ο Ιωσήφ ο αδελφός σας, τον οποίο πουλήσατε στην Αίγυπτο.

⁵ Τώρα, λοιπόν, μη λυπάστε· ούτε να σας φανεί σκληρό, ότι με πουλήσατε εδώ· επειδή, για διατήρηση της ζωής με απέστειλε ο Θεός μπροστά σας.

⁶ Δεδομένου ότι, αυτός είναι ο δεύτερος χρόνος της πείνας στη γη· και μένουν ακόμα πέντε χρόνια, στα οποία δεν θα υπάρχει ούτε αροτρίαση ούτε θερισμός.

⁷ Και ο Θεός με απέστειλε μπροστά σας για να διατηρήσω σε σας διαδοχή στη γη, και να διαφυλάξω τη ζωή σας με μεγάλη λύτρωση.

⁸ Τώρα, λοιπόν, δεν με αποστείλατε εσείς εδώ, αλλ' ο Θεός· και με έκανε πατέρα στον Φαραώ, και κύριο ολόκληρου του παλατιού του, και άρχοντα ολόκληρης της γης τής Αιγύπτου.

⁹ Σπεύδοντας, ανεβείτε στον πατέρα μου, και πείτε του: Έτσι λέει ο γιος σου ο Ιωσήφ· ο Θεός με έκανε κύριον ολόκληρης της Αιγύπτου· κατέβα σε μένα, μη σταθείς·

¹⁰ και θα κατοικήσεις στη γη Γεσέν και θα είσαι κοντά μου, εσύ και οι γιοι σου, και οι γιοι των γιων σου, και τα κοπάδια σου, και οι αγέλες σου, και όλα όσα έχεις·

¹¹ και θα σε τρέφω εκεί (επειδή, μένουν ακόμα πέντε χρόνια πείνας), για να μη έρθεις σε στέρηση, εσύ και η οικογένειά σου, και όλα όσα έχεις.

¹² Και προσέξτε, τα μάτια σας βλέπουν και τα μάτια τού αδελφού μου Βενιαμίν, ότι το στόμα μου μιλάει σε σας·

¹³ αναγγείλτε, λοιπόν, στον πατέρα μου ολόκληρη τη δόξα μου στην Αίγυπτο, και όλα όσα

είδατε, και σπεύδοντας κατεβάστε τον πατέρα μου εδώ.

14 Και πέφτοντας στον τράχηλο του Βενιαμίν τού αδελφού του, έκλαψε· και ο Βενιαμίν έκλαψε στον τράχηλο εκείνου.

15 Και αφού τους καταφίλησε όλους τους αδελφούς του, έκλαψε επάνω τους· και ύστερα οι αδελφοί του μίλησαν μαζί του.

16 Και ακούστηκε στο παλάτι τού Φαραώ η φήμη, που έλεγε: Ήρθαν οι αδελφοί τού Ιωσήφ· και ο Φαραώ χάρηκε, και οι δούλοι του.

17 Και ο Φαραώ είπε στον Ιωσήφ: Πες στους αδελφούς σου, τούτο να κάνουν· φορτώστε τα ζώα σας, και πηγαίνετε, ανεβείτε στη Χαναάν·

18 και παίρνοντας τον πατέρα σας, και τις οικογένειές σας, ελάτε σε μένα· και θα σας δώσω τα αγαθά τής γης τής Αιγύπτου, και θα φάτε το πάχος τής γης.

19 Κι εσύ πρόσταξε: Αυτό να κάνουν, πάρτε για τον εαυτό σας άμαξες από τη γη τής Αιγύπτου, για τα παιδιά σας, και για τις γυναίκες σας· και αφού σηκώσετε τον πατέρα σας, ελάτε·

20 και μη λυπηθείτε την αποσκευή σας· επειδή, τα αγαθά ολόκληρης της γης τής Αιγύπτου θα είναι δικά σας.

21 Και οι γιοι τού Ισραήλ έκαναν έτσι· και ο Ιωσήφ τούς έδωσε άμαξες σύμφωνα με την προσταγή τού Φαραώ· τους έδωσε και ζωοτροφή για τον δρόμο.

22 Σε όλους αυτούς έδωσε σε κάθε έναν αλλαγές ενδυμάτων· στον Βενιαμίν, όμως, έδωσε 300 αργύρια, και πέντε αλλαγές ενδυμάτων.

23 Και στον πατέρα του έστειλε τα εξής: Δέκα γαϊδούρια φορτωμένα από τα αγαθά τής Αιγύπτου, και δέκα θηλυκά γαϊδούρια φορτωμένα σιτάρι και ψωμιά, και ζωοτροφές στον πατέρα του για τον δρόμο.

24 Και εξαπέστειλε τους αδελφούς του, και αναχώρησαν· και τους είπε: Μη συγχύζεστε στον δρόμο.

25 Κι ανέβηκαν από την Αίγυπτο, και ήρθαν στη γη Χαναάν προς τον Ιακώβ, τον πατέρα τους,

26 και του ανήγγειλαν, λέγοντας: Ο Ιωσήφ βρίσκεται ακόμα στη ζωή, και είναι άρχοντας σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου· και η καρδιά του λιποθύμησε· επειδή, δεν τους πίστευε.

27 Και του είπαν όλα τα λόγια τού Ιωσήφ, που τους είχε πει· και αφού είδε τις άμαξες που έστειλε ο Ιωσήφ για να τον σηκώσουν, αναζωπυρώθηκε το πνεύμα τού Ιακώβ, του πατέρα τους.

28 Και ο Ισραήλ είπε: Αρκεί· ο Ιωσήφ ο γιος μου ζει ακόμα· θα πάω, και θα τον δω, πριν πεθάνω.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 46

ΚΑΙ όταν ο Ισραήλ με όλα τα υπάρχοντά του αναχώρησε, ήρθε στη Βηρ-σαβεέ, και πρόσφερε θυσίες στον Θεό τού πατέρα του, του Ισαάκ.

2 Και ο Θεός είπε στον Ισραήλ, διαμέσου οράματος της νύχτας, λέγοντας: Ιακώβ, Ιακώβ. Κι εκείνος είπε: Εδώ είμαι.

3 Και είπε: Εγώ είμαι ο Θεός, ο Θεός τού πατέρα σου· μη φοβηθείς να κατέβεις στην Αίγυπτο· επειδή, θα σε κάνω εκεί ένα μεγάλο έθνος·

4 εγώ θα κατέβω μαζί σου στην Αίγυπτο, κι εγώ, βέβαια, θα σε ανεβάσω ξανά· και ο Ιωσήφ θα βάλει τα χέρια του στα μάτια σου.

5 Και ο Ιακώβ σηκώθηκε από τη Βηρ-σαβεέ, και οι γιοι τού Ισραήλ έβαλαν τον Ιακώβ, τον

πατέρα τους, και τα παιδιά τους, και τις γυναίκες τους, επάνω στις άμαξες, που ο Φαραώ έστειλε για να τον σηκώσουν.

⁶ Και παίρνοντας τα κτήνη τους, και τα υπάρχοντά τους, που απέκτησαν στη γη Χαναάν, ήρθαν στην Αίγυπτο, ο Ιακώβ και ολόκληρο το σπέρμα του μαζί του·

⁷ τους γιους του, και τους γιους των γιών του μαζί του, τις θυγατέρες του, και τις θυγατέρες των γιών του, και ολόκληρο το σπέρμα του το έφερε μαζί του στην Αίγυπτο.

⁸ ΚΑΙ αυτά είναι τα ονόματα των γιών Ισραήλ, εκείνων που μπήκαν στην Αίγυπτο: Ο Ιακώβ και οι γιοι του· ο Ρουβήν, ο πρωτότοκος του Ιακώβ·

⁹ και οι γιοι τού Ρουβήν: Ο Ανών, και ο Φαλλού, και ο Εσρών, και ο Χαρμί.

¹⁰ Και οι γιοι τού Συμεών: Ο Ιεμουήλ, και ο Ιαμείν, και ο Αώδ, και ο Ιαχείν, και ο Σωάρ, και ο Σαούλ, ο γιος τής Χανανίτιδας.

¹¹ Και οι γιοι τού Λευί: Ο Γηρσών, ο Καάθ, και ο Μεραρί.

¹² Και οι γιοι τού Ιούδα: Ο Ηρ, και ο Αυνάν, και ο Σηλά, και ο Φαρές, και ο Ζαρά· ο Ηρ, όμως, και ο Αυνάν πέθαναν στη γη Χαναάν. Και οι γιοι τού Φαρές ήσαν: Ο Εσρών, και ο Αμούλ.

¹³ Και οι γιοι τού Ισσάχαρ: Ο Θωλά, και ο Φουά, και ο Ιώβ, και ο Σιμβρών.

¹⁴ Και οι γιοι τού Ζαβουλών: Ο Σερέδ, και ο Αιλών, και ο Ιαλεήλ.

¹⁵ Αυτοί είναι οι γιοι τής Λείας, που γέννησε στον Ιακώβ στην Παδάν-αράμ, και τη Δείνα τη θυγατέρα του· όλες οι ψυχές, οι γιοι του, και οι θυγατέρες του, ήσαν 33.

¹⁶ Και οι γιοι τού Γαδ: Ο Σιφών και ο Αγγί, ο Σουνί και ο Εσβών, ο Ηρί και ο Αροδί, και ο Αριηλί.

¹⁷ Και οι γιοι τού Ασήρ: Ο Ιεμνά, και ο Ιεσσουά, και ο Ιεσουεί, και ο Βεριά, και η Σερά η αδελφή τους. Και οι γιοι τού Βεριά: Ο Έβερ και ο Μαλχηήλ.

¹⁸ Αυτοί είναι οι γιοι τής Ζελφάς, που ο Λάβαν έδωσε στη θυγατέρα του, τη Λεία· κι αυτούς τους γέννησε στον Ιακώβ, 16 ψυχές.

¹⁹ Και οι γιοι τής Ραχήλ, της γυναίκας τού Ιακώβ: Ο Ιωσήφ, και ο Βενιαμίν.

²⁰ Και στον Ιωσήφ, στη γη τής Αιγύπτου, γεννήθηκαν: Ο Μανασσής και ο Εφραΐμ· που του γέννησε η Ασενέθ, η θυγατέρα τού Ποτιφερά, του ιερέα τής Ων.

²¹ Και οι γιοι τού Βενιαμίν ήσαν: Ο Βελά, και ο Βεχέρ, και ο Ασβήλ, Γηρά και ο Νααμάν, ο Ηχί και ο Ρως, ο Μουπίμ, και ο Ουπίμ, και ο Αρέδ.

²² Αυτοί είναι οι γιοι τής Ραχήλ, που γεννήθηκαν στον Ιακώβ· όλες οι ψυχές ήσαν 14.

²³ Και οι γιοι τού Δαν: Ο Ουσίμ.

²⁴ Και οι γιοι τού Νεφθαλί: Ο Ιασιήλ, και ο Γουνί, και ο Ιεσέρ, και ο Σιλλήμ.

²⁵ Αυτοί είναι οι γιοι τής Βαλλάς, που ο Λάβαν έδωσε στη θυγατέρα του, τη Ραχήλ· κι αυτούς τους γέννησε στον Ιακώβ· όλες οι ψυχές, ήσαν επτά.

²⁶ Όλες οι ψυχές, που μπήκαν μέσα στην Αίγυπτο, μαζί με τον Ιακώβ, που βγήκαν από τον μηρό του, χωρίς τις γυναίκες των γιών τού Ιακώβ, όλες οι ψυχές, ήσαν 66.

²⁷ Και οι γιοι τού Ιωσήφ, που γεννήθηκαν σ' αυτόν στην Αίγυπτο, ήσαν δύο ψυχές· όλες οι ψυχές της οικογένειας του Ιακώβ, που μπήκαν μέσα στην Αίγυπτο, ήσαν 70

²⁸ ΚΑΙ ο Ιακώβ έστειλε τον Ιούδα μπροστά του στον Ιωσήφ, για να κατέβει πριν απ' αυτόν στη Γεσέν· και ήρθαν στη γη Γεσέν.

²⁹ Και αφού ο Ιωσήφ έξεψε την άμαξά του, ανέβηκε σε συνάντηση του Ισραήλ, του πατέρα του, στη Γεσέν· και βλέποντάς τον, έπεσε επάνω στον τράχηλό του και έκλαψε πολλή ώρα επάνω στον τράχηλό του.

³⁰ Και ο Ισραήλ είπε στον Ιωσήφ: Τώρα, ας πεθάνω, αφού είδα το πρόσωπό σου, επειδή εσύ ζεις ακόμα.

- ³¹ Και ο Ιωσήφ είπε στους αδελφούς του, και στην οικογένεια του πατέρα του: Εγώ θα ανέβω, και θα αναγγείλω στον Φαραώ, και θα του πω: Οι αδελφοί μου, και η οικογένεια του πατέρα μου, που ήσαν στη γη Χαναάν, ήρθαν σε μένα·
- ³² και οι άνθρωποι είναι ποιμένες, επειδή είναι άνδρες κτηνοτρόφοι· και έφεραν τα ποίμνιά τους, και τις αγέλες τους, και όλα όσα έχουν.
- ³³ Αν, λοιπόν, σας καλέσει ο Φαραώ, και πει: Ποιο είναι το επιτήδευσμά σας;
- ³⁴ Θα πείτε: Οι δούλοι σου είμαστε άνδρες κτηνοτρόφοι από τα νεανικά μας χρόνια μέχρι τώρα, κι εμείς και οι πατέρες μας· για να κατοικήσετε στη γη Γεσέν· επειδή, κάθε ποιμένας προβάτων είναι βδέλυγμα στους Αιγυπτίους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 47

ΚΑΙ όταν ο Ιωσήφ ήρθε, ανήγγειλε στον Φαραώ, λέγοντας: Ο πατέρας μου και οι αδελφοί μου, και τα ποίμνιά τους, και οι αγέλες τους, και όλα όσα έχουν, ήρθαν από τη γη Χαναάν· και δες, είναι στη γη Γεσέν.

² Και παίρνοντας από τους αδελφούς του πέντε άνδρες, τους παρέστησε μπροστά στον Φαραώ.

³ Και ο Φαραώ είπε στους αδελφούς του: Ποιο είναι το επιτήδευσμά σας; Κι εκείνοι είπαν στον Φαραώ: Οι δούλοι σου είναι ποιμένες προβάτων, κι εμείς και οι πατέρες μας.

⁴ Είπαν ακόμα στον Φαραώ: Ήρθαμε για να παροικήσουμε στη γη· για τον λόγο ότι, δεν υπάρχει βοσκή για τα ποίμνια των δούλων σου, επειδή βάρυνε η πείνα στη γη Χαναάν· τώρα, λοιπόν, ας κατοικήσουν, παρακαλούμε, οι δούλοι σου στη γη Γεσέν.

⁵ Και ο Φαραώ είπε στον Ιωσήφ, λέγοντας: Ο πατέρας σου και οι αδελφοί σου ήρθαν σε σένα·

⁶ η γη τής Αιγύπτου είναι μπροστά σου· στο καλύτερο μέρος τής γης να κατοικήσεις τον πατέρα σου και τους αδελφούς σου· ας κατοικήσουν στη γη Γεσέν· και αν γνωρίζεις ότι βρίσκονται μεταξύ τους άνδρες άξιοι, να τους καταστήσεις επιστάτες στα κοπάδια μου.

⁷ Και ο Ιωσήφ έφερε μέσα τον Ιακώβ, τον πατέρα του, και τον παρέστησε μπροστά στον Φαραώ· και ο Ιακώβ ευλόγησε τον Φαραώ.

⁸ Και ο Φαραώ είπε στον Ιακώβ: Μέχρι πόσες είναι οι ημέρες των χρόνων τής ζωής σου;

⁹ Και ο Ιακώβ είπε στον Φαραώ: Οι ημέρες των χρόνων τής παροικίας μου είναι 130 χρόνια· λίγες και κακές υπήρξαν οι ημέρες των χρόνων τής ζωής μου, και δεν έφτασαν στις ημέρες των χρόνων της ζωής των πατέρων μου, στις ημέρες τής παροικίας τους.

¹⁰ Και ο Ιακώβ ευλόγησε τον Φαραώ, και βγήκε μπροστά από τον Φαραώ.

¹¹ ΚΑΙ ο Ιωσήφ κατοίκησε τον πατέρα του και τους αδελφούς του, και τους έδωσε ιδιοκτησία στη γη τής Αιγύπτου, στο καλύτερο μέρος τής γης, στη γη Ραμεσσή, καθώς ο Φαραώ είχε προστάξει.

¹² Και ο Ιωσήφ έτρεφε τον πατέρα του, και τους αδελφούς του, και ολόκληρη την οικογένεια του πατέρα του, με ψωμί, σύμφωνα με τις οικογένειές τους.

¹³ ΚΑΙ δεν υπήρχε ψωμί σε ολόκληρη τη γη· επειδή, η πείνα ήταν βαριά σε υπερβολικό βαθμό, ώστε η γη τής Αιγύπτου και η γη τής Χαναάν απέκταναν από την πείνα.

¹⁴ Και ο Ιωσήφ συγκέντρωσε όλο το ασήμι, που βρισκόταν στη γη τής Αιγύπτου, και στη γη Χαναάν, για το σιτάρι που αγόραζαν· και ο Ιωσήφ έφερε το ασήμι στο παλάτι τού Φαραώ.

¹⁵ Και αφού τέλειωσε το ασήμι από τη γη τής Αιγύπτου, και από τη γη Χαναάν, ήρθαν όλοι οι Αιγύπτιοι στον Ιωσήφ, λέγοντας: Δώσε μας ψωμί· και γιατί να πεθάνουμε μπροστά σου;

Επειδή, τέλειωσε το ασήμι.

16 Και ο Ιωσήφ είπε: Φέρτε τα κτήνη σας, και θα σας δώσω ψωμί αντί για τα κτήνη σας, αν το ασήμι τέλειωσε.

17 Και έφεραν τα κτήνη τους στον Ιωσήφ, και ο Ιωσήφ τούς έδωσε ψωμί αντί για τα άλογα, κι αντί για τα πρόβατα, κι αντί για τα βόδια, κι αντί για τα γαϊδούρια· και τους έθρεψε με ψωμί κατά τη χρονιά εκείνη, αντί για όλα τα κτήνη τους.

18 Και αφού τέλειωσε η χρονιά εκείνη, ήρθαν σ' αυτόν τον δεύτερο χρόνο, και του είπαν: Δεν θα κρύψουμε από τον κύριό μας ότι τέλειωσε το ασήμι· και τα κτήνη έγιναν του κυρίου μας· δεν έμεινε άλλο μπροστά στον κύριό μας, παρά τα σώματά μας και η γη μας·

19 γιατί να χαθούμε μπροστά σου, κι εμείς και η γη μας; Αγόρασε εμάς και τη γη μας για ψωμί· και θα είμαστε, εμείς και η γη μας, δούλοι στον Φαραώ· και δώσε μας σπόρο, για να ζήσουμε, και να μη πεθάνουμε, και ερημωθεί η γη.

20 Και ο Ιωσήφ αγόρασε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου για τον Φαραώ· επειδή, οι Αιγύπτιοι πούλησαν ο καθένας το χωράφι του, για τον λόγο ότι η πείνα βάρυνε επάνω τους· έτσι, η γη έγινε του Φαραώ·

21 και τον λαό, τον μετατόπισε σε πόλεις, από το ένα άκρο των ορίων τής Αιγύπτου μέχρι το άλλο άκρο της·

22 μόνον τη γη των ιερέων δεν αγόρασε· επειδή, οι ιερείς είχαν μερίδα προσδιορισμένη από τον Φαραώ· και έτρωγαν τη μερίδα τους, που ο Φαραώ έδωσε σ' αυτούς· γι' αυτό, δεν πούλησαν τη γη τους.

23 Τότε, ο Ιωσήφ είπε στον λαό: Δέστε, αγόρασα εσάς και τη γη σας σήμερα στον Φαραώ· να, πάρτε σπόρο, και σπείρετε τη γη·

24 και στον καιρό των καρπών, θα δώσετε το ένα πέμπτο στον Φαραώ· και τα τέσσερα μέρη θα είναι για σας, για σπόρο των χωραφιών, και για τροφή δική σας, και για όλους όσους βρίσκονται στα σπίτια σας, και για τροφή των παιδιών σας.

25 Κι εκείνοι είπαν: Εσύ έσωσες τη ζωή μας· ας βρούμε χάρη μπροστά στον κύριό μας, και θα είμαστε δούλοι τού Φαραώ.

26 Κι αυτό το έθεσε ο Ιωσήφ ως νόμο στη γη τής Αιγύπτου, μέχρι σήμερα, να δίνεται το ένα πέμπτο στον Φαραώ· εκτός της γης των ιερέων μόνον, που δεν έγινε του Φαραώ.

27 Και ο Ισραήλ κατοίκησε στη γη της Αιγύπτου, στη γη Γεσέν· και απέκτησαν σ' αυτή κτήματα, και αυξήθηκαν, και πληθύνθηκαν υπερβολικά.

28 ΚΑΙ ο Ιακώβ έζησε στη γη τής Αιγύπτου 17 χρόνια· και οι ημέρες των χρόνων τής ζωής τού Ιακώβ έγιναν 147 χρόνια.

29 Και οι ημέρες τού Ισραήλ για να πεθάνει πλησίασαν· και αφού κάλεσε τον γιο του τον Ιωσήφ, του είπε: Αν, τώρα, βρήκα χάρη μπροστά σου, βάλε, παρακαλώ, το χέρι σου κάτω από τον μηρό μου, και κάνε σε μένα έλεος και αλήθεια· παρακαλώ, μη με θάψεις στην Αίγυπτο.

30 Αλλά, θα κοιμηθώ μαζί με τους πατέρες μου, και θα με μετακομίσεις από την Αίγυπτο, και θα με θάψεις στον τάφο τους. Κι εκείνος είπε: Εγώ θα κάνω σύμφωνα με τον λόγο σου.

31 Κι εκείνος είπε: Ορκίσου σε μένα· και του ορκίστηκε. Και ο Ισραήλ προσκύνησε επάνω στην άκρη τής ράβδου του.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 48

ΚΑΙ ύστερα από τα πράγματα αυτά είπαν στον Ιωσήφ: Δες, ο πατέρας σου ασθενεί. Και πήρε μαζί του τους δύο γιους του, τον Μανασσή και τον Εφραίμ.

2 Και ανήγγειλαν στον Ιακώβ, λέγοντας: Δες, ο γιος σου ο Ιωσήφ έρχεται σε σένα· και

παίρνοντας δύναμη, ο Ισραήλ κάθησε στο κρεβάτι.

³ Και ο Ιακώβ είπε στον Ιωσήφ: Ο Θεός, ο Παντοδύναμος, φάνηκε σε μένα στη Λουζ, στη γη Χαναάν, και με ευλόγησε·

⁴ και μου είπε: Δες, εγώ θα σε αυξήσω, και θα σε πληθύνω, και θα σε καταστήσω σε πλήθος λαών· κι αυτή τη γη θα τη δώσω στο σπέρμα σου, μετά από σένα, παντοτινή ιδιοκτησία.

⁵ Τώρα, λοιπόν, οι δύο γιοι σου, που γεννήθηκαν σε σένα στην Αίγυπτο, πριν εγώ έρθω σε σένα στην Αίγυπτο, είναι δικοί μου· ο Εφραΐμ και ο Μανασσής θα είναι σε μένα, όπως ο Ρουβήν και ο Συμεών·

⁶ και τα παιδιά σου, όσα γεννήσεις ύστερα από αυτούς, θα είναι δικά σου· σύμφωνα με το όνομα των αδελφών τους, θα ονομαστούν στην κληρονομιά τους.

⁷ Και όταν εγώ ερχόμουν από την Παδάν, μου πέθανε η Ραχήλ στον δρόμο στη γη Χαναάν, ενώ δεν έλειπε παρά λίγο διάστημα για να φτάσουμε στην Εφραθά· και την έθαψα εκεί, στον δρόμο τής Εφραθά· αυτή είναι η Βηθλεέμ.

⁸ Και βλέποντας ο Ισραήλ τους γιους τού Ιωσήφ, είπε: Ποιοι είναι αυτοί;

⁹ Και ο Ιωσήφ είπε στον πατέρα του: Αυτοί είναι οι γιοι μου, που μου έδωσε ο Θεός εδώ. Κι εκείνος είπε: Φέρ' τους, παρακαλώ, σε μένα, για να τους ευλογήσω.

¹⁰ Και τα μάτια του Ισραήλ ήσαν βαριά από τα γηρατεία, δεν μπορούσε να βλέπει. Και τους έφερε κοντά σ' αυτόν· και τους φίλησε, και τους αγκάλιασε.

¹¹ Και ο Ισραήλ είπε στον Ιωσήφ: Δεν έλπιζα να δω το πρόσωπό σου· και να, ο Θεός μου έδειξε και το σπέρμα σου.

¹² Και τους έβγαλε ο Ιωσήφ από το μέσον των γονάτων του. Και προσκύνησε με το πρόσωπο μέχρι το έδαφος.

¹³ Και παίρνοντάς τους και τους δύο, τον Εφραΐμ στα δεξιά του, προς τα αριστερά του Ισραήλ, και τον Μανασσή στα αριστερά του, προς τα δεξιά του Ισραήλ, πλησίασε σ' αυτόν.

¹⁴ Και ο Ισραήλ σηκώνοντας το δεξί του χέρι το έβαλε στο κεφάλι τού Εφραΐμ, που ήταν ο νεότερος, και το αριστερό του χέρι επάνω στο κεφάλι τού Μανασσή, κάνοντας εναλλαγή στα χέρια του· επειδή, ο Μανασσής ήταν ο πρωτότοκος.

¹⁵ Και ευλόγησε τον Ιωσήφ, και είπε: Ο Θεός, μπροστά στον οποίο περπάτησαν οι πατέρες μου, ο Αβραάμ και ο Ισαάκ, ο Θεός που με ποίμανε από τη γέννησή μου μέχρι τούτη την ημέρα,

¹⁶ ο άγγελος που με λύτρωσε από όλα τα κακά, να ευλογήσει αυτά τα παιδιά· και να ονομαστεί επάνω σ' αυτά το όνομά μου και το όνομα των πατέρων μου, του Αβραάμ και του Ισαάκ, και να πληθυνθούν σε μεγάλο πλήθος επάνω στη γη!

¹⁷ Και ο Ιωσήφ, βλέποντας ότι ο πατέρας του επέθεσε το δεξί του χέρι επάνω στο κεφάλι τού Εφραΐμ, δυσανεκτήθηκε· και έπιασε το χέρι του πατέρα του, για να το μεταθέσει από το κεφάλι τού Εφραΐμ επάνω στο κεφάλι τού Μανασσή.

¹⁸ Και ο Ιωσήφ είπε στον πατέρα του: Όχι έτσι, πατέρα μου, επειδή αυτός είναι ο πρωτότοκος· βάλε το δεξί σου χέρι επάνω στο κεφάλι του.

¹⁹ Αλλ' ο πατέρας του δεν θέλησε· και είπε: Ξέρω, παιδί μου, ξέρω· κι αυτός θα γίνει λαός, κι αυτός ακόμα θα γίνει μεγάλος· αλλ' όμως, ο αδελφός του ο νεότερος θα είναι μεγαλύτερός του, και το σπέρμα του θα γίνει πλήθος εθνών.

²⁰ Και τους ευλόγησε εκείνη την ημέρα, λέγοντας: Όταν ο Ισραήλ αναφέρεται σε σένα, θα ευλογεί λέγοντας: Ο Θεός να σε κάνει όπως τον Εφραΐμ, και όπως τον Μανασσή! Και έστησε τον Εφραΐμ μπροστά από τον Μανασσή.

²¹ Και ο Ισραήλ είπε στον Ιωσήφ: Δες, εγώ πεθαίνω· και ο Θεός θα είναι μαζί σας, και θα

σας επαναφέρει στη γη των πατέρων σας.

22 Κι εγώ σου δίνω ένα μερίδιο παραπάνω από τους αδελφούς σου, που πήρα από το χέρι των Αμορραίων με το μαχαίρι μου και με το τόξο μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 49

ΚΑΙ ο Ιακώβ κάλεσε τους γιους του, και είπε: Συγκεντρωθείτε για να σας αναγγείλω τι πρόκειται να συμβεί σε σας, στις έσχατες ημέρες:

2 Συγκεντρωθείτε κι ακούστε, γιοι τού Ιακώβ, κι ακροαστείτε τον Ισραήλ, τον πατέρα σας.

3 Ρουβήν, πρωτότοκέ μου, εσύ είσαι η ισχύς μου, και η αρχή των δυνάμεών μου, έξοχος στην αξία, και έξοχος στη δύναμη·

4 Έβρασες σαν νερό· δεν θα έχεις την υπεροχή· επειδή, ανέβηκες στο κρεβάτι τού πατέρα σου· τότε το μίανες· στο κρεβάτι μου ανέβηκε.

5 Ο Συμεών και ο Λευί, οι αδελφοί, όργανα αδικίας είναι τα μαχαίρια τους·

6 Μέσα στη βουλή τους, ψυχή μου, μη μπεις· στη συνέλευσή τους, μη ενωθείς, τιμή μου· επειδή, στον θυμό τους φόνευσαν ανθρώπους, και στο πείσμα τους καταγκρέμισαν τείχος·

7 επικατάρατος ο θυμός τους, επειδή ήταν αυθάδης· και η οργή τους, επειδή ήταν σκληρή· θα τους διαμοιράσω στον Ιακώβ, και θα τους διασκορπίσω στον Ισραήλ.

8 Ιούδα, εσένα θα σε επαινέσουν οι αδελφοί σου· το χέρι σου θα είναι στον τράχηλο των εχθρών σου· οι γιοι τού πατέρα σου θα σε προσκυνήσουν·

9 Σκύμνος λιονταριού είναι ο Ιούδας· από κυνήγι ανέβηκες, γιε μου· καθώς έγειρε, κοιμήθηκε σαν λιοντάρι, και σαν σκύμνος λιονταριού· ποιος θα τον ξυπνήσει;

10 Δεν θα εκλείψει το σκήπτρο από τον Ιούδα ούτε νομοθέτης από μέσα από τα πόδια του, μέχρις ότου έρθει ο Σηλώ· και σ' αυτόν θα είναι η υπακοή των λαών.

11 Στην άμπελο δένει το πουλάρι του, και στον εκλεκτό βλαστό, το πουλαράκι τού γαϊδουριού του· σε κρασί θα πλύνει το ένδυμά του, και στο αίμα τού σταφυλιού τη στολή του·

12 τα μάτια του θα είναι κόκκινα από το κρασί, και τα δόντια του άσπρα από το γάλα.

13 Ο Ζαβουλών θα κατοικήσει σε λιμάνι θάλασσας, και θα είναι σε λιμάνι πλοίων· και το όριό του θα απλωθεί μέχρι τη Σιδώνα.

14 Ο Ισσάχαρ είναι γαϊδαρος δυνατός, ξαπλωμένος στο μέσον από επαύλεις·

15 και βλέποντας ότι η ανάπαυση ήταν καλή, και ο τόπος ευχάριστος, έκλινε τον ώμο του σε φορτίο, και έγινε δούλος υποτελής.

16 Ο Δαν θα κρίνει τον λαό του, σαν μια από τις φυλές τού Ισραήλ·

17 Ο Δαν θα είναι φίδι επάνω στον δρόμο, ασπίδα στο μονοπάτι, δαγκώνοντας τις φτέρνες τού αλόγου, ώστε ο καβαλάρης του θα πέφτει προς τα πίσω.

18 Τη σωτηρία σου περίμενα, Κύριε.

19 Τον Γαδ, θα τον κουρσέψουν πειρατές· αλλά, κι αυτός στο τέλος θα κουρσέψει.

20 Το ψωμί τού Ασήρ θα είναι παχύ· κι αυτός θα δίνει βασιλικές λιχουδιές.

21 Ο Νεφθαλί είναι μια ελαφίνα ξαπολυμένη, δίνοντας αρεστά λόγια.

22 Ο Ιωσήφ είναι κλαδί καρποφόρο, κλαδί καρποφόρο κοντά στην πηγή, που οι βλαστοί του απλώνονται επάνω στον τοίχο·

23 οι τοξότες τον πίκραναν, και τόξευσαν εναντίον του, και τον εχθρεύθηκαν·

24 αλλά, το τόξο του έμεινε δυνατό, και οι βραχίονες των χεριών του ενδυναμώθηκαν, διαμέσου των χεριών τού δυνατού Θεού τού Ιακώβ· και από εκεί έγινε ο ποιμένας, η πέτρα

τού Ισραήλ·

25 κι αυτό, διαμέσου του Θεού τού πατέρα σου, που θα σε βοηθάει, και διαμέσου του Παντοδύναμου, που θα σε ευλογεί, ευλογίες τού ουρανού από επάνω, ευλογίες της αβύσσου από κάτω, ευλογίες των μαστών και της μήτρας·

26 οι ευλογίες τού πατέρα σου ξεπέρασαν τις ευλογίες των προγόνων μου, μέχρι τις ψηλές κορυφές των αιώνιων βουνών· θα είναι επάνω στο κεφάλι τού Ιωσήφ, κι επάνω στην κορυφή τού εκλεκτού ανάμεσα στους αδελφούς του.

27 Ο Βενιαμίν θα είναι άρπαγας λύκος· το πρωί θα κατατρώει θήραμα, και το βράδυ θα διαιρεί λάφυρα.

28 ΟΛΟΙ αυτοί είναι οι 12 φυλές του Ισραήλ, κι αυτό είναι εκείνο που μίλησε σ' αυτούς ο πατέρας τους, και τους ευλόγησε· κάθε έναν, σύμφωνα με την ευλογία του, τους ευλόγησε.

29 Και τους παρήγγειλε και τους είπε: Εγώ προστίθεμαι στον λαό μου· θάψτε με μαζί με τους πατέρες μου, στο σπήλαιο που είναι στο χωράφι του Εφρών τού Χετταίου·

30 στο σπήλαιο που είναι στο χωράφι Μαχπελάχ, που είναι απέναντι στη Μαμβρή, στη γη Χαναάν, το οποίο ο Αβραάμ αγόρασε μαζί με το χωράφι από τον Εφρών τον Χετταίο για κτήμα μνήματος·

31 εκεί έθαψαν τον Αβραάμ, και τη Σάρρα τη γυναίκα του· εκεί έθαψαν τον Ισαάκ, και τη Ρεβέκκα τη γυναίκα του· κι εκεί έθαψα κι εγώ τη Λεία·

32 η αγορά τού χωραφιού, και του σπηλαιού που είναι σ' αυτό, έγινε από τους γιους τού Χετ.

33 Και αφού ο Ιακώβ τελείωσε, δίνοντας παραγγελίες στους γιους του, έσυρε τα πόδια του επάνω στο κρεβάτι, και ξεψύχησε· και προστέθηκε στον λαό του.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 50

ΚΑΙ ο Ιωσήφ έπεσε επάνω στο πρόσωπο του πατέρα του, και έκλαψε επάνω του, και τον φίλησε.

2 Και ο Ιωσήφ πρόσταξε τους δούλους του τούς γιατρούς να βαλσαμώσουν τον πατέρα του. Και οι γιατροί βαλσάμωσαν τον Ισραήλ.

3 Και συμπληρώθηκαν γι' αυτόν 40 ημέρες· επειδή, έτσι συμπληρώνονται οι ημέρες της βαλσάμωσης· και οι Αιγύπτιοι τον πένθησαν, 70 ημέρες.

4 Και αφού πέρασαν οι ημέρες τού πένθους του, ο Ιωσήφ μίλησε στο παλάτι τού Φαραώ, λέγοντας: Αν τώρα βρήκα χάρη μπροστά σας, μιλήστε, παρακαλώ, στ' αυτιά τού Φαραώ, λέγοντας:

5 Ο πατέρας μου με όρκισε, λέγοντας: Να, εγώ πεθαίνω· στο μνήμα μου, που έσκαψα για τον εαυτό μου, στη γη Χαναάν, εκεί θα με θάψεις· τώρα, λοιπόν, ας ανέβω, παρακαλώ, και ας θάψω τον πατέρα μου· και θα επιστρέψω.

6 Και ο Φαραώ είπε: Ανέβα, και θάψε τον πατέρα σου· καθώς σε όρκισε.

7 Και ο Ιωσήφ ανέβηκε για να θάψει τον πατέρα του· κι ανέβηκαν μαζί του όλοι οι δούλοι τού Φαραώ, οι πρεσβύτεροι του παλατιού του, και όλοι οι πρεσβύτεροι της γης τής Αιγύπτου,

8 και ολόκληρη η οικογένεια του Ιωσήφ και οι αδελφοί του, και η οικογένεια του πατέρα του· μόνον τις οικογένειές τους, και τα ποίμνιά τους, και τις αγέλες τους, άφησαν στη γη τής Γεσέν.

9 Κι ανέβηκαν μαζί του, και άμαξες και καβαλάρηδες, ώστε έγινε μια υπερβολικά μεγάλη συνοδεία·

- 10** και ήρθαν στο αλώνι τού Ατάδ, που είναι πέρα από τον Ιορδάνη· κι εκεί θρήνησαν με μεγάλο και υπερβολικά δυνατόν θρήνο· και ο Ιωσήφ έκανε για τον πατέρα του πένθος επτά ημέρες.
- 11** Και βλέποντας οι κάτοικοι του τόπου, οι Χαναναίοι, το πένθος στο αλώνι τού Ατάδ, είπαν: Μεγάλο πένθος είναι αυτό για τους Αιγυπτίους· γι' αυτό ονομάστηκε το όνομά του Αβέλ-μισραΐμ, που είναι πέρα από τον Ιορδάνη.
- 12** Και οι γιοι του έκαναν σ' αυτόν, όπως τους είχε παραγγείλει·
- 13** και αφού οι γιοι του τον μετακόμισαν στη γη Χαναάν, τον έθαψαν στο σπήλαιο του χωραφιού Μαχπελάχ, που ο Αβραάμ είχε αγοράσει μαζί με το χωράφι για κτήμα μνήματος από τον Εφρών, τον Χετταίο, απέναντι από τη Μαμβρή.
- 14** Και αφού ο Ιωσήφ έθαψε τον πατέρα του, επέστρεψε στην Αίγυπτο, αυτός και οι αδελφοί του, και όλοι όσοι είχαν ανέβει μαζί του για να θάψουν τον πατέρα του.
- 15** ΚΑΙ βλέποντας οι αδελφοί τού Ιωσήφ ότι ο πατέρας τους πέθανε, είπαν: Ίσως ο Ιωσήφ μάς κρατήσει κακία, και μας ανταποδώσει με αυστηρότητα όλα τα κακά, όσα πράξαμε σ' αυτόν.
- 16** Και διαμήνυσαν στον Ιωσήφ, λέγοντας: Ο πατέρας σου πρόσταξε, πριν πεθάνει, λέγοντας:
- 17** Έτσι να πείτε στον Ιωσήφ: Συγχώρεσε, παρακαλώ, την αδικία των αδελφών σου, και την αμαρτία τους· επειδή, σου έκαναν κακό· τώρα, λοιπόν, συγχώρησε, παρακαλούμε, την αδικία των δούλων τού Θεού τού πατέρα σου. Και ο Ιωσήφ έκλαψε όταν του μίλησαν.
- 18** Πήγαν μάλιστα και οι αδελφοί του, και αφού έπεσαν μπροστά του, είπαν: Δες, εμείς είμαστε δούλοι σου.
- 19** Και ο Ιωσήφ τούς είπε: Μη φοβάστε· μήπως αντί του Θεού είμαι εγώ:
- 20** Εσείς θελήσατε κακό εναντίον μου· ο Θεός, όμως, θέλησε να το μετατρέψει σε καλό, για να γίνει όπως σήμερα, ώστε να σώσει τη ζωή πολλού λαού·
- 21** τώρα, λοιπόν, μη φοβάστε· εγώ θα θρέψω εσάς, και τις οικογένειές σας. Και τους παρηγόρησε, και τους μίλησε σύμφωνα με την καρδιά τους.
- 22** ΚΑΙ ο Ιωσήφ κατοίκησε στην Αίγυπτο, αυτός και η οικογένεια του πατέρα του· και ο Ιωσήφ έζησε 110 χρόνια.
- 23** Και ο Ιωσήφ είδε παιδιά τού Εφραΐμ, μέχρι τρίτης γενιάς· και τα παιδιά τού Μαχείρ, του γιου τού Μανασσή, γεννήθηκαν επάνω στα γόνατα του Ιωσήφ.
- 24** ΚΑΙ ο Ιωσήφ είπε στους αδελφούς του: Εγώ πεθαίνω· και ο Θεός θα σας επισκεφθεί εξάπαντος, και θα σας ανεβάσει από αυτή τη γη, στη γη που με όρκο υποσχέθηκε στον Αβραάμ, στον Ισαάκ και στον Ιακώβ.
- 25** Και ο Ιωσήφ όρκισε τους γιους Ισραήλ, λέγοντας: Ο Θεός εξάπαντος θα σας επισκεφθεί, και θα ανεβάσετε τα κόκαλά μου από εδώ.
- 26** Και ο Ιωσήφ πέθανε σε ηλικία 110 χρόνων· και τον βαλσάμωσαν· και τέθηκε σε φέρετρο στην Αίγυπτο.